

Skatteministeriet
Skatte- og Afgiftsadministrationen
Den 14. december 2007
J.nr. 2007-711-0008

4. udkast

Lov om ændring af forskellige skattelove (Modernisering af skatteadministrationen)

§ 1

I skatteforvaltningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 907 af 28. august 2006, som senest ændret ved § 37 i lov nr. 523 af 6. juni 2007, foretages følgende ændringer:

1. § 4, stk. 3, affattes således:

”Stk. 3. Skatterådet kan i en sag, der forelægges for rådet til afgørelse, tillade, at der afholdes syn og skøn efter reglerne i § 47.”

2. Efter § 5, stk. 2, indsættes som nyt stykke 3:

”Stk. 3. En klage over en ansættelse af indkomstskat eller ejendomsværdiskat indgives skriftligt til told- og skatteforvaltningen, hvis klageren ikke tidligere har modtaget særskilt underretning om ansættelsen. Hvis klageren tidligere har modtaget særskilt underretning om ansættelsen, skal klage over skatteberegning, procenttillæg og renter ligeledes indgives skriftligt til told- og skatteforvaltningen. Klagen skal i begge tilfælde være modtaget senest 3 måneder efter modtagelsen af ansættelsen. Er fristen overskredet, træffer klageinstansen afgørelse om afvisning. Klageinstansen kan bortse fra en overskridelse af fristen, hvis særlige omstændigheder taler derfor. Kan told- og skatteforvaltningen ikke give fuldt medhold i klagen, og fastholdes klagen, videresender forvaltningen klagen til skatteankenævnet eller Landsskatteretten, jf. stk. 2, sammen med en udtalelse om sagen. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler for klageadgangen efter dette stk.”

Stk. 3 bliver herefter stk. 4.

3. § 11, stk. 1, nr. 3, affattes således:

”Skatteankenævnenes afgørelser, bortset fra afgørelser som nævnt i § 5, stk. 1, nr. 1.”

4. § 11, stk. 1, nr. 5, affattes således:

”5) Motorankenævnenes afgørelser.”

5. Efter § 15 indsættes:

”Digital indhentelse af sagsoplysninger

§ 15 A. Skatteministeren kan fastsætte regler, hvorefter et ankenævn og Landsskatteretten kan få elektronisk adgang til oplysninger om fysiske og juridiske personer, der er registreret hos told- og skatteforvaltningen, hvis oplysningerne er nødvendige for behandlingen af en klage.”

6. § 22, stk. 1, ophæves.

Stk. 2 og 3 bliver herefter stk. 1 og 2.

7. § 22, stk. 2, der bliver stk. 1, affattes 1. pkt. således:

”§ 22. I følgende tilfælde gives bindende svar om ansættelse af indkomst- eller ejendomsværdiskat kun i det omfang, flere anmoder om svaret.”

8. § 22, stk. 3, der bliver stk. 2, affattes således:

”Stk. 2. Der kan anmodes om bindende svar om afgifter, dog bortset fra gaveafgift og afgift efter pensionsbeskatningsloven. Det bindende svar kan ikke strække sig længere ud i fremtiden end 5 år fra starten af den afgiftsperiode, hvor told- og skatteforvaltningen modtager anmodningen. Gennemføres en påtænkt disposition, inden svaret gives, kan spørgeren få tilladelse til, at svarets bindende virkning indtræder ved starten af den afgiftsperiode, hvor dispositionen er foretaget.”

9. § 23 affattes således:

”§ 23. Samtidig med indgivelse af en anmodning om et bindende svar skal der betales et gebyr på 150 kr. Gebyrets størrelse, der er angivet i 1987-niveau, reguleres efter § 20 i personskatteloven. Gebyret betales tilbage, hvis anmodningen afvises efter § 24, stk. 1 eller 2.”

10. I § 25, stk. 1, indsættes efter sidste pkt.:

”Begrænsningen af bindingsperioden i 1. pkt. gælder ikke, når der i et bindende svar om en disposition er taget stilling til den skattemæssige virkning af efterfølgende omstændigheder, der er endeligt fastlagt i dispositionen.”

11. I § 27, stk. 1, nr. 7, 1. pkt., ændres “eller skatteministerens beslutning efter § 49, 2. pkt., eller” til: “eller ved”.

12. § 30, stk. 1, affattes således:

”§ 30. Told- og skatteforvaltningen kan tillade, at en skattepligtig ændrer et valg af selvangivne oplysninger, i det omfang skattemyndighederne har foretaget en ansættelse af indkomst- eller ejendomsværdiskat, der har betydning for valget, og valget som følge heraf har fået utilsigtede skattemæssige konsekvenser.”

13. § 32, stk. 1, nr. 1, 1. pkt., ændres “eller skatteministerens beslutning efter § 49, 2. pkt., eller” til: “eller ved”.

14. I § 42 ophæves stk. 4 og 5.

15. Efter § 42 indsættes som nye bestemmelser:

”§ 42 A. Ved fremsendelsen af klagen betales et beløb på 400 kr. (i 1987-niveau). Beløbet reguleres efter personskattelovens § 20. Der skal dog ikke betales for klage over følgende afgørelser:

- 1) Afgørelser, der efter landsskatteretspræsidentens bestemmelse efter § 13, stk. 3, 1. pkt., skal træffes uden medvirken af læge retsmedlemmer.
- 2) Afgørelser truffet af motorankenævn.

Stk. 2. Hvis beløbet ikke følger med klagen og heller ikke indbetales inden en frist, som Landsskatteretten fastsætter, betragtes klagen som bortfaldet.

Stk. 3. Det indbetalte beløb tilbagebetales til klageren i følgende tilfælde:

- 1) Hvis klagen afvises af Landsskatteretten.
- 2) Hvis klageren får helt eller delvis medhold i klagen af Landsskatteretten eller ved en efterfølgende domstolsprøvelse af Landsskatterettens afgørelse.
- 3) Hvis en genoptagelsesansøgning imødekommes af told- og skatteforvaltningen som følge af, at hidtidig praksis er endeligt underkendt ved en dom, en landsskatteretsafgørelse, eller ved en praksisændring, der er offentliggjort af Skatteministeriet.

Stk. 4. Beløbet tilbagebetales ikke i følgende tilfælde:

- 1) Hvis klagen indbringes for domstolene efter § 48, stk. 2.
- 2) Hvis klagen tilbagekaldes, medmindre tilbagekaldelsen sker i forbindelse med, at den myndighed, der har truffet den påklagede afgørelse, genoptager sagen.

§ 42 B. Landsskatteretten kan, forinden den afgør en klage af følgende typer, anmode told- og skatteforvaltningen om at udarbejde en sagsfremstilling under anvendelse af § 19, stk. 2, ligesom retten kan anmode told- og skatteforvaltningen om at sende sagsfremstillingen til udtalelse hos klager efter § 19, stk. 3, 1. pkt.:

- 1) Klager som nævnt i § 5, stk. 2.
- 2) Klager, der efter bestemmelse af landsskatteretspræsidenten efter § 13, stk. 3, 1. pkt., skal afgøres uden deltagelse af læge retsmedlemmer.
- 3) Klager over bindende svar, jf. § 21, stk. 1-3.”

16. § 43, stk. 1 og stk. 2, affattes således:

”§ 43. Klageren har adgang til at udtale sig ved et møde.

Stk. 2. Landsskatteretten kan anmode den myndighed, der har truffet den påklagede afgørelse, om at være repræsenteret ved mødet.”

17. I § 44, stk. 3, udgår ”åbenbart”.

18. I § 46, stk. 3, ændres ”§ 42, stk. 4,” til: ”§ 42 A”

19. § 47 og overskriften “Kapitel 17 Domstolsprøvelse” ophæves, og i stedet indsættes:

“Kapitel 17
Domstolsprøvelse m.v.

”§ 47. Reglen i retsplejelovens § 343 om adgang til at kræve syn og skøn udmeldt ved de almindelige domstoles foranstaltning finder tilsvarende anvendelse, når sagen er indbragt for skatteankenævnet eller Landsskatteretten, eller når Skatterådet efter § 4, stk. 3, har tilladt, at der

afholdes syn og skøn i en sag, der forelægges for rådet til afgørelse. Det gælder dog ikke i sager vedrørende efterprøvelse af passivposter efter boafgiftslovens § 13 a, sager vedrørende vurdering af fast ejendom og sager vedrørende vurdering af køretøjer efter registreringsafgiftsloven.

Stk. 2. Skatteankenævnet, Landsskatteretten eller Skatterådet kan fastsætte en frist, inden for hvilken sagens part eller parter samt den myndighed, hvis afgørelse sagen vedrører, skal tage stilling til, om der begæres syn og skøn i sagen.

Stk. 3. Hvis en part begærer syn og skøn, udsætter skatteankenævnet, Landsskatteretten eller Skatterådet behandlingen af sagen, indtil klageren efter modtagelsen af skønserklæringen meddeler vedkommende myndighed, hvorvidt sagen opretholdes. I samme periode er 6-månedersfristen efter § 48, stk. 2, suspenderet.

Stk. 4. Begæres syn og skøn udmeldt, indtræder told- og skatteforvaltningen som part i sagen.”

20. § 49, 2. pkt., ophæves.

21. § 52, stk. 3, affattes således:

“Skatteankenævnet, Landsskatteretten eller Skatterådet kan bestemme, at udgifter, der er eller vil blive afholdt til syn og skøn efter § 47 i en sag for myndigheden, skal godtgøres fuldt ud. Afgørelse af, om sådanne udgifter skal godtgøres fuldt ud, kan træffes af:

- 1) Retspræsidenten, en retsformand eller en kontorchef i Landsskatteretten,
- 2) Told- og skatteforvaltningen som sekretariat for Skatterådet eller skatteankenævnet.”

22. § 63 ophæves.

§ 2

I skattekontrolloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1126 af 24. november 2005, som ændret bl.a. ved § 4 i lov nr. 1181 af 12. december 2005 og § 17 i lov nr. 404 af 8. maj 2006 og senest ændret ved § 10 i lov nr. 540 af 6. juni 2007, foretages følgende ændringer:

1. I § 1 indsættes efter stk. 5 som nyt stykke:

”*Stk. 6.* Uanset stk. 5 modtager selvangivelsespligtige, som er samlevende med en ægtefælle, som modtager en selvangivelse, jf. kildeskattelovens § 4, alene oplysninger om indberettede tal til brug for årsopgørelsen eventuelt sammen med et oplysningskort. Årsopgørelsen dannes for ægtefællerne efter udløbet af fristen i § 4, stk. 1, 1. pkt.”

2. § 2, stk. 1, nr. 2, affattes således:

”2) Personer, der alene er skattepligtige efter kildeskattelovens § 2, stk. 1, nr. 3, 6, 8, eller stk. 2, sidstnævnte under forudsætning af, at den pågældende alene beskattes efter § 9, stk. 1, i lov om beskatning af søfolk.”

3. § 4 affattes således:

”§ 4. Fysiske personer, herunder selvangivelsespligtige, som er samlevende med en ægtefælle, som modtager en selvangivelse, jf. kildeskattelovens § 4, skal selvangive senest den 1. juli i året efter

indkomstårets udløb. Fysiske personer, der alene modtager en årsopgørelse eller en årsopgørelse sammen med et oplysningskort, jf. § 1, stk. 5, skal dog selvangive senest den 1. maj, medmindre en af følgende betingelser er opfyldt:

1) At den selvangivelsespligtige deltager i et anpartsprojekt som nævnt i personskattelovens § 4, stk. 1, nr. 10 eller 12.

2) At den selvangivelsespligtige i året efter indkomståret, men senest den 1. maj, skriftligt meddeler told- og skatteforvaltningen, at den pågældende det år ikke ønsker at være omfattet af ordningen i § 1, stk. 5, og dermed ønsker at anvende selvangivelsesfristen den 1. juli.”

4. § 4, stk. 5, affattes således:

”Stk. 5. Selvangivelsespligtige, som alene modtager en årsopgørelse eller en årsopgørelse samtidig med et oplysningskort, jf. 1, stk. 5, eller alene oplysninger om indberettede tal til brug for årsopgørelsen sammen med et oplysningskort, jf. § 1, stk. 6, kan undlade at selvangive, hvis de anvendte oplysninger i årsopgørelsen eller indberettede tal til brug for årsopgørelsen er korrekte og fyldestgørende, jf. § 1.”

5. § 5 stk. 1, nr. 1, affattes således:

”1) For fysiske personer, der kun har fået tilsendt en årsopgørelse eller en årsopgørelse sammen med et oplysningskort, og som ikke efter § 4, stk. 1, nr. 3, har fravalgt selvangivelsesfristen den 1. maj i året efter indkomståret, beregnes ikke noget skattetilæg. Tilsvarende gælder personer, som alene har fået tilsendt oplysninger om indberettede tal til brug for årsopgørelsen sammen med et oplysningskort.”

6. I § 9 A indsættes efter stk. 2 som nyt stk. 3:

”Stk. 3. Har den indberetningspligtige efter § 7 F, § 7 G, § 7 K, § 8 A, § 8 B, § 8 F, § 8 H, § 8 P, § 8 Q, § 8 T, § 8 U, § 8 V, § 8 Æ, § 9 B, § 10, § 10 A, eller § 10 B, forsøgt indberetning, og har told- og skatteforvaltningen meddelt den indberetningspligtige, at indberetningen ønskes genindberettet som følge af fejl eller lignende, skal den indberetningspligtige foretage genindberetning inden en frist, som meddeles af told- og skatteforvaltningen.”

Stk. 3 bliver herefter stk. 4.

7. § 9 A, stk. 3, som bliver stk. 4, affattes således:

”Stk. 4. Told- og skatteforvaltningen kan pålægge en virksomhed, der indberetter efter den frist, der er angivet i stk. 1, herunder i tilfælde af genindberetning, jf. stk. 3, at underrette den, som de indberettede oplysninger vedrører, om det indberettede inden for en nærmere angiven frist. Tilsvarende gælder, hvis en virksomhed indberetter oplysninger vedrørende et kalenderår efter §§ 7, 7 A, 7 B, 7 C, 7 D, eller 7 J, til indkomstregisteret efter den frist, der er angivet for indberetninger omfattet af stk. 1 for det pågældende kalenderår, herunder ved genindberetning efter § 4, stk. 3, i lov om et indkomstregister efter denne frist.”

8. Efter § 11 F indsættes som ny bestemmelse:

”§ 11 G. En virksomhed, som forestår udlejning af en skattepligtigs fritidsbolig en del af året, kan efter aftale med den skattepligtige, som ønsker beskatning af lejeindtægten efter ligningslovens § 15 O, stk. 1, til told- og skatteforvaltningen indberette de lejeindtægter, som den skattepligtige har opnået ved udlejning af fritidsboligen gennem virksomheden det foregående kalenderår. Indberetningen skal ske inden udløbet af fristen i § 9 A, stk 1, og skal indeholde oplysninger til identifikation af den skattepligtige og virksomheden.

Stk. 2. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om indberetningen efter stk. 1, herunder vilkårene for en virksomhed til at få adgang til at indberette.”

9. I § 14 indsættes efter stk. 2 som et nyt stk. 3:

”*Stk. 3.* Den, som forsætligt eller groft uagtsomt undlader at foretage genindberetning inden for den frist, som told- og skatteforvaltningen har meddelt efter § 9A, stk. 3, straffes med bøde.”

Stk. 3 bliver herefter stk. 4.

10. § 18 affattes således:

”§ 18. Der kan pålægges selskaber mv. (juridiske personer) strafansvar for at undlade at foretage rettidig indberetning efter § 7 F, § 7 G, § 7 K, § 8 A, § 8 B, § 8 F, § 8 H, § 8 P, § 8 Q, § 8 T, § 8 U, § 8 V, § 8 Æ, § 9 B, § 10, § 10 A eller § 10 B, for overtrædelse af § 9 A, stk. 3, § 11 A, stk. 1, 6 eller 8, § 11 B, stk. 1 eller 6, § 11 C, stk. 1 eller 5, eller § 11 D, jf. § 13 A, samt for overtrædelse af § 13, § 13 B, § 13 C eller § 16 efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.”

§ 3

I lov nr. 403 af 8. maj 2006 om et indkomstregister foretages følgende ændringer:

1. I § 4, *stk. 1*, indsættes efter 2. pkt.:

”Hvis fristen efter 1. eller 2. pkt. udløber en lørdag, søndag eller helligdag, skal indberetning ske senest nærmest følgende hverdag.”

2. I § 4 indsættes som nyt stk. 3:

”*Stk. 3.* Har den indberetningspligtige forsøgt indberetning, og har told- og skatteforvaltningen meddelt den indberetningspligtige, at indberetningen ønskes genindberettet som følge af fejl eller lignende, skal den indberetningspligtige foretage genindberetning inden en frist, som meddeles af told- og skatteforvaltningen.”

Stk. 3 – 5 bliver herefter stk. 4 – 6.

3. I § 11 indsættes som nyt stk. 2:

”*Stk. 2.* Den som forsætligt eller groft uagtsomt undlader at foretage genindberetning inden for den frist, som told- og skatteforvaltningen har meddelt efter § 4, stk. 3, straffes med bøde.”

Stk. 2 bliver herefter stk. 3.

§ 4

I kildeskatteloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1086 af 14. november 2005, som senest ændret ved § 7 i lov nr. 1235 af 24. oktober 2007, foretages følgende ændring:

1. Efter § 69 indsættes:

”§ 69 A. Hvis en indeholdelsespligtig udbetaler rejse- eller befordringsgodtgørelser efter reglerne i ligningslovens § 9A eller § 9 B, og det efterfølgende konstateres, at betingelserne for skattefrihed i disse bestemmelser ikke er opfyldt, kan told- og skatteforvaltningen efter anmodning fra den indeholdelsespligtige tillade, at den indeholdelsespligtige betaler et beløb svarende til 63 pct. af de pågældende godtgørelser. Anmodning skal være modtaget af told- og skatteforvaltningen, inden told- og skatteforvaltningen udsender årsopgørelser til modtagerne, hvori godtgørelserne er medregnet ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, og inden told- og skatteforvaltningen udsender agterskrivelser vedrørende de pågældende godtgørelser til modtagerne af godtgørelserne. Anmodningen skal være begrundet og indeholde en opgørelse af de pågældende godtgørelser, oplysninger om identiteten af modtagerne samt om størrelsen af de godtgørelser, de enkelte modtagere har modtaget.

Stk. 2. Betaling efter stk. 1 skal ske inden for fristen for betaling af indeholdt A-skat for den måned, der følger efter den måned, hvori tilladelsen efter stk. 1 er givet. Sker betaling ikke rettidigt, eller betales alene en del af det samlede beløb, der er givet tilladelse til betaling af, bortfalder tilladelsen.”

2. § 84 ophæves.

§ 5

I lov om arbejdsmarkedsbidrag, jf. lovbekendtgørelse nr. 1018 af 10. oktober 2006, som senest ændret ved § 1 i lov nr. 1235 af 24. oktober 2007, foretages følgende ændringer:

1. I § 8 indsættes som nyt stk. 8:

”Stk. 8. Godtgørelser, som ikke medregnes til indkomstopgørelsen efter ligningslovens § 7 Æ, medregnes ikke i bidragsgrundlaget.”

2. § 11, stk. 1, 3. pkt., ophæves.

3. § 11, stk. 6, 2. pkt., ophæves.

§ 6

I lov om opkrævning af skatter og afgifter m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 289 af 28. april 2003, som senest ændret ved § 9 i lov nr. 1235 af 24. oktober 2007, foretages følgende ændring:

1. § 2, stk. 5, affattes således:

”Stk. 5. For indeholdelsespligtige efter kildeskatteloven og lov om arbejdsmarkedsbidrag, hvor det sammenlagte tilsvær i henhold til indgivne angivelser, foretagne indberetninger til indkomstregisteret eller foreløbige fastsættelser, jf. § 4, af enten arbejdsmarkedsbidrag og særlig pensionsopsparing eller A-skat i en forudgående 12-måneders-periode regnet fra og med oktober 2 år før kalenderåret til og med september i året før kalenderåret overstiger 250.000 kr. henholdsvis 1 mio. kr., forfalder indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag i kalenderåret til betaling den sidste hverdag (bankdag) i den måned, som indkomsten vedrører. Forfaldstidspunktet for indeholdt A-skat m.v. som nævnt i 1. pkt. finder tilsvarende anvendelse for indeholdelsespligtige med flere virksomheder, for hvilke der føres særskilt regnskab, og som har fået tildelt flere SE-numre. Dette gælder dog ikke, hvis den indeholdelsespligtiges samlede tilsvær ikke overstiger 250.000 kr. henholdsvis 1 mio. kr., jf. 1. pkt. Sidste rettidige angivelses- og betalingsdag er forfaldsdagen.”

§ 7

I lov om fusion, spaltning og tilførsel af aktiver m.v. (fusionsskatteloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 1129 af 21. november 2005, som senest ændret ved § 11 i lov nr. 576 af 6. juni 2007, foretages følgende ændringer:

1. § 6, stk. 1, ophæves.

Stk. 2-6 bliver herefter stk. 1-5.

2. § 6, stk. 4, der bliver stk. 3, affattes således:

”Stk. 3. De i stk. 1 og 2 nævnte oplysninger indsendes til told- og skatteforvaltningen senest 1 måned efter den dag, hvor fusionen er vedtaget i alle de fusionerende selskaber. Indsendelsen af de nævnte oplysninger er en betingelse for, at lovens regler kan finde anvendelse.”

3. I § 6, stk. 5, der bliver stk. 4, ændres ”stk. 1-3” til: ”stk. 1 og 2”, og ordene ”dokumenter og” udgår.

4. I § 6, stk. 6, der bliver stk. 5, ændres ”stk. 4 og 5” til: ”stk. 3 og 4”.

5. I § 15 a, stk. 1, 3. pkt., indsættes efter ”tilladelsen”: ”og kan foreskrive, at der specifikt udarbejdes dokumenter, der skal indsendes inden for de frister, der er nævnt i § 6, stk. 3, henholdsvis § 6, stk. 4.”.

6. I § 15 b, stk. 1, 1. pkt., ændres ”§ 6, stk. 1, 3, 4 og 6” til: ”§ 6, stk. 2, 3 og 5”.

7. I § 15 b, stk. 2, 1. pkt., ændres ”§ 6, stk. 1, 3, 4 og 6” til: ”§ 6, stk. 2, 3 og 5”.

8. I § 15 c, stk. 1, 3. pkt., indsættes efter ”tilladelsen”: ”og kan foreskrive, at der specifikt udarbejdes dokumenter, der skal indsendes inden for de frister, der er nævnt i § 6, stk. 3, henholdsvis § 6, stk. 4.”.

9. I § 15 d, stk. 2, 1. pkt., ændres ”§ 6, stk. 1, 3, 4 og 6” til: ”§ 6, stk. 2, 3 og 5”.

10. I § 15 d, stk. 3, 1. pkt., ændres ”§ 6, stk. 1, 3, 4 og 6” til: ”§ 6, stk. 2, 3 og 5”.

§ 8

I lov om påligning af indkomstskat til staten (ligningsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 1061 af 24. oktober 2006, som senest ændret ved lov nr. 1235 af 24. oktober 2007, foretages følgende ændring:

1. Efter § 7 Z indsættes:

”§ 7 Æ. I tilfælde, hvor den indeholdelsespligtige efter tilladelse fra told- og skatteforvaltningen yder betaling efter kildeskattelovens § 69 A, medregnes de rejse- og befordringsgodtgørelser, der indgår i beregningen af den indeholdelsespligtiges betaling, samt den indeholdelsespligtiges betaling efter kildeskattelovens § 69 A ikke ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst hos modtageren af godtgørelserne.

Stk. 2. Betalinger efter kildeskattelovens § 69 A kan ikke fradrages ved opgørelsen af den indeholdelsespligtiges skattepligtige indkomst.”

§ 9

Stk. 1. Loven træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i Lovtidende og har virkning fra og med 1. juli 2008, jf. dog stk. 2 - 9.

Stk. 2. § 1, nr. 2, har virkning for told- og skatteforvaltningens ansættelser af indkomstskat og ejendomsværdiskat, som påklages den 1. juli 2008 eller senere.

Stk. 3. § 2, nr. 6, 7, 9 og 10, § 3, nr. 2 og 3, samt § 4, nr. 2, § 5, nr. 2 og 3, har virkning fra og med den 1. januar 2009.

Stk. 4. § 1, nr. 17 og 21, har virkning for klager, som er indgivet den 1. juli 2008 eller senere.

Stk. 5. § 1, nr. 11, 13 og 20, har virkning for afgørelser fra Landsskatteretten, som træffes dagen efter lovens bekendtgørelse i Lovtidende eller senere.

Stk. 6. § 1, nr. 12, og § 2, nr. 1 - 5, har virkning fra og med indkomståret 2007.

Stk. 7. Skatteministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttrædelsen af § 2, nr. 8, § 4, nr. 1, § 5, nr. 1, og § 8.

Stk. 8. § 6 træder i kraft den 1. januar 2009.

Stk. 9. § 7 har virkning for fusion, spaltning og tilførsel af aktiver med fusionsdato, spaltningsdato eller tilførselsdato den 1. juli 2008 eller senere.

Indholdsfortegnelse

1. Lovforslagets hovedindhold
2. Lovforslagets baggrund
 - 2.1. Kortere sagsbehandlingstider i Landsskatteretten
 - 2.2. Fremrykket ligning
 - 2.3. Forenklingsinitiativer
 - 2.4. Justeringer af skattelovgivningen

3. Beskrivelse af lovforslagets enkelte elementer

3.1. Kortere sagsbehandlingstider i Landsskatteretten

3.1.1. Remonstration ved klage over årsopgørelsen - § 1, nr. 2

- 3.1.1.1. Gældende ret
- 3.1.1.2. Forslagets baggrund
- 3.1.1.3. Skatteministeriets overvejelser
- 3.1.1.4. Forslagets indhold

3.1.2. Klage over afslag på fuld omkostningsgodtgørelse i syns- og skønssager - § 1, nr. 3

- 3.1.2.1. Gældende ret
- 3.1.2.2. Forslagets baggrund
- 3.1.2.3. Skatteministeriets overvejelser
- 3.1.2.4. Forslagets indhold

3.1.3. Motorankenævnenes afgørelser - § 1, nr. 4

- 3.1.3.1. Gældende ret
- 3.1.3.2. Forslagets baggrund
- 3.1.3.3. Skatteministeriets overvejelser
- 3.1.3.4. Forslagets indhold

3.1.4. Digital indhentelse af sagsoplysninger - § 1, nr. 5

- 3.1.4.1. Gældende ret
- 3.1.4.2. Forslagets baggrund
- 3.1.4.3. Skatteministeriets overvejelser
- 3.1.4.4. Forslagets indhold

3.1.5. Tilbagebetaling af klageafgift ved afvisning af klagen, præcisering af tilfælde, hvor klageafgiften tilbagebetales, samt alternativ høring af borgeren over en sagsfremstilling - § 1, nr. 14, 15 og 18

- 3.1.5.1. Gældende ret
- 3.1.5.2. Forslagets baggrund
- 3.1.5.3. Skatteministeriets overvejelser
- 3.1.5.4. Forslagets indhold

3.1.6. Ændring af udtrykket ”forhandling” til ”møde” - § 1, nr. 16

- 3.1.6.1. Gældende ret

- 3.1.6.2. Forslagets baggrund
- 3.1.6.3. Skatteministeriets overvejelser
- 3.1.6.4. Forslagets indhold

3.1.7. Afskæring af overflødige retsmøder - § 1, nr. 17

- 3.1.7.1. Gældende ret
- 3.1.7.2. Forslagets baggrund
- 3.1.7.3. Skatteministeriets overvejelser
- 3.1.7.4. Forslagets indhold

3.1.8. Afgørelse om fuld omkostningsgodtgørelse i syns- og skønssager meddelt af sekretariatet mv. - § 1, nr. 21

- 3.1.8.1. Gældende ret
- 3.1.8.2. Forslagets baggrund
- 3.1.8.3. Skatteministeriets overvejelser
- 3.1.8.4. Forslagets indhold

3.1.9. Omformulering af skatteforvaltningslovens regler om syn og skøn - § 1, nr. 1, 19 og 21

- 3.1.9.1. Gældende ret
- 3.1.9.2. Forslagets baggrund
- 3.1.9.3. Skatteministeriets overvejelser
- 3.1.9.4. Forslagets indhold

3.2. Fremrykket ligning

3.2.1. Frivillig arbejdsgiverbetaling for skat mv. af rejse- og befordringsgodtgørelser § 4, nr. 1, § 5, nr. 1 og § 8

- 3.2.1.1. Gældende ret
- 3.2.1.2. Forslagets baggrund
- 3.2.1.3. Skatteministeriets overvejelser
- 3.2.1.4. Forslagets indhold

3.2.2. Underretning ved for sen indberetning til SKAT - § 2, nr. 7

- 3.2.2.1. Gældende ret
- 3.2.2.2. Forslagets baggrund
- 3.2.2.3. Skatteministeriets overvejelser
- 3.2.2.4. Forslagets indhold

3.2.3. Genindberetning og bødestraf for manglende genindberetning af oplysninger til SKAT mv. - § 2, nr. 6, 9 og 10 samt § 3, nr. 2 og 3

- 3.2.3.1. Gældende ret
- 3.2.3.2. Forslagets baggrund
- 3.2.3.3. Skatteministeriets overvejelser
- 3.2.3.4. Forslagets indhold

3.2.4. Afskaffelse af indsendelsesfristen for anmodning om bindende svar - § 1, nr. 6 - 8

- 3.2.4.1. Gældende ret
- 3.2.4.2. Forslagets baggrund

- 3.2.4.3. Skatteministeriets overvejelser
- 3.2.4.4. Forslagets indhold

3.2.5. Indførelsen af enhedsgebyr om bindende svar - § 1, nr. 9

- 3.2.5.1. Gældende ret
- 3.2.5.2. Forslagets baggrund
- 3.2.5.3. Skatteministeriets overvejelser
- 3.2.5.4. Forslagets indhold

3.2.6. Afskaffelse af begrænsningen af den bindende virkning på 5 år i visse bindende svar - § 1, nr. 10

- 3.2.6.1. Gældende ret
- 3.2.6.2. Forslagets baggrund
- 3.2.6.3. Skatteministeriets overvejelser
- 3.2.6.4. Forslagets indhold

3.2.7. Frivillig indberetning af lejeindtægter fra sommerhusudlejning - § 2, nr. 8

- 3.2.7.1. Gældende ret
- 3.2.7.2. Forslagets baggrund
- 3.2.7.3. Skatteministeriets overvejelser
- 3.2.7.4. Forslagets indhold

3.3. Forenklingsinitiativer

3.3.1. Ophævelse af underretningspligten vedr. indeholdelse af A-skat mv - § 4, nr. 2, og § 5, nr. 2 og 3

- 3.3.1.1. Gældende ret
- 3.3.1.2. Forslagets baggrund
- 3.3.1.3. Skatteministeriets overvejelser
- 3.3.1.4. Forslagets indhold

3.3.2. Afregning af A-skat mv. ved flere virksomheder - § 6

- 3.3.2.1. Gældende ret
- 3.3.2.2. Forslagets baggrund
- 3.3.2.3. Skatteministeriets overvejelser
- 3.3.2.4. Forslagets indhold

3.3.3. Ophævelse af § 6, stk. 1, i fusionsskatteloven - § 7

- 3.3.3.1. Gældende ret
- 3.3.3.2. Forslagets baggrund
- 3.3.3.3. Skatteministeriets overvejelser
- 3.3.3.4. Forslagets indhold

3.4. Justeringer af skattelovgivningen

3.4.1. Ophævelse af ekstraordinær adgang til genoptagelse af kendelse fra Landsskatteretten - § 1, nr. 11, 13 og 20

- 3.4.1.1. Gældende ret

- 3.4.1.2. Forslagets baggrund
- 3.4.1.3. Skatteministeriets overvejelser
- 3.4.1.4. Forslagets indhold

3.4.2. Ophævelse af revisionsbestemmelsen i skatteforvaltningslovens § 63 om omkostningsgodtgørelsesreglerne - § 1, nr. 22

- 3.4.2.1. Gældende ret
- 3.4.2.2. Forslagets baggrund
- 3.4.2.3. Skatteministeriets overvejelser
- 3.4.2.4. Forslagets indhold

3.4.3. Justering af reglerne om en enklere selvangivelsesprocedure mv.

3.4.3.1. Servicemeddelelse til ægtefæller § 2, nr. 1 og nr. 3 – 5

- 3.4.3.1.1. Gældende ret
- 3.4.3.1.2. Forslagets baggrund
- 3.4.3.1.3. Skatteministeriets overvejelser
- 3.4.3.1.4. Forslagets indhold

3.4.3.2. Sproglig justering af skatteforvaltningslovens § 30 om omgørelse - § 1, nr. 12

- 3.4.3.2.1. Gældende ret
- 3.4.3.2.2. Forslagets baggrund
- 3.4.3.2.3. Skatteministeriets overvejelser
- 3.4.3.2.4. Forslagets indhold

3.4.4. Justering af skattekontrollovens § 2, stk. 1, nr. 2 - § 2, nr. 2

- 3.4.4.1. Gældende ret
- 3.4.4.2. Forslagets baggrund
- 3.4.4.3. Skatteministeriets overvejelser
- 3.4.4.4. Forslagets indhold

3.4.5. Justering af lov om et indkomstregister - § 3, nr. 1

- 3.4.5.1. Gældende ret
- 3.4.5.2. Forslagets baggrund
- 3.4.5.3. Skatteministeriets overvejelser
- 3.4.5.4. Forslagets indhold

4. Økonomiske konsekvenser for det offentlige

5. Administrative konsekvenser for det offentlige

6. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

7. Administrative konsekvenser for borgerne

8. Miljømæssige konsekvenser

9. Forholdet til EU-retten

10. Kommunikationsplan

11. Høring

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser

Bilag 1 Oversigt over modtagne hørings svar

Bilag 2 Parallelttekster

1. Lovforslagets hovedindhold

Forslaget - som er omtalt i regeringsgrundlaget "Mulighedernes samfund" under afsnit 3 om et effektivt og trygt skattesystem - har for det første til formål at skabe smidigere sagsgange i skatteadministrationen, således at borgerne hurtigere kan få afklaret deres skat og hurtigere kan få afsluttet en skattesag. Det sker ved de forslag, som er beskrevet under afsnittene om henholdsvis kortere sagsbehandlingstider i Landsskatteretten og fremrykket ligning.

For det andet har forslaget til formål at forenkle en række bestemmelser i skattelovgivningen, hvilket kan lette erhvervslivets administrative byrder.

For det tredje har forslaget til formål at gennemføre en række justeringer af skattelovgivningen.

Den del af lovforslaget, som har til formål at nedbringe klagebehandlingstiden ved Landsskatteretten mv., går nærmere ud på

- at indføre en remonstrationsordning ved klage over årsopgørelsen,
- at gøre det muligt for Landsskatteretten at behandle klager over afslag på fuld omkostningsgodtgørelse,
- at gøre det muligt for et ankenævn og Landsskatteretten at få elektronisk adgang til sagsakter i SKAT, som er nødvendige for klagebehandlingen,
- at gøre det muligt for en klager, hvis klage er blevet afvist af Landsskatteretten, at få tilbagebetalt klageafgiften,
- at præcisere i lovteksten alle de situationer, hvori klageafgiften tilbagebetales,
- at give Landsskatteretten mulighed for at vælge mellem at lade SKAT eller retten selv foretage høring over en sagsfremstilling,
- at foretage en sproglig justering, således at Landsskatterettens møde med klageren benævnes "møde" i stedet for "mundtlig forhandling", da førstnævnte udtryk er mere retvisende,
- at gøre det muligt for Landsskatteretten at afskære overflødige retsmøder,
- at gøre det muligt for retspræsidenten, en retsformand eller en kontorchef i Landsskatteretten eller SKAT som sekretariat for Skatterådet eller skatteankenævnene at træffe afgørelse om fuld omkostningsgodtgørelse i sager om syn og skøn samt
- at omformulere skatteforvaltningslovens regler om syn og skøn.

Den del af lovforslaget, som angår en fremrykket ligning, går nærmere ud på

- at indføre en frivillig ordning, hvorefter arbejdsgivere, som har udbetalt skattepligtige rejse- og befordringsgodtgørelser uden indeholdelse af A-skat og arbejdsmarkedsbidrag får mulighed for efter anmodning at betale et beløb til dækning af den ansattes skat og arbejdsmarkedsbidrag af godtgørelserne,
- at pålægge en indberetningspligtig at genindberette mangelfulde oplysninger under strafansvar,
- at SKAT får adgang til også at pålægge den indberetningspligtige en pligt til at underrette skatteyderen om de genindberettede oplysninger,
- at afskaffe indsendelsesfristen for anmodninger om bindende svar,
- at indføre et enhedsgebyr for anmodninger om bindende svar,
- at afskaffe begrænsningen af den bindende virkning til 5 år af visse bindende svar samt
- at indføre en frivillig ordning med indberetning af lejeindtægter fra sommerhusudlejning.

Den del af lovforslaget, som går ud på at gennemføre lettelser af virksomhedernes administrative byrder, går nærmere ud på

- at ophæve underretningspligten for indeholdelsespligtige til ansatte om indeholdelse af A-skat, arbejdsmarkedsbidrag og SP-bidrag,
- at visse indeholdelsespligtige med flere virksomheder kan vente med at afregne til den 10. i måneden efter afregningsperioden samt
- at ophæve § 6, stk. 1, i fusionsskatteoven, således at indberetning af de samme selskabsretlige dokumenter ikke både sker til Erhvervs- og Selskabsstyrelsen og til SKAT.

Den del af forslaget, som går ud på at gennemføre justeringer af skattelovgivningen, går nærmere ud på

- at ophæve den ekstraordinære adgang til genoptagelse af en kendelse fra Landsskatteretten,
- at ophæve revisionsbestemmelsen i skatteforvaltningslovens § 63 om omkostningsgodtgørelsesreglerne,
- at gennemføre sproglige præciseringer af gældende regler om en enklere selvangivelsesprocedure i skattelovgivningen mv.,
- at gennemføre en justering af skattekontrollovens § 2, stk. 1, nr. 2, om fritagelse for selvangivelsespligten for visse personer samt
- at præcisere fristen for indberetning til indkomstregistret for mindre virksomheder.

2. Lovforslagets baggrund

2.1. Kortere sagsbehandlingstider i Landsskatteretten

Skatteministeriet har som mission at sikre en retfærdig og effektiv finansiering af fremtidens offentlige sektor, herunder at styrke borgernes retssikkerhed, yde en høj service til borgerne og løse opgaverne effektivt. Med fusionen mellem de statslige og kommunale skattemyndigheder med virkning fra 1. november 2005 er der skabt et nyt grundlag for forbedringer og et bedre samspil mellem de enheder, som løser skatteopgaven.

Lovforslaget på dette punkt har først og fremmest til formål at nedbringe Landsskatterettens sagsbehandlingstider. Imidlertid giver samspillet mellem enhederne på skatteområdet mulighed for også at indføre smidigere processer ved skatteankenævnene, som kan betyde, at en klagesag hurtigere kan finde sin korrekte løsning.

Forslaget skal ses som opfølgning på Rigsrevisionens kritik i statsrevisorernes beretning 11/05 fra 2006 om sagsbehandlingstider i 6 statslige nævn, herunder i Landsskatteretten. For så vidt angår Landsskatteretten anføres det i beretningen, at den gennemsnitlige sagsbehandlingstid i undersøgelsesperioden 2001-2004 var stigende, og at den i 2004 var på 13,7 måneder, hvilket efter Rigsrevisionens opfattelse ikke er tilfredsstillende.

Landsskatteretten har i efteråret 2006 gennemført et internt LEAN-projekt med henblik på at forenkle og forbedre interne sagsgange til nedbringelse af sagsbehandlingstiden. De forslag, som projektet peger på, er allerede implementeret i Landsskatteretten eller er ved at blive det. Det drejer sig navnlig om en afkortning af liggetider for sager, et bedre sags-flow, mulighed for yderligere sagsspecialisering, standardisering, kapacitetsudjævning og større fleksibilitet. Sigtet er, at Landsskatterettens gennemsnitlige sagsbehandlingstid i 2008 nedbringes til 8 måneder. Projektets

undersøgelser er mundet ud i en rapport, som kan læses på Landsskatterettens hjemmeside (www.lsr.dk).

Sideløbende hermed har der været nedsat et koncernprojekt i Skatteministeriet, hvor en række andre initiativer til nedbringelse af Landsskatterettens sagsbehandlingstider har været overvejet, herunder forslag, som kræver lovgivning. Lovforslaget udmønter de fleste af disse initiativer. Koncernprojektets rapport "Kortere sagsbehandlingstider i Landsskatteretten" fra juni 2007 kan læses på Skatteministeriets hjemmeside (www.skm.dk). Der henvises endvidere til Skatteministeriets brev af 10. juli 2007 til Folketingets Skatteudvalg (alm del - bilag 197, Folketinget 2006-07), hvormed Skatteudvalget modtog rapporten til orientering.

Endelig skal denne del af lovforslaget ses som opfølgning på en undersøgelse, som Folketingets Ombudsmand tilendebrogede i juni 2007 af 40 klagesager i Landsskatteretten. Redegørelsen, som har fokus på Landsskatterettens anvendelse af forvaltningsprocessuelle regler, kan læses på Ombudsmandens hjemmeside (www.ombudsmanden.dk) under "særlige undersøgelser - egen drift projekter".

2.2. Fremrykket ligning

Forslaget på dette punkt skal ses som led i realiseringen af visionen om det selvangivelsesløse samfund. Visionen har nærmere som mål

- at afskaffe eller i hvert fald stærkt reducere borgernes arbejde med skatteopgaven, herunder selvangivelsesarbejdet,
- at mindske antallet af skattedokumenter, som borgerne skal forholde sig til,
- at sikre at flest mulige borgere kan modtage en årsopgørelse i starten af året efter indkomstårets udløb og dermed kan få deres mellemværende med myndighederne klaret hurtigere,
- at tilstræbe at der ikke kommer efterfølgende ændringer fra ligningsprocessen, som kan resultere i skattetvister og
- at kunne afkorte eller på sigt helt ophæve ligningsfristen for gennemgang af borgernes skatteforhold.

I det omfang visionen søges gennemført ved indberetninger fra tredjemand eksempelvis om fradragsberettigede beløb, betyder det for borgerne, at de ikke risikerer at glemme fradrag, som de var berettiget til, og borgerne får nemmere ved at opfylde deres selvangivelsespligt, idet de kan nøjes med at kontrollere, at oplysningerne i årsopgørelsen er korrekte.

For SKAT betyder visionen navnlig:

- at øgede ressourcer må sættes ind på en forudgående sikring af kvaliteten af de indberettede data (fremrykket ligning)
- at der i den forbindelse bør ske en afklaring af tvivlsspørgsmål, før de udvikler sig til tvister
- at de sager, som vil blive rejst, i langt højere grad vil angå principielle tvivlsspørgsmål, hvor det er den indberetningspligtige, som optræder som part
- at der må sikres borgerne nemme TastSelv-faciliteter, således at de ikke opfatter initiativet som en serviceferringelse i forhold til i dag, og
- at borgerne informeres om nye tiltag, således at de føler sig trygge ved ikke i samme omfang som tidligere at skulle spille en aktiv rolle ved løsning af skatteopgaven.

Første led i opfyldelse af visionen er gennemført ved reglerne om bindende ligningsvar i 2003 (L 160, Folketinget 2002-03 og L 170, Folketinget 2003-04). Ordningen er ved gennemførelsen af skatteforvaltningsloven i 2005 (L 110, Folketinget 2005-06, 2. samling) blevet videreført og udvidet under betegnelsen ”bindende svar”. Ordningen gør det muligt for en skatteyder at få SKATs bindende holdning til den skattemæssige behandling af en påtænkt eller foretagen disposition. Formålet med ordningen har været at give skatteyderne mulighed for at skaffe sig klarhed over de skattemæssige konsekvenser af deres dispositioner, således at en efterfølgende ligningsmæssig behandling og/eller klagebehandling så vidt muligt undgås.

Andet skridt til opfyldelse af visionen om det selvangivelsesløse samfund blev taget i forbindelse med gennemførelsen af lov nr. 405 af 8. maj 2006 om en enklere forskuds- og selvangivelsesprocedure mv. (L 121, Folketinget 2005-06). Efter de nye regler på området vil borgerne fra og med 2008 ikke længere modtage en forskudsopgørelse i papir-udgave, medmindre de anmoder SKAT herom. Forskudsopgørelsen vil alene kunne ses i borgerens skattemappe på SKATs hjemmeside. Endvidere vil de borgere, som hidtil har modtaget en fortrykt selvangivelse, fra og med foråret 2008 alene modtage en årsopgørelse. Har de ikke hidtil samtidig modtaget en årsopgørelse, er det, fordi SKAT har formodet, at de har haft indkomster eller fradrag, som SKAT ikke har haft kendskab til. Disse skatteydere vil fremover modtage et oplysningskort, som kan anvendes til at selvangive på.

Tredje skridt har været at indføre en obligatorisk indberetningsordning for almenvelgørende foreninger mv., jf. lov nr. 1582 af 20. december 2006 (L 85, Folketinget 2006-07). Lovgivningen på dette punkt betyder, at de almenvelgørende foreninger mv. fra og med januar 2009 skal indberette bidrag, som en skatteyder har indbetalt til en forening mv. i 2008 og senere, og som skatteyderen ønsker fradrag for. Herved kan sådanne fradragsberettigede beløb fremover indgå i bidragsyderens årsopgørelse.

Som det fremgår ovenfor, betyder realiseringen af visionen om det selvangivelsesløse samfund, at man kan effektivisere ligningen og lette skatteyderens behov for at kommunikere med SKAT. I dag gennemføres ligningen af de skattepligtige som hovedregel efterfølgende, dvs. efter selvangivelsesfristens udløb. Sigtet er – som nævnt - at der i videst muligt omfang sker en fremrykning af ligningen, og at den sker, inden årsopgørelsen udsendes til skatteyderen.

Hovedopgaven med at fremrykke ligningen bliver at sikre, at de indberettede oplysninger, som danner grundlag for årsopgørelsen, er korrekte, således at skatteyderen kan modtage en endelig årsopgørelse. Det betyder, at fokus flyttes fra skatteyderen - ved en efterfølgende ligning - til indberetteren af oplysninger til skatteyderens årsopgørelse - ved en fremrykket ligning.

Dette kræver en omlægning af arbejdsgiverkontrollen og en styrkelse af indberetningskontrollen. En omlægning af arbejdsgiverkontrollen giver mulighed for at frigøre ressourcer fra ligningen. Dette vil kunne ske løbende i takt med, at resultaterne af de informations- og vejledningsinitiativer, der ligger i indsatsstrategien hos SKAT, slår igennem. En konvertering af de frigivne ressourcer (skønsmæssigt anslået til ca. 20 årsværk) vil kunne anvendes til styrkelse af informations- og vejledningsfunktionen i overensstemmelse med intentionerne i indsatsstrategien. Det vil igen forbedre regelefterlevelsen, hvorved flere lønmodtagere vil kunne få en korrekt årsopgørelse ved første udskrivning.

2.3. Lettelser i de administrative byrder

Forslaget skal også ses som et led i regeringens målsætning om at reducere de administrative byrder for erhvervslivet. Det fremgår af regeringsgrundlaget fra 2001, at de administrative byrder for erhvervslivet skal reduceres med op til 25 pct. i 2010.

Med administrative byrder forstås de omkostninger, som virksomhederne har for at overholde lovgivningens krav om information. Det kan for eksempel være indberetningspligter eller pligt til at opbevare bestemte oplysninger.

Formålet med at reducere virksomhedernes administrative byrder er at nedbringe den tid, som virksomhederne bruger på administrativt arbejde, og frigøre den til produktion. For den enkelte virksomhed vil det betyde et bedre resultat på bundlinien og dermed større konkurrencedygtighed. Samfundsøkonomisk betyder det øget vækst og beskæftigelse.

Regeringen har løbende fremsat lovforslag om forenklinger på skatterettens område. En lang række skatte- og afgiftslove er således blevet forenklet og moderniseret i perioden 2002-2005.

I 2005 blev arbejdet med regelforenkling gjort mere strømlinet, idet forenklingsarbejdet nu sker ved en systematisk gennemgang af reglerne på erhvervsområdet. Arbejdet tager udgangspunkt i de såkaldte AMVAB-målinger (Aktivitetsbaseret Måling af Virksomhedernes Administrative Byrder), som er en metode til at opgøre de administrative byrder for erhvervslivet. Med AMVAB måles virksomhedernes administrative byrder på de omkostninger, som virksomhederne har med hensyn til at opfylde de informationsforpligtelser og tilhørende oplysningskrav, som lovgivningen foreskriver. Målingerne af byrderne på Skatteministeriets område blev gennemført i 2004 og 2005 af Erhvervs- og Selskabsstyrelsen.

Dele af dette lovforslag er en fortsættelse af regeringens arbejde med at forenkle skattelovene.

2.4. Justeringer af skattelovgivningen

2.4.1. Ophævelse af ekstraordinær adgang til genoptagelse af kendelse fra Landsskatteretten

Efter skatteforvaltningslovens § 49, 2. pkt., kan skatteministeren beslutte, at en sag, som Landsskatteretten har afgjort, skal genoptages, hvis Skatteministeriet ikke kan forventes at få medhold i sagen, dersom den indbringes for domstolene af den, der har tabt sagen ved Landsskatteretten. Siden bestemmelsens indførelse i 2003 har hverken den daværende eller den nuværende skatteminister gjort brug af bestemmelsen. En henstilling fra Folketingets Ombudsmand fra juni 2007 om, at Landsskatteretten i sin klagevejledning til borgeren henviser til denne prøvelsesadgang, har ført til overvejelser om det er hensigtsmæssigt at opretholde denne bestemmelse.

2.4.2. Revision af reglerne om omkostningsgodtgørelse

Med gennemførelsen af lov nr. 388 af 6. juni 2002 (L 54, Folketinget 2001-02) om fuld omkostningsgodtgørelse i skattesager mv., som skatteyder vinder fuldt ud eller i overvejende grad, eller som videreføres af skattemyndighederne, blev der i skattestyrelseslovens kapitel 3 A om omkostningsgodtgørelse indsat en bestemmelse i § 33 K, hvorefter bestemmelserne i det nævnte kapitel skulle tages op til revision senest i folketingsåret 2006-07.

Bestemmelsen er nu videreført uændret i skatteforvaltningslovens § 63.

Et udkast til en bestemmelse om ophævelse af den nævnte revisionsbestemmelse var medtaget i et udkast til et samlet lovforslag om bl.a. omkostningsgodtgørelse ved syn og skøn ved skatteankenævnene og Landsskatterettens og Skatteministeriets kompetence i visse sager mv., jf. alm. del bilag 2004 (Folketinget 2005-06). Imidlertid udgik bestemmelsen ved en fejl i forbindelse med delingen af lovudkastet og var således hverken med i den senere fremsættelse af de endelige lovforslag – henholdsvis L 84 om forslag til lov om ændring af skatteforvaltningsloven (syn og skøn under skatteankenævnsbehandling m.v.) og L 143 om forslag til lov om ændring af skatteforvaltningsloven og forskellige andre love (Landsskatterettens og Skatteministeriets kompetence i visse sager m.v.)

2.4.3. Justering af reglerne om en enklere selvangivelsesprocedure mv.

Med lov nr. 405 af 8. maj 2006 (L 121, Folketinget 2005-06) blev der gennemført regler om en enklere selvangivelsesprocedure mv.

De nye selvangivelsesprocedurer får virkning første gang i foråret 2008 og indebærer, at de skatteydere, som hidtil har modtaget en fortrykt selvangivelse, for første gang kun modtager en årsopgørelse - evt. med et oplysningskort, hvis der er en formodning for, at disse skatteydere har noget at selvangive.

Lovforslaget indeholder på enkelte punkter en justering af disse regler.

3. Beskrivelse af lovforslagets enkelte elementer

3.1. Kortere sagsbehandlingstider i Landsskatteretten

3.1.1. Remonstration ved klage over en årsopgørelse - § 1, nr. 2

3.1.1.1. Gældende ret

Efter skatteforvaltningslovens § 5, stk. 1, afgør skatteankenævnene bl.a. klager over SKATs afgørelser om ansættelse af indkomstskat og af ejendomsværdiskat. Efter § 5, stk. 2, kan sådanne afgørelser i stedet påklages til Landsskatteretten efter klagerens valg.

En årsopgørelse indeholder en ansættelse af indkomstskat og af ejendomsværdiskat.

Hidtil har en meget stor del af de skatteydere, som har enkle skatteforhold, modtaget en fortrykt selvangivelse, og mange af disse skatteydere har samtidig modtaget en årsopgørelse. Er skatteyderen ikke enig i tallene på selvangivelsen - eller årsopgørelsen - korrigerer vedkommende tallene, og på baggrund heraf vil skatteyderen – hvis SKAT kan acceptere de selvangivne tal - herefter modtage en (ny) årsopgørelse, som indeholder en ny ansættelse af indkomstskat og af ejendomsværdiskat. Hertil vil der være knyttet en vejledning om, at skatteyderen kan klage over ansættelsen, hvis borgeren fortsat ikke er tilfreds med sin skatteopgørelse.

Med en enklere selvangivelsesprocedure, som træder i kraft for indkomståret 2007, jf. afsnit 2.5, vil de skatteydere, som hidtil har modtaget en fortrykt selvangivelse, modtage en årsopgørelse evt. sammen med et oplysningskort, hvis SKAT formoder, at skatteyderne har noget at selvangive. I øvrigt er der ikke sket ændringer i selvangivelsesproceduren.

Efter skatteforvaltningslovens § 20 skal SKAT – hvis SKAT vil træffe en afgørelse om ansættelse af indkomst- eller ejendomsværdiskat på et andet grundlag end det, der er selvangivet - underrette den selvangivelsespligtige om den påtænkte afgørelse. Det sker ved en såkaldt agterskrivelse. Efter bestemmelsens stk. 2 skal den selvangivelsespligtige samtidig underrettes om, at afgørelsen vil blive truffet som varslet, medmindre den pågældende over for SKAT fremkommer med en begrundet skriftlig eller mundtlig udtalelse imod afgørelsen inden for en nærmere angivet frist. Har den selvangivelsespligtige ikke udtalt sig inden fristens udløb, kan afgørelsen træffes som varslet uden yderligere underretning. I sidstnævnte situation vil skatteyderen modtage en årsopgørelse med klagevejledning.

Har skatteyderen udtalt sig inden fristens udløb, vil skatteyderen modtage særskilt underretning om ansættelsen med vejledning om, at eventuel klage over ansættelsen skal ske inden 3 måneder regnet fra modtagelsen af ansættelsen. Det kan ske til såvel skatteankenævnet som Landsskatteretten, idet skatteforvaltningslovens § 5, stk. 2, giver mulighed for, at afgørelsen efter klagerens eget valg kan påklages til enten skatteankenævnet eller Landsskatteretten. I forbindelse med fremsendelsen af den særskilte underretning om ansættelsen vil skatteyderen samtidig blive informeret om, at en ny årsopgørelse vil blive dannet på baggrund af ansættelsen. Det vil fremgå af årsopgørelsen, at skatteyderen selvstændigt vil kunne påklage årsopgørelsens skatteberegning og beregning af procenttillæg og renter til skatteankenævnet eller Landsskatteretten inden for 3 måneder.

3.1.1.2. Forslagets baggrund

Det er Landsskatterettens – og skatteankenævnenes – erfaring, at de klager over årsopgørelser, som Landsskatteretten og skatteankenævnene modtager, i stigende omfang skyldes, at borgerne ikke forstår tallene i opgørelserne. Borgerne følger årsopgørelsens klagevejledning og klager til skatteankenævnet eller Landsskatteretten, selv om en henvendelse til SKAT i mange tilfælde var tilstrækkelig til at løse skatteyderens informationsbehov. Det skaber overflødige klager og lægger unødigt beslag på klagemyndighedernes ressourcer.

Blandt årsagerne til, at en borger påklager sin årsopgørelse, kan nævnes:

- Årsopgørelsen er ikke i overensstemmelse med det grundlag, som borgeren på modtagelsestidspunktet for årsopgørelsen finder korrekt. Det svarer i realiteten til en anmodning om genoptagelse.
- Årsopgørelsen er udarbejdet på baggrund af en agterskrivelse, som borgeren er uenig i, men som borgeren ikke har reageret på i forbindelse med høringen.
- Borgeren er uenig i skatteberegningen på årsopgørelsen.
- Borgeren er uenig i det skattetillæg eller de procenttillæg og renter, der indgår i beregningen af skattetilsvaret på årsopgørelsen. Her kan der være tale om en anmodning om eftergivelse af skatte- eller procenttillæg.

En del af disse sager er udtryk for, at SKATs information og dialog med borgeren i forbindelse med selvangivelse, opkrævning af skat og restancer eller selve ligningsarbejdet enten ikke har ført til en

korrekt skatteopkrævning eller har efterladt borgeren med et udækket informationsbehov vedrørende den pågældende ansættelse.

Når skatteankenævn og Landsskatteretten behandler klager over årsopgørelser, kan det have såvel administrativt som retssikkerhedsmæssigt negative konsekvenser. Skatteankenævnene eller Landsskatteretten kommer således til at løse informations- eller ligningsmæssige opgaver, som langt hurtigere og mere hensigtsmæssigt kunne løses af SKAT. Borgerne mister samtidig én eller flere administrative klagemuligheder i forhold til den afgørelse, der træffes af enten skatteankenævn eller Landsskatteretten.

I rapporten ”Kortere sagsbehandlingstider i Landsskatteretten” foreslås det derfor, at der indføres en remonstrationsordning ved klage over årsopgørelser for derved at aflaste klageinstanserne for sådanne klager.

Med ”remonstration” forstås, at en klage til en klageinstans indsendes til den myndighed, som har truffet den afgørelse, som der klages over, med henblik på eventuel ændring.

3.1.1.3. Skatteministeriets overvejelser

Indførelsen af en remonstrationsordning for klager over årsopgørelsen, hvor klagen til skatteankenævnet eller Landsskatteretten indgives til SKAT, betyder, at SKAT kan gennemføre en frasortering af de klager, der bygger på misforståelser af årsopgørelsens elementer og beregninger. Endvidere vil SKAT kunne genoptage ansættelsen, hvis SKAT finder anledning hertil. Det vil ikke alene kunne aflaste skatteankenævnet og Landsskatteretten for overflødige klager, men vil desuden betyde, at klager hurtigere vil kunne få sin skattemæssige situation afklaret.

På en række andre områder inden for Skatteministeriets ressort er der indført remonstrationsordninger. Det gælder på inddrivelsesområdet, vurderingsområdet og registreringsafgiftsområdet. Erfaringen fra disse områder er, at der kan opnås administrative lettelser ved, at myndigheden kan gå i dialog med klager og rette eventuelle misforståelser.

Det bemærkes, at der i Skatteministeriet er planer om at nedsætte en koncernarbejdsgruppe, der skal se på, om det er muligt at forbedre selve informationen i klagevejledningen til årsopgørelsen, således at antallet af årsopgørelser, der påklages, fremover kan reduceres yderligere. Det skønnes dog, at selv en forbedret information ikke vil kunne løse problemet i alle tilfælde.

3.1.1.4. Forslagets indhold

Forslaget går ud på at indføre remonstration ved klage over ansættelser af indkomstskat og ejendomsværdiskat, hvorom der ikke tidligere er givet særskilt underretning – dvs. remonstration ved klage over årsopgørelser. Det betyder, at en klage til et skatteankenævn eller Landsskatteretten over en årsopgørelse skal indsendes til SKAT.

Med ”særskilt underretning” forstås som nævnt ovenfor under 3.1.1.1, at klageren har fået særskilt meddelelse om ansættelsen, fordi skatteyderen har udtalt sig over agterskrivelsen, jf. skatteforvaltningslovens § 20, stk. 2. Hvis klageren tidligere har modtaget særskilt underretning om ansættelsen, kan skatteyderen klage over det resultat, som afgørelsen giver sig udtryk i i årsopgørelsen vedr. skatteberegning, procenttillæg og renter.

Efter forslaget skal klagen være modtaget senest 3 måneder efter modtagelsen af ansættelsen.

Er fristen overskredet, træffer klageinstansen afgørelse om afvisning. Klageinstansen kan i den forbindelse bortse fra en overskridelse af fristen, hvis særlige omstændigheder taler derfor. Ved at lade klageinstanserne selv træffe afgørelse om, hvorvidt en klage skal afvises som følge af overskridelse af klagefristen, sikres en ensartet praksis. Det forudsættes, at SKAT straks ved modtagelsen af en klage, der er indgivet efter fristens udløb, forelægger klageinstansen sagen med henblik på klageinstansens afgørelse af afvisningsspørgsmålet. Endvidere forudsættes det, at klageinstansen meget hurtigt træffer afgørelse om afvisningsspørgsmålet, således at det i givet fald er muligt for SKAT at behandle sagen inden for de givne tidsrammer, som er beskrevet nedenfor.

SKAT vil kunne genoptage ansættelsen, hvis der er anledning hertil efter de almindelige frist- og forældelsesregler. Hvis SKAT ikke kan give klageren fuldt medhold i klagen, og klagen fastholdes, videresender SKAT klagen til skatteankenævnet eller Landsskatteretten sammen med en udtalelse om sagen.

Endelig kan skatteministeren efter forslaget fastsætte nærmere regler for klageadgangen.

Bemyndigelsen tænkes udnyttet således, at SKAT får 14 dage efter, at sagen er fuldt oplyst, til at træffe og meddele klageremonstrationsafgørelsen. Fastholdes afgørelsen, videresender SKAT klagen til skatteankenævnet eller Landsskatteretten senest 14 dage efter, at den er fuldt oplyst for SKAT.

Kan SKAT efter en fornyet vurdering af sagen give klager delvist medhold, skal SKAT samtidig oplyse klager om, at klagen kan fastholdes, hvis SKAT får besked herom inden en måned efter, at klageren har fået meddelelse om SKATs afgørelse i sagen.

Klagen videresendes sammen med en udtalelse om sagen, den påklagede afgørelse og dokumenter, som klager ønsker at anvende som bevis. SKAT skal fremsende alt relevant materiale til skatteankenævnet eller Landsskatteretten. Derudover kan der kommenteres på klagen eller dele af den.

Ud over udtalelsen fra SKAT kan Landsskatteretten have behov for at anmode SKAT om at udarbejde en sagsfremstilling i sager, der angår klager over en årsopgørelse. Denne mulighed vil med henvisningen til § 5, stk. 2, i den nye bestemmelse i § 42 B, nr. 1, være til stede. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til denne bestemmelse under 3.1.5.

Forslaget om remonstration ved klage over årsopgørelser vil styrke borgerens retsstilling. Klageren vil i modsætning til i dag ikke miste adgangen til en reel administrativ klageadgang. I tilfælde, hvor f.eks. Landsskatteretten i dag træffer afgørelse i en klage over en årsopgørelse, vil en klage over en sådan afgørelse alene kunne indbringes for domstolene. Endvidere vil en skatteyder hurtigere kunne opnå afklaring af sin skattemæssige situation, ligesom denne undgår at skulle betale klageafgift til Landsskatteretten, hvis en klage til Landsskatteretten afgøres af SKAT til gunst for borgeren.

En remonstrationsordning har generelt den svaghed, at borgere ofte har vanskeligt ved at forstå og acceptere, at de skal sende deres klage til den myndighed, der klages over, og ikke til den myndighed, der klages til. Imidlertid vil klager i den situation, som forslaget angår, normalt ikke

have været i en længevarende dialog med SKAT forud for klagen. For de fleste borgere, som klager over en årsopgørelse, vil ordningen derfor næppe forekomme stødende ud fra denne betragtning.

3.1.2. Klage over afslag på fuld omkostningsgodtgørelse i syns- og skønssager - § 1, nr. 3

3.1.2.1. Gældende ret

Efter skatteforvaltningslovens § 11, stk. 1, nr. 3, afgør Landsskatteretten klager over ”Skatteankenævnens afgørelser efter § 5, stk. 1, nr. 2-9.”

Henvisningen til § 5, stk. 1, nr. 2 - 9, indebærer, at Landsskatteretten kan behandle alle klagesager fra skatteankenævnene, hvor SKAT har truffet afgørelse i 1. instans. Dog kan Landsskatteretten som følge af den manglende henvisning til § 5, stk. 1, nr. 1 - som angår forskudsregistrering af indkomst - ikke klagebehandle skatteankenævnens afgørelser om forskudsregistrering.

3.1.2.2. Forslagets baggrund

Ved lov nr. 1581 af 20. december 2006 blev der givet mulighed for, at skatteankenævnet kan bestemme, at udgifter, der er eller vil blive afholdt til syn og skøn i en sag for myndigheden, skal godtgøres fuldt ud efter skatteforvaltningslovens regler om omkostningsgodtgørelse, jf. skatteforvaltningslovens § 52, stk. 3.

Således vil skatteankenævnet have mulighed for at give forhåndstilsagn om, at udgifter til syn og skøn vil blive dækket fuldt ud. Omvendt vil skatteankenævnet også kunne afslå en anmodning om at give et sådant tilsagn. Det kan eksempelvis ske, hvis skatteankenævnet mener, at de stillede spørgsmål i et syns- og skønstema er af retlig karakter.

Efter skatteforvaltningslovens § 11 er der ikke hjemmel for Landsskatteretten til at realitetsbehandle en klage over et skatteankenævns afslag på en anmodning om fuld omkostningsgodtgørelse i syns- og skønssager, da der er tale om en afgørelse, som er truffet af ankenævnet som 1. instans. Dette indebærer, at Landsskatteretten må afvise en sådan klage.

3.1.2.3. Skatteministeriets overvejelser

Sigtet med formuleringen af den gældende § 11, stk. 1, nr. 3, har været at afskære muligheden for, at skatteankenævnens afgørelser over forskudsregistreringen skulle kunne påklages til Landsskatteretten. Henvisningen i bestemmelsen til de specifikke afgørelsestyper udelukker imidlertid behandlingen af en skatteankenævnsafgørelse om afslag på fuld omkostningsgodtgørelse i syns- og skønssager.

Det forekommer ikke hensigtsmæssigt, at Landsskatteretten ikke kan realitetsbehandle klager over et afslag på anmodning om fuld omkostningsgodtgørelse i syns- og skønssager.

Det bemærkes, at efter skatteforvaltningslovens § 11, stk. 1, nr. 2, afgør Landsskatteretten klager over ”Skatterådets afgørelser”. Syn og skøn kan begæres ved Skatterådet ligesom ved skatteankenævnet og Landsskatteretten, og rådet har på samme måde som de nævnte myndigheder adgang til at give tilsagn om fuld omkostningsgodtgørelse til udgifter i sager om syn og skøn, jf. skatteforvaltningslovens § 52, stk. 3. Afslår Skatterådet en anmodning herom, vil Landsskatteretten

efter § 11, stk. 1, nr. 2, kunne realitetsbehandle en klage over rådets afslag. Også dette taler for, at Landsskatteretten får kompetence til at afgøre klager over afslag på en anmodning om fuld omkostningsgodtgørelse i syns- og skønssager ved skatteankenævnene.

3.1.2.4. Forslagets indhold

Forslaget går ud på at ændre affattelsen af § 11, stk. 1, nr. 3, således at Landsskatteretten afgør klager over ”skatteankenævnernes afgørelser, bortset fra afgørelser som nævnt i § 5, stk. 1, nr. 1.”

I og med, at Landsskatteretten får mulighed for at realitetsbehandle afslag fra et skatteankenævn på fuld omkostningsgodtgørelse i syns- og skønssager, sikres der borgerne en bedre retsposition i forhold til i dag.

3.1.3. Motorankenævnernes afgørelser - § 1, nr. 4

3.1.3.1. Gældende ret

Efter skatteforvaltningslovens § 11, stk. 1, nr. 5, afgør Landsskatteretten klager over motorankenævnernes afgørelser efter lov om registreringsafgift af motorkøretøjer m.v.

3.1.3.2. Forslagets baggrund

Motorankenævnernes kompetence fremgår udtømmende af § 11 i registreringsafgiftsloven. Som følge af den forenkling af affattelsen af § 11, stk. 1, nr. 3, som fremgår af lovforslagets § 1, nr. 3, kunne en tilsvarende forenkling gennemføres for så vidt angår bestemmelsen i § 11, stk. 1, nr. 5.

3.1.3.3. Skatteministeriets overvejelser

Der er alene tale om en redaktionel ændring, der gennemføres for at opnå en ensartet afgræsning af hvilke afgørelser, som Landsskatteretten kan påkende i § 11, stk. 1. Endvidere fremtidssikres bestemmelsen for det tilfælde, at det senere skulle blive aktuelt at tilføje motorankenævnene andre opgaver.

3.1.3.4. Forslagets indhold

Forslaget går ud på at forenkle bestemmelsen i § 11, stk. 1, nr. 5, således at det på samme måde som i forslaget under § 1, nr. 3, blot fremgår, at Landsskatteretten kan afgøre klager over motorankenævnernes afgørelser.

3.1.4. Digital indhentelse af sagsoplysninger - § 1, nr. 5

3.1.4.1. Gældende ret

Efter § 10 i bekendtgørelse nr. 607 af 14. juni 2006 af forretningsorden for skatteankenævn sender ankenævnssekretariatet – når det har modtaget en klage - klagen til udtalelse hos SKAT med en svarfrist på 14 dage. SKAT skal vedlægge sin udtalelse over klagen og det materiale, der har dannet grundlag for afgørelsen.

Efter § 4 i bekendtgørelse nr. 974 af 17. oktober 2005 af forretningsorden for Landsskatteretten underretter Landsskatteretten ved modtagelsen af en klage den myndighed, der har truffet den påklagede afgørelse, om klagen og anmoder myndigheden om at indsende det materiale, der har dannet grundlag for afgørelsen.

Det nævnte materiale, som SKAT i forbindelse med en klagesag videregiver til henholdsvis skatteankenævnet og Landsskatteretten, er akterne fra SKATs sag i papirudgave.

3.1.4.2. Forslagets baggrund

Skattecentrene er i færd med at overgå til fuld elektronisk sagsbehandling. I fremtiden vil alt materiale som udgangspunkt være tilgængeligt i elektronisk form, medmindre det konkret vurderes, at det ikke er egnet til indscanning. Historisk materiale på papir vil blive overført til elektronisk form i takt med, at et sådant materiale bliver efterspurgt i en sådan form.

SKAT vil herved kunne give online adgang til indscannet materiale med henblik på, at klageinstansen kan foretage dels udsøgning, dels elektronisk indhentelse af materiale, der har dannet grundlag for SKATs afgørelse.

Det materiale - som klageinstansen vil opnå adgang til at kunne hente - vil være afgørelser, som er påklaget, samt materiale, der har dannet grundlag for afgørelsen, f.eks. selvangivelser, regnskaber og årsopgørelser.

Skatteankenævnene og Landsskatteretten vil ved digital indhentelse af sagsoplysninger fra SKAT have mulighed for at effektivisere klagesagsbehandlingen ved hurtigere at kunne indhente relevant materiale til brug herfor. Tilsvarende mulighed vil vurderingsankenævnene og motorankenævnene have. Det vil igen gøre det muligt at nedbringe den samlede sagsbehandlingstid ved klageinstanserne.

I rapporten "Kortere sagsbehandlingstider i Landsskatteretten" foreslås det derfor, at der indføres en adgang for klagemyndighederne til at hente sagsoplysningerne hos SKAT i elektronisk form.

3.1.4.3. Skatteministeriets overvejelser

En on line adgang til SKATs sagsmateriale tænkes i første omgang fulgt op af et pilotprojekt, hvor skatteankenævnene får adgang til SKATs elektroniske arkiver, dvs. i første omgang KMD SKAT Ligning samt rekvisitionssystemet hos arkiverne.

Ordningen indebærer, at klageinstansen kan få relevant systemopkobling og -understøttelse til SKAT. Det betyder kontrollerede grænseflader, hvor klageinstansernes it-systemer med legal autorisation får adgang til de data og funktioner, de har brug for. Opkoblingen tilpasses systemudviklingsintegrationen i koncernen og kan derfor godt være til enkelte systemer, så længe fuld integration ikke er tilvejebragt.

Erfaringerne fra ankenævnenes brug af denne løsning vil efterfølgende kunne indgå i beslutningsgrundlaget for, hvorvidt også Landsskatteretten overgår til elektronisk indhentelse af SKATs sagsakter. Afgørende i den forbindelse er, at der er sikkerhed for, at sagsbehandlingen kan

baseres på et fuldstændigt grundlag, og at det elektroniske sagsmateriale kan struktureres og sorteres på en sådan måde, at de relevante sagsoplysninger er overskuelige og tilgængelige.

3.1.4.4. Forslagets indhold

Det foreslås, at skatteministeren får adgang til at fastsætte regler, hvorefter skatteankenævnene, vurderingsankenævnene, motorankenævnene og Landsskatteretten kan få elektronisk adgang til oplysninger om fysiske og juridiske personer, der er registret hos told- og skatteforvaltningen, hvis oplysningerne er nødvendige for behandlingen af en klage.

Hovedformålet med bemyndigelsen er som nævnt at forenkle proceduren for indhentning af materiale hos SKAT. Der er tale om en bemyndigelse, der skal sikre, at en sådan procedure sættes i værk i takt med, at den enkelte myndighed er parat hertil. Bemyndigelsen forventes som nævnt i første omgang udnyttet i forhold til skatteankenævnene.

Ordningen vil indebære en elektronisk behandling af personoplysninger og vil således være omfattet af persondataloven, jf. denne lovs § 1, stk. 1. I forbindelse med fastsættelse af nærmere regler for ordningen vil det blive sikret, at persondatalovens regler overholdes.

Der vil således blive fastsat bestemmelser i overensstemmelse med sikkerhedsbekendtgørelsens regler om autorisation og adgangskontrol, og den pågældende klagemyndighed vil skulle fastsætte uddybende sikkerhedsregler for bl.a. at sikre, at kun autoriserede brugere kan få adgang, og at disse kun kan få adgang til de personoplysninger og anvendelser, som de er autoriserede til. Der skal bl.a. fastsættes regler om sikkerhed ved modtagelse og videregivelse, opbevaring og sletning af oplysninger.

Datatilsynet vil i overensstemmelse med persondatalovens § 57 blive hørt over de regler om behandling af personoplysninger, som skatteministeren efter forslaget fastsætter.

Ved at klageinstansen kan indhente sagsoplysninger fra SKAT elektronisk, gør forslaget det muligt for klageinstansen at behandle en klagesag hurtigere. Klageren vil hermed kunne få sin skattemæssige situation afklaret hurtigere. Da det ifølge forslaget er et krav, at persondatalovens beskyttelsesregler er opfyldt, sikrer det borgerne, at kun nødvendige oplysninger indhentes til brug for sagsbehandlingen.

3.1.5. Tilbagebetaling af klageafgift ved afvisning af klager, præcisering af tilfælde, hvor klageafgiften tilbagebetales, samt alternativ høring af borgeren over en sagsfremstilling - § 1, nr. 14, 15 og 18

3.1.5.1. Gældende ret

Efter skatteforvaltningslovens § 42, stk. 1, skal en klage være modtaget i Landsskatteretten senest 3 måneder efter modtagelsen af den afgørelse, der klages over. Klagen afvises, hvis den indgives efter udløbet af fristen. Landsskatteretten kan dog se bort fra en fristoverskridelse, hvis særlige omstændigheder taler derfor.

Efter skatteforvaltningslovens § 42, stk. 3, kan Landsskatteretten - hvis en klage er udformet eller begrundet på en sådan måde, at den ikke kan tjene som grundlag for sagens videre behandling - give

klageren en frist til at udbedre manglen. Det samme gælder, hvis den påklagede afgørelse og en udarbejdet sagsfremstilling ikke følger med klageskrivelsen. Hvis klageren ikke udbedreren manglen inden fristens udløb, afvises klagen.

Efter skatteforvaltningsloven § 42, stk. 4, er det udgangspunktet, at der ved fremsendelse af en klage til Landsskatteretten skal betales en klageafgift. Beløbet udgør 700 kr. i 2007.

Hvis beløbet ikke følger med klagen og heller ikke indbetales inden en frist, som Landsskatteretten fastsætter, betragtes klagen som bortfaldet.

Klageafgiften tilbagebetales til klageren, hvis denne får helt eller delvis medhold i klagen af Landsskatteretten eller ved en efterfølgende domstolsprøvelse af Landsskatterettens afgørelse.

I § 3, stk. 3, nr. 3, i Landsskatterettens forretningsorden er det præciseret, at klageafgiften også tilbagebetales, hvis en genoptagelsesansøgning imødekommes af SKAT som følge af at hidtidig praksis er endeligt underkendt ved en dom, en landsskatteretsafgørelse, skatteministerens beslutning efter skatteforvaltningslovens § 49, 2. pkt., eller en praksisændring, der er offentliggjort af Skatteministeriet.

Klageafgiften tilbagebetales derimod ikke, hvis klagen afvises, hvis klagen indbringes for domstolene efter skatteforvaltningslovens § 48, stk. 2, eller hvis klagen tilbagekaldes, medmindre tilbagekaldelsen sker i forbindelse med, at den myndighed, der har truffet den påklagede afgørelse, genoptager sagen.

Efter § 42, stk. 5, kan Landsskatteretten, forinden den afgør en klage i nedenfor angivne sagstyper, anmode SKAT om at udarbejde en sagsfremstilling. Det skal ifølge bestemmelsen ske under anvendelse af § 19, stk. 2, der angår kravene til indholdet af en sagsfremstilling og § 19, stk. 3, 1. pkt., der foreskriver, at sagsfremstillingen skal sendes til høring hos skatteyderen. Landsskatteretten kan anmode SKAT om en sagsfremstilling i sager, som kunne være påklaget til skatteankenævnet, i sager, som efter landsskatteretspræsidentens bestemmelse skal afgøres uden deltagelse af læge retsmedlemmer samt i klager over bindende svar.

3.1.5.2. Forslagets baggrund

Forslaget skal for det første ses på baggrund af den egen drift undersøgelse, som Folketingets Ombudsmand har gennemført i 2007 af 40 klagesager i Landsskatteretten.

I en enkelt af de undersøgte sager udløb den ordinære frist på 3 måneder for at klage til Landsskatteretten efter den frist, som Landsskatteretten havde givet klageren til at udbedre en mangelfuld klage. Ombudsmanden fandt, at Landsskatteretten ved den oprindelige klages afvisning burde have oplyst klageren om muligheden for at indgive en ny klage inden for den ordinære 3-månedersfrist.

Landsskatteretten har i overensstemmelse med Ombudsmandens opfattelse justeret sin praksis på dette punkt. Landsskatteretten har imidlertid ikke ment, at retten har hjemmel til at undlade at kræve et nyt klagegebyr i forbindelse med, at klageren indgiver en ny, udbedret klage, eftersom den klage, som ikke blev udbedret inden den frist, Landsskatteretten havde fastsat for udbedring, var udløbet, og klagen derfor afvist.

Skatteministeriet har over for Folketingets Ombudsmand tilkendegivet, at man er indstillet på at søge lovgivningen ændret, så det undgås, at der opkræves dobbelt klageafgift i de situationer hvor klageren - efter en tidligere afvisning - indgiver en ny, rettidig klage. Ombudsmanden har taget dette tilsagn til efterretning.

Forslaget skal for det andet ses på baggrund af, at det er almindeligt, at klagenævn tilbagebetaler en klageafgift, hvis klagen afvises. Dette sker således i Naturklagenævnet samt i en række ankenævn inden for forbrugerområdet, eksempelvis Ankenævnet for forsikring, Rejse-Ankenævnet, Teleklagenævnet og Ankenævnet for huseftersyn. Gennemføres der tilsvarende regler på skatteforvaltningslovens område, vil klageafgiftsspørgsmålet i de afvisningssituationer, som er omtalt ovenfor, være løst.

For det tredje skal forslaget til ændrede bestemmelser på dette punkt ses i lyset af, at Landsskatteretten har peget på, at det kunne være hensigtsmæssigt, hvis det i lovteksten blev præciseret, at der også skal ske tilbagebetaling af klageafgiften i tilfælde, hvor en praksis på skatte- og afgiftsområdet bliver underkendt, ligesom det kunne være hensigtsmæssigt, at det blev overladt til Landsskatteretten i hver enkelt tilfælde, at vurdere, om SKAT eller retten selv skulle gennemføre en høring over en sagsfremstilling. I praksis forekommer en høring, som SKAT foretager over en sagsfremstilling, som Landsskatteretten har anmodet om, ikke altid hensigtsmæssig. Ofte fører det til en unødigt forlængelse af sagsbehandlingstiden, fordi Landsskatteretten alligevel efterfølgende skal høre klageren over den endelige sagsfremstilling, som SKAT indsender til retten, og dermed bliver SKATs høring af klageren i en række tilfælde reelt overflødig. Ved forslaget gives der Landsskatteretten mulighed for selv at høre klageren over sagsfremstillingen, hvorved klageren undgår at skulle forholde sig til samme materiale to gange.

3.1.5.3. Skatteministeriets overvejelser

Efter Skatteministeriets opfattelse bør der ikke opkræves klageafgift af en fornyet klage, der indgives inden for 3-månedersfristen, bortset fra tilfælde, hvor der mangler indbetaling af klagen i forbindelse med den oprindelige klage. Som nævnt er denne holdning også tilkendegivet over for Folketingets Ombudsmand.

Endvidere forekommer det rimeligt, at retstilstanden vedr. tilbagebetaling af klageafgift kommer til at ligge på linje med andre klagenævn. Når et klagegebyr i alle afvisningssituationer tilbagebetales, vil det også ske, hvis klagen er mangelfuld. Det vil være lettere at administrere en sådan tilbagebetalingsordning for Landsskatteretten, end hvis Landsskatteretten ved modtagelsen af en klage, skal finde ud af, om den evt. tidligere har været indgivet som mangelfuld. Ordningen vil også være til fordel for klageren, som får sin klageafgift tilbagebetalt og derved kan råde over sit beløb, indtil vedkommende ser sig i stand til at udbedre manglen.

Skatteministeriet kan tilslutte sig det hensigtsmæssige i Landsskatterettens forslag på de øvrige punkter.

3.1.5.4. Forslagets indhold

Forslagene i § 1, nr. 14, 15 og 18, går for det første ud på at omredigere bestemmelsen i skatteforvaltningslovens § 42, således at bestemmelsen om henholdsvis klageafgift i § 42, stk. 4, og

bestemmelsen i § 42, stk. 5, om indhentelse af en udtalelse fra SKAT, udskilles til to selvstændige paragraffer. Herved bliver reglerne mere overskuelige. Endvidere er bestemmelsen om klageafgift gjort mere struktureret og dermed nemmere at læse.

For det andet går forslaget ud på at undgå, at en klager, som udbedrer en mangelfuld klage efter den frist, som Landsskatteretten har sat efter § 42, stk. 3, men inden udløbet af klagefristen til Landsskatteretten på 3 måneder, skal betale klageafgift for klagen på ny. Det sker derved, at det betalte klageafgiftsbeløb tilbagebetales klageren samtidig med, at Landsskatteretten afviser en klage. Såfremt klageren udbedrer klagen, skal der samtidig med indsendelsen betales et klagegebyr på ny.

For det tredje indeholder bestemmelsen i den nye § 42 A, stk. 3, en præcisering i nr. 3 af, at klageafgiften også tilbagebetales, hvis en genoptagelsesansøgning imødekommes af SKAT som følge af, at hidtidig praksis er endeligt underkendt ved en dom, en landsskatteretsafgørelse, eller ved en praksisændring, der er offentliggjort af Skatteministeriet. Hermed er der i lovtæksten gjort udtømmende op med tilbagebetalingssituationerne.

For det fjerde indeholder den nye bestemmelse i § 42 B, stk. 1, en mulighed for Landsskatteretten til at vælge mellem at lade SKAT udarbejde en sagsfremstilling og lade SKAT indhente klagerens bemærkninger hertil, eller selv at høre klageren over sagsfremstillingen.

Det forhold, at en klager efter gældende regler skal betale et nyt klagegebyr til Landsskatteretten for at få en udbedret klage realitetsbehandlet, kan afholde en klager fra udbedre klagen. Forslaget fjerner en sådan økonomisk hindring og forbedrer derfor skatteydernes retsposition. Også det forhold, at der i alle tilfælde, hvor Landsskatteretten afviser en klage, sker samtidig tilbagebetaling af klageafgiften, stiller klagerne økonomisk bedre. Endelig vil en klager i nogle sager kunne undgå at skulle forholde sig til samme sagsfremstilling to gange, hvis Landsskatteretten vælger selv at høre klageren over SKATs sagsfremstilling.

3.1.6. Ændring af udtrykket ”forhandling” til ”møde” - § 1, nr. 16

3.1.6.1. Gældende ret

Efter skatteforvaltningslovens § 43, stk. 1, har klageren adgang til at udtale sig ved en ”mundtlig forhandling”. Efter bestemmelsens stk. 2 kan Landsskatteretten anmode den myndighed, der har truffet den påklagede afgørelse, om at være repræsenteret ved den ”mundtlige forhandling”.

3.1.6.2. Forslagets baggrund

I rapporten fra Skatteministeriets koncernprojekt om ”Kortere sagsbehandlingstider i Landsskatteretten” foreslås det, at udtrykket ”mundtlig forhandling” erstattes af ”møde”. Det skyldes, at udtrykket ”mundtlig forhandling” er misvisende, idet kontorforhandlinger er en lovbestemt adgang til at udtale sig, som supplerer bestemmelsen om partshøring i forvaltningslovens § 19.

Der afholdes altid møde med sagsbehandleren på Landsskatterettens kontor, hvis klager har anmodet herom. Der er også mulighed for telefoniske forhandlinger, herunder telefonmøder med flere deltagere, samt for stedlige forhandlinger på et skattecenter i provinsen.

Det er Landsskatterettens erfaring, at udtrykket ”mundtlig forhandling” giver mange klagerere det indtryk, at Landsskatterettens sagsbehandlere er bemyndiget til at forhandle klagepunkterne i klagerens sag. Det er imidlertid ikke tilfældet. Der er alene tale om et møde, som tjener til sagsoplysning. Ved mødet kan Landsskatterettens sagsbehandler søge skatteyderens klagepunkter og sagens faktum afklaret, notere klagerens synspunkter ned, modtage eventuelle nye bilag og lade disse indgå i den samlede vurdering af sagen.

Herved kan klagen skuffes i sine forventninger til mødet. Dette kan i sig selv give anledning til, at Landsskatteretten skal bruge tid på at forklare klageren, hvad der ligger i udtrykket ”mundtlig forhandling”.

3.1.6.3. Skatteministeriets overvejelser

Da udtrykket ”mundtlig forhandling” kan give anledning til misforståelser hos klagerere, bør udtrykket ændres til det mere neutrale udtryk ”møde”.

3.1.6.4. Forslagets indhold

Forslaget går ud på at ændre udtrykket ”mundtlig forhandling” i skatteforvaltningslovens § 42 til ”møde”.

Med ændringen gives der klageren et mere retvisende billede af, hvordan et personligt fremmøde eller telefonisk kontakt med Landsskatterettens kontor vil forløbe. Klageren vil ikke skuffes i sine forventninger til mødet med Landsskatterettens sagsbehandler, men vil være klar over, at det alene tjener til sagens oplysning. Dette skaber større klarhed hos klageren.

3.1.7. Afskæring af overflødige retsmøder - § 1, nr. 17

3.1.7.1. Gældende ret

Efter skatteforvaltningslovens § 44, kan en klager anmode om at få lejlighed til at udtale sig mundtligt for retten under et retsmøde. Klageren kan dog ikke anmode om retsmøde i sager, som efter skatteforvaltningslovens § 13, stk. 3, 1. pkt., skal afgøres uden deltagelse af læge retsmedlemmer. Klageren kan på et hvilket som helst tidspunkt frafalde en anmodning om retsmøde.

Efter bestemmelsens stk. 2 kan SKAT i den enkelte sag anmode om at få lejlighed til at udtale sig mundtligt for retten under et retsmøde. Klageren tilsiges til dette retsmøde.

Endelig kan Landsskatteretten efter bestemmelsens stk. 3 undlade at imødekomme en anmodning om afholdelse af retsmøde, hvor denne fremgangsmåde efter forholdene må anses for åbenbart overflødig.

3.1.7.2. Forslagets baggrund

I rapporten fra Skatteministeriets koncernprojekt om ”Kortere sagsbehandlingstider i Landsskatteretten” peges der på, at ca. 11 pct. af Landsskatterettens nævnssager i 2006 blev

afsluttet ved afholdelse af et retsmøde. Det svarer til 440 retsmøder. Der har i en årrække generelt været en stærkt stigende tendens i antallet af retsmøder, men antallet af afholdte retsmøder synes dog efterhånden at have stabiliseret sig omkring 435 – 455 sager årligt i de seneste år.

Andelen af nævnssager, hvor der ved klagens indgivelse eller senere begæres retsmøde, antages dog at ligge højere end 11 pct. Antallet af begæringer har på samme måde som antallet af afholdte retsmøder været stigende.

I en lang række af sagerne fører begæring af retsmøde ikke til afholdelse af et retsmøde. I en række sager frafalder klageren eller repræsentanten begæringen, efter at de har fået indsigt i kontorets indstilling til sagen. Det må antages, at en del af begæringerne om retsmøde ikke er udtryk for et ønske om at deltage i et retsmøde, men alene er udtryk for, at klageren eller repræsentanten ønsker kontorets indstilling tilsendt forud for afgørelsen.

Herudover vil sager, hvori kontoret har indstillet fuldt medhold, som hovedregel blive fremmet til skriftlig votering, dvs. blive afgjort uden afholdelse af retsmøde. Såfremt Landsskatterettens medlemmer ikke kan tilslutte sig kontorets indstilling, vil sagen dog blive tilbagesendt til kontoret med henblik på berømmelse af retsmøde.

Endelig afskærer Landsskatteretten adgangen til retsmøde i en mindre del af sagerne, hvor det forekommer at være åbenbart overflødigt at afholde retsmøde, jf. skatteforvaltningslovens § 44, stk. 3.

Landsskatteretten fører ikke statistik over antallet af retsmøder, som afskæres. Der er dog foretaget en undersøgelse for 2005, hvoraf det fremgår, at muligheden for at afskære retsmøde i det pågældende år blev anvendt i 160 af de afgjorte sager. Bestemmelsen anvendes således kun i begrænset omfang. I mange tilfælde vil retten imødekomme begæring om retsmøde fra en klager, selv om betingelserne for at afskære er opfyldte. Om afholdelsen af et retsmøde må anses for åbenbart overflødigt, afgøres efter en konkret vurdering.

Begæring og afholdelse af retsmøder i sagerne belaster Landsskatterettens sagsbehandlingstid og ressourceforbrug på sagerne væsentligt. En samlet belastning af sagsbehandlingstiden ved afholdelse af retsmøde ligger ifølge Landsskatteretten typisk på mellem 4 og 9 måneder.

I den forbindelse kan det til sammenligning oplyses, at den samlede gennemsnitlige sagsbehandlingstid for skriftligt voterede sager i 2005 var på 12,4 måneder, mens den gennemsnitlige sagsbehandlingstid for retsmødesager samme år var på 22,5 måneder.

Det bemærkes, at der på baggrund af den undersøgelse, som er nævnt i afsnit 2.1., er gennemført en opstramning af Landsskatterettens procedure ved berømmelse i retsmødesager. Således har retten taget initiativ til, at afbudspolitikken praktiseres mere restriktivt. Der skal således nu gives en begrundelse til retsformanden for afbud til et berammet retsmøde, og hvis klageren eller dennes repræsentant gentagne gange melder afbud til et retsmøde, bortfalder retsmøde helt.

I rapporten ”Kortere sagsbehandlingstider i Landsskatteretten” foreslås det at udvide adgangen til at afskære retsmøde i skatteforvaltningslovens § 44, stk. 3, således at Landsskatteretten i videre omfang vil kunne afskære retsmøde.

3.1.7.3. Skatteministeriets overvejelser

Retsmøder lægger stort beslag på Landsskatterettens ressourcer, og i de senere år har antallet af retsmøder været stigende. Et forslag om at gøre det muligt at afskære overflødige retsmøder vil alt andet lige gøre det muligt at nedsætte Landsskatterettens sagsbehandlingstid.

Kravet i dag om, at et retsmøde skal være ”åbenbart overflødig” i skatteforvaltningslovens § 44, stk. 3, overlader et meget snævert anvendelsesområde til Landsskatteretten, hvilket også kommer til udtryk i de relativt få sager, hvori retsmøde er blevet afskåret.

Ulempen ved en ændring af bestemmelsen er, at ændringen umiddelbart vil blive opfattet som en svækkelse af retssikkerheden hos rettens brugere. Heroverfor står, at en sådant forslag vil give et mere sikkert grundlag for at afskære sager, hvor der ikke synes at være grund til at afholde et retsmøde, herunder sager hvor sagens tvist omhandler en stillingtagen til en lang række enkeltbilag mv.

Skatteministeriet finder på den baggrund, at forslaget om at afskære overflødige retsmøder bør fremmes.

3.1.7.4. Forslagets indhold

Efter forslaget ændres formuleringen af skatteforvaltningslovens § 44, stk. 3, således at Landsskatteretten kan undlade at imødekomme en anmodning om afholdelse af retsmøde, hvor denne fremgangsmåde efter forholdene må anses for overflødig.

Ændringen af stk. 3 vil betyde, at Landsskatteretten i videre omfang har mulighed for at afskære retsmøder, som retten anser for at være overflødige.

Forslaget vil give et mere sikkert grundlag for at afskære de sager, der ikke egner sig til retsmøde, herunder sager, hvor sagens tvist omhandler en stillingtagen til en lang række enkeltbilag mv. Forslaget vil dermed medvirke til at nedsætte Landsskatterettens gennemsnitlige sagsbehandlingstid, hvilket generelt kommer klagerne til gode.

3.1.8. Afgørelse om fuld omkostningsgodtgørelse i syns- og skønssager meddelt af retspræsidenten, en retsformand eller en kontorchef i Landsskatteretten og af SKAT som sekretariat for Skatterådet eller skatteankenævnet - § 1, nr. 21

3.1.8.1. Gældende ret

Efter skatteforvaltningslovens § 52, stk. 3, kan Skatterådet, skatteankenævnet eller Landsskatteretten bestemme, at udgifter, der er eller vil blive afholdt til syn og skøn i en sag for myndigheden, skal godtgøres fuldt ud. Bestemmelsen henviser i den forbindelse til henholdsvis skatteforvaltningslovens § 4, stk. 3, og § 47.

Efter skatteforvaltningslovens § 4, stk. 3, kan Skatterådet i en sag, der forelægges for rådet til afgørelse, tillade, at der afholdes syn og skøn efter regler, der svarer til § 47 om syn og skøn i landsskatteretssager.

Efter skatteforvaltningslovens § 47 finder reglen i retsplejelovens § 343 om adgang til at kræve syn og skøn udmeldt ved de almindelige domstoles foranstaltning tilsvarende anvendelse, når sagen er indbragt for Landsskatteretten eller skatteankenævnet. Det gælder dog ikke i sager vedrørende efterprøvelse af passivposter efter boafgiftslovens § 13 a, sager vedrørende vurdering af fast ejendom og sager vedrørende vurdering af køretøjer efter registreringsafgiftsloven.

3.1.8.2. Forslagets baggrund

I den undersøgelse, som Folketingets Ombudsmand har gennemført af 40 klagesager ved Landsskatteretten, jf. ovenfor afsnit 2.1., har ombudsmanden bedt Landsskatteretten om at se nærmere på placeringen i Landsskatteretten af kompetencen til at bestemme, at udgifter, der er eller vil blive afholdt til syn og skøn i en landsskatteretssag, skal godtgøres fuldt ud.

Kompetencen til at træffe sådanne afgørelser ligger hos retten som kollegialt organ, men Landsskatteretten har den praksis, at det kontor, som har den pågældende sag under behandling, kan give forhåndstilsagn om, at omkostningerne vil blive dækket fuldt ud.

Landsskatteretten oplyser i undersøgelsen, at det pågældende kontor forudskikker retsmedlemmernes stillingtagen til spørgsmålet om omkostningsgodtgørelse, og retsmedlemmerne har altid i forbindelse med voteringen af en sag tilsluttet sig kontorets vurdering af behovet for et syn og skøn.

Hvis kontoret ikke finder grundlag for at give et sådant tilsagn, meddeles det klageren eller dennes repræsentant. Det meddeles samtidig, at der vil blive truffet afgørelse om spørgsmålet i forbindelse med sagens afslutning – dvs. når der afsiges kendelse i sagen. I dette tilfælde fremgår rettens afgørelse vedr. omkostningsgodtgørelse direkte af kendelsen.

Ombudsmanden konstaterer, at sådan som kontorets tilsagn om fuld omkostningsgodtgørelse er formuleret i to konkrete sager, fremtræder forhåndstilsagnet som en afgørelse truffet af sekretariatet. Efter Ombudsmandens opfattelse ville det være mere korrekt, hvis det kom til udtryk i sagsbehandlingen, herunder i Landsskatterettens korrespondance med klagerne, at der ikke er tale om en afgørelse.

Ombudsmanden påpeger endelig på grundlag af Landsskatterettens beskrivelse af praksis samt sin gennemgang af de to sager, at nævnets behandling af spørgsmålet om fuld omkostningsgodtgørelse synes at være en formalitet. På den baggrund er det Ombudsmandens opfattelse, at der kunne være grundlag for at overveje en kompetenceoverførsel, hvorefter kompetencen mere hensigtsmæssigt lå hos sekretariatet.

3.1.8.3. Skatteministeriets overvejelser

Skatteministeriet finder, at det vil bringe klarhed om det omhandlede kompetencespørgsmål, at det bliver lovfæstet, at retspræsidenten, en retsformand eller en kontorchef i Landsskatteretten kan give forhåndstilsagn om fuldt omkostningsgodtgørelse i sager om syn og skøn. Da tilsvarende kompetencespørgsmål også kan opstå i forbindelse med Skatterådets og skatteankenævnenes behandling af anmodninger om forhåndstilsagn om fuld omkostningsgodtgørelse i syn- og skønssager, bør det udtrykkeligt fastsættes, at sekretariatet for Skatterådet og skatteankenævnene

også har denne adgang til at kunne tage stilling til spørgsmålet om, hvorvidt, der skal afgives et forhåndstilsagn om fuld omkostningsgodtgørelse i sager om syn og skøn.

En lovfastsættelse vil i øvrigt ligge på linje med, at det udtrykkeligt er fastsat i skatteforvaltningslovens § 56, at den medholdsvurdering, som den administrative klageinstans skal afgive sammen med afgørelsen i sagen, kan afgives af SKAT som sekretariat for Skatterådet eller skatteankenævnet eller af en kontorchef i Landsskatteretten.

3.1.8.4. Forslagets indhold

Forslaget går ud på at give SKAT som sekretariat for Skatterådet eller skatteankenævnet og tilsvarende retspræsidenten, en retsformand eller en kontorchef i Landsskatteretten adgang til at træffe beslutning om, hvorvidt udgifter i en sag om syn og skøn skal godtgøres fuldt ud.

Det beror herefter på medlemmerne af Skatterådet, skatteankenævnene og Landsskatteretten, hvorvidt der skal ske delegation af kompetencen til at træffe afgørelse om, hvorvidt udgifterne til syn og skøn skal godtgøres fuldt ud.

Det bemærkes, at forslaget for Landsskatterettens vedkommende ikke vil have karakter af delegation til rettens sekretariat, men derimod er udtryk for delegation til den førstvoterende i sagen.

Forslaget indebærer, at SKATs afslag på at give tilsagn om fuld omkostningsgodtgørelse i syns- og skønssager ved et skatteankenævn eller Skatterådet kan påklages til Landsskatteretten. Et tilsvarende afslag fra Landsskatteretten kan efter de almindelige regler i skatteforvaltningslovens § 48 prøves af domstolene, såfremt domstolene finder, at der er tale om en afgørelse i forvaltningsretlig forstand.

Forslaget bringer klarhed med hensyn til kompetenceadgangen i sådanne sager. Skatteyderen vil efter forslaget kunne få prøvet et afslag med det samme og vil således hurtigere kunne opnå en endelig afklaring på godtgørelsesspørgsmålet. Derved opnår skatteyderen en bedre retsstilling i forhold til i dag.

3.1.9. Omformulering af skatteforvaltningslovens regler om syn og skøn - § 1, nr. 1, 19 og 21

3.1.9.1. Gældende ret

Efter skatteforvaltningslovens § 47 kan der udmeldes syn og skøn efter retsplejelovens § 343 i en sag, der er under behandling ved Landsskatteretten eller ved et skatteankenævn. Der er for Landsskatterettens vedkommende tale om videreførelse af skattestyrelseslovens § 30. Den oprindelige hjemmel er indført ved lov nr. 824 af 19. december 1989. Den parallelle regel om, at syn og skøn tillige kan gennemføres under skatteankenævnsbehandling, er indført ved lov nr. 1581 af 20. december 2006.

3.1.9.2. Forslagets baggrund

Da syn og skøn under skatteankenævnsbehandling blev indført ved lov nr. 1581 af 20. december 2006, skete dette lovt teknisk ved, at bestemmelsen i skatteforvaltningslovens § 47 om syn og skøn

under landsskatteretsbehandling blev udvidet til også at omfatte syn og skøn under skatteankenævnbehandlingen.

Landsskatteretten har over for Skatteministeriet gjort opmærksom på, at bestemmelsen om syn og skøn under skatteankenævnbehandlingen er fejlplaceret i skatteforvaltningslovens § 47 under hensyn til lovens struktur. Bestemmelsen i § 47 er således placeret i lovens kapitel 16, der har overskriften ”Klage m.v. til Landsskatteretten”.

Landsskatteretten har foreslået, at bestemmelsen i skatteforvaltningslovens § 47 bringes tilbage til den oprindelige ordlyd, og at der i lovens kapitel 14 om klage til skatteankenævnet indsættes en ny bestemmelse, der på nær referencer til den myndighed, for hvilken sagen verserer, er ganske parallel med skatteforvaltningslovens § 47.

3.1.9.3. Skatteministeriets overvejelser

Skatteministeriet er enig med Landsskatteretten i, at bestemmelsen om afholdelse af syn og skøn under skatteankenævnbehandlingen er strukturelt fejlplaceret i skatteforvaltningslovens kapitel 16.

Skatteministeriet finder det imidlertid uhensigtsmæssigt, at lovens tekst udvides med en bestemmelse, der på nær en detalje er identisk med skatteforvaltningslovens § 47.

Grundlaget for syn og skøn er reglerne i retsplejelovens § 343, uanset om sagen verserer for et skatteankenævn, Landsskatteretten eller Skatterådet. På nær angivelsen af skattemyndigheden er reglerne ganske parallelle, jf. herved referencen i skatteforvaltningslovens § 4, stk. 3, om Skatterådet: ”...efter regler, der svarer til § 47 om syn og skøn i landsskatteretssager.”

Skatteministeriet finder det derfor hensigtsmæssigt, at bestemmelserne om syn og skøn fortsat skal findes i én bestemmelse. Bestemmelsen bør placeres i tilknytning til lovens kapitel 17, der har overskriften ”Domstolsprøvelse”.

3.1.9.4. Lovforslagets indhold

Det foreslås, at skatteforvaltningslovens § 47 flyttes fra lovens kapitel 16 om klage m.v. til Landsskatteretten til lovens kapitel 17 om domstolsprøvelse, og at kapitel 17 samtidig ændrer overskrift til ”Domstolsprøvelse m.v.”

Det foreslås, at bestemmelsen i skatteforvaltningslovens § 47 omformuleres, således at det fremgår direkte af ordlyden, at bestemmelsen også gælder, når Skatterådet har tilladt syn og skøn, jf. den nuværende bestemmelse i skatteforvaltningslovens § 4, stk. 3.

Det foreslås, at skatteforvaltningslovens § 4, stk. 3, bevares, idet Skatterådet i modsætning til Landsskatteretten og skatteankenævnet skal give tilladelse til syn og skøn som forudsætning for, at dette kan afholdes. Bestemmelsen foreslås dog omformuleret under hensyn til, at det fremover fremgår af lovteksten i skatteforvaltningslovens § 47, at bestemmelsen finder anvendelse, når Skatterådet har tilladt syn og skøn.

Endelig foreslås skatteforvaltningslovens § 52, stk. 3, om omkostningsgodtgørelse omformuleret under hensyn til, at det fremover fremgår af lovteksten i skatteforvaltningslovens § 47, at bestemmelsen finder anvendelse, når Skatterådet har tilladt syn og skøn.

3.2. Fremrykket ligning

3.2.1. Frivillig arbejdsgiverbetaling af skatter mv. af skattepligtige rejse- og befordringsgodtgørelser - § 4, nr. 1, § 5, nr. 1 og § 8

3.2.1.1. Gældende ret

Under visse nærmere betingelser kan arbejdsgivere udbetale rejse- og befordringsgodtgørelser skattefrit til de ansatte.

De godtgørelser, der kan udbetales skattefrit er:

Skattefrie rejsegodtgørelser

Reglerne om skattefrie rejsegodtgørelser fremgår af ligningslovens § 9 A.

Disse regler giver mulighed for, at en arbejdsgiver skattefrit kan godtgøre medarbejdernes rejseudgifter efter standardsatser.

Det er en betingelse for at få udbetalt skattefrie rejsegodtgørelse, at rejsen har varet mindst 24 timer, og at medarbejderen på grund af afstanden mellem den sædvanlige bopæl og et midlertidigt arbejdssted ikke har mulighed for at overnatte på den sædvanlige bopæl.

For 2007 udgør standardsatserne for kost og småforbrødsudgifter 429 kr. pr. døgn og for logi 184 kr. pr. døgn.

Skattefrie befordringsgodtgørelser

Reglerne om skattefrie befordringsgodtgørelser findes i ligningslovens § 9 B. Disse skattefrie godtgørelser kan udbetales i forbindelse med erhvervsmæssig befordring. Erhvervsmæssig befordring er:

- Befordring mellem arbejdspladser
- Befordring inden for samme arbejdsplads
- Befordring mellem sædvanlig bopæl og arbejdsplads i indtil 60 arbejdsdage inden for de forudgående 24 måneder.

Udbetalingen kan ske efter følgende satser (i 2008). Satserne fastsættes af Skatterådet:

- Kørsel til og med 20.000 km. årligt: 3,47 kr. pr. km.
- Kørsel ud over 20.000 km. årligt: 1,83 kr. pr. km.
- Ved benyttelse af egen cykel, knallert eller EU-knallert: 0,40 kr. pr. km.

Fælles regler

Udbetaling af skattefrie godtgørelser må ikke overstige satserne.

Der er et modregningsforbud. Der kan således ikke udbetales godtgørelser skattefrit, hvis godtgørelsen fragår i lønmodtagerens bruttoløn.

Endelig skal arbejdsgiveren føre kontrol med, om alle betingelserne for udbetaling af skattefrie godtgørelse er opfyldt. De nærmere regler herom findes i bekendtgørelse nr. 173 af 13. marts 2000 om rejse- og befordringsgodtgørelse.

Rejse- og befordringsgodtgørelser, som ikke opfylder betingelserne for at være skattefrie

Rejse- og befordringsgodtgørelser, som ikke er skattefrie, skal beskattes hos den ansatte. Desuden skal arbejdsgiveren indeholde A-skat og arbejdsmarkedsbidrag af godtgørelserne.

I en række tilfælde har det været konstateret, at arbejdsgivere har udbetalt rejse- eller befordringsgodtgørelser uden indeholdelse af A-skat og arbejdsmarkedsbidrag i den tro, at godtgørelserne var skattefrie. Efterfølgende har det vist sig, at dette ikke var tilfældet.

Der kan ske efterbeskatning på flere måder:

- SKAT kan efter kildeskattelovens § 69, stk. 1, rejse krav mod arbejdsgiveren om indbetaling af A-skat, som skulle være indeholdt. Arbejdsgiveren er ansvarlig for betaling af det manglende beløb, medmindre vedkommende kan dokumentere ikke at have udvist forsømmelighed. Tilsvarende gælder i relation til arbejdsmarkedsbidrag efter arbejdsmarkedsbidragslovens § 15, stk. 2. Denne mulighed benyttes som udgangspunkt, hvis forholdet konstateres i det år, hvor udbetalingen er sket. Arbejdsgiveren vil i disse tilfælde som udgangspunkt have et krav på refusion fra den ansatte af den A-skat og det arbejdsmarkedsbidrag, arbejdsgiveren indbetaler.
- Alternativt kan SKAT rette kravet om indbetaling af den A-skat og det arbejdsmarkedsbidrag, som skulle have været indeholdt, mod den ansatte efter kildeskattelovens § 68 og arbejdsmarkedsbidragslovens § 15, stk. 1.
- SKAT rejser ikke krav om indbetaling af de beløb, som skulle være indeholdt, men i stedet tages forholdet op i forbindelse med den ansattes skatteansættelse og arbejdsmarkedsbidragsopgørelse. Dette kan ske inden for fristerne for genoptagelse af skatteansættelsen i skatteforvaltningslovens §§ 26 og 27. Det er dermed den ansatte, der som følge af en ændring af skatteansættelsen og opgørelsen af arbejdsmarkedsbidrag skal betale skatten og arbejdsmarkedsbidraget af godtgørelserne. Denne mulighed benyttes, når forholdet konstateres efter udløbet af det år, hvor udbetalingen er sket.

Arbejdsgiveren kan dække skatten og arbejdsmarkedsbidraget af rejse- eller befordringsgodtgørelserne i flere situationer. Dels når kravet om betaling af den ikke indeholdte A-skat og arbejdsmarkedsbidrag rettes mod arbejdsgiveren, og arbejdsgiveren ikke gør et krav om refusion gældende overfor den ansatte. Dels hvor arbejdsgiveren betaler de skatter og arbejdsmarkedsbidrag, den ansatte har været forpligtet til at betale. Dette er enten sket frivilligt eller på grund af, at arbejdsgiveren har været forpligtet hertil på andet grundlag end de skatteretlige regler.

I disse tilfælde har den ansatte ikke blot fået rejse- og befordringsgodtgørelserne men også et yderligere beløb, nemlig den skat og det arbejdsmarkedsbidrag, arbejdsgiveren har indbetalt. Såvel godtgørelserne som den skat og det arbejdsmarkedsbidrag heraf, arbejdsgiveren betaler, medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst og bidragsgrundlaget.

Hvis den ansatte skal have samme beløb til rådighed efter skat og arbejdsmarkedsbidrag, som hvis godtgørelserne havde været skatte- og bidragsfri, skal arbejdsgiveren derfor ikke blot betale skatten og arbejdsmarkedsbidraget af godtgørelserne, men også skatten og arbejdsmarkedsbidraget af den yderligere betaling.

3.2.1.2. Forslagets baggrund

I praksis er der forekommet en række situationer, hvor arbejdsgivere har udbetalt rejse- og befordringsgodtgørelser, som om de var skattefri. Det vil sige uden indeholdelse af A-skat og arbejdsmarkedsbidrag. Efterfølgende har det vist sig, at godtgørelserne ikke har opfyldt betingelserne for at være skattefri.

Nogle arbejdsgivere har i forbindelse med disse sager ytret ønske om, at de kan betale den yderligere skat, de ansatte bliver pålagt som følge af, at forudsætningen om skattefrihed ikke holder. Dette skal ses i sammenhæng med, at den manglende skattefrihed i nogle situationer skyldes arbejdsgiverens forhold. Den kan således f.eks. skyldes, at arbejdsgiverens kontrol har været mangelfuld/slet ikke ført, eller at arbejdsgiveren har misforstået betingelserne for, at godtgørelserne er skattefri. Arbejdsgiverne kan endda i visse situationer efter de arbejdsretlige regler være forpligtet til at holde den ansatte skadesløs, når det konstateres, at den ansatte mod dennes og arbejdsgiverens forventning er skatte- og bidragspligtig af godtgørelserne.

3.2.1.3. Skatteministeriets overvejelser

Ofte skyldes sagerne om skattepligtige rejse- og befordringsgodtgørelser systematiske fejl hos arbejdsgiveren. Sagerne vedrører dermed ofte en større gruppe ansatte i samme virksomhed, som har fået udbetalt skatte- og arbejdsmarkedsbidragspligtige godtgørelser, som ved udbetalingen har været anset for skatte- og bidragsfri. Sagerne munder ud i, at skatteansættelserne og opgørelserne af

arbejdsmarkedsbidrag for alle de berørte ansatte skal forhøjes. Dette medfører, at hver enkelt ansat skal ulejliges med en sag. Dette gælder, uanset at den manglende skattefrihed skyldes arbejdsgiverens forhold.

Hvis arbejdsgiveren får mulighed for at påtage sig at betale skatten og arbejdsmarkedsbidraget, vil de ansatte ikke skulle ulejliges med en skattesag. Desuden vil der kunne undgås en del administration hos SKAT. Sagen vil således kunne klares mellem SKAT og arbejdsgiveren uden ændring af hver enkelt ansatts skatteansættelse. En sådan ordning vil dermed medføre en effektivisering af opkrævningen af skat og arbejdsmarkedsbidrag af godtgørelserne. De samlede skattepligtige godtgørelser, den pågældende arbejdsgiver har betalt, skal blot opgøres, og arbejdsgiveren indbetaler herefter det samlede skattebeløb.

Ordningen bør dog være frivillig for arbejdsgiveren. Det må således være op til arbejdsgiveren at vurdere, om vedkommende ønsker at dække de ansattes skat og arbejdsmarkedsbidrag. Hvis f.eks. sagen skyldes, at den ansatte har givet forkerte oplysninger til arbejdsgiveren, bør arbejdsgiveren således ikke være forpligtet til at betale den ansattes skat og arbejdsmarkedsbidrag.

Beregningen af skatten og arbejdsmarkedsbidraget bør endvidere standardiseres, så beregningen er uafhængig af de enkelte ansattes indkomstforhold. Dette er en forudsætning for at opnå en simpel ordning, hvor der ved beregningen ikke skal foretages en opgørelse af den merskat og det merbidrag, hver enkelt ansatte skulle betale, hvis deres skatteansættelser og bidragsopgørelser skulle ændres.

Det bør endvidere være en forudsætning, at arbejdsgiveren anmoder om tilladelse til at betale skatten og arbejdsmarkedsbidraget, før der rejses sager overfor de pågældende ansatte. Det kan f.eks. ske i forbindelse med, at SKAT ved en arbejdsgiverkontrol konstaterer, at der er udbetalt skattefri godtgørelser, uden at betingelserne herfor er opfyldt.

Endelig bør det være en forudsætning for brug af ordningen, at der ikke er tale om et sådant misbrug af ordningen, men derimod tale om fejl i håndteringen af reglerne om skattefri godtgørelser eller misforståelser af reglerne. Dette vil alene kunne afgøres efter en konkret vurdering, og anvendelse af ordningen bør derfor være betinget af en tilladelse fra SKAT.

Hvis arbejdsgiverne i alle tilfælde havde ret til at benytte ordningen, ville ordningen kunne misbruges. Løn ville således kunne konverteres til "skattefri" rejse- og befordringsgodtgørelser, uden at betingelserne for skattefrihed er opfyldt. Hvis f.eks. en arbejdsgiver udbetaler 10.000 kr. i løn til en ansat med en trækprocent på 46 pct., vil den ansatte efter skat og arbejdsmarkedsbidrag have 4.968 kr. til rådighed. Arbejdsgiveren og den ansatte aftaler, at denne betaling konverteres til en godtgørelse, som arbejdsgiveren behandler som skattefri, uden at betingelserne for skattefrihed er opfyldt. Arbejdsgiveren kan så nøjes med at udbetale 4.968 kr. Den ansatte vil fortsat få samme

beløb til rådighed. Hvis SKAT ikke opdager dette, vil arbejdsgiveren således have sparet 5.032 kr. Hvis SKAT opdager det, og arbejdsgiveren kan vælge at betale skatten og arbejdsmarkedsbidraget af godtgørelsen med en standardiseret sats på 63 pct., vil arbejdsgiveren skulle indbetale 3.130 kr. Sammenlagt vil arbejdsgiveren dermed have betalt 8.098 kr. og sparet 1.902 kr. i forhold til udbetalingen af en løn på 10.000 kr.

Indregnes det, at arbejdsgiveren har fradragsret for løn og godtgørelserne, men efter forslaget ikke vil have fradragsret for betalingen af den ansattes skat og arbejdsmarkedsbidrag, udgør den samlede omkostning i eksemplet 6.856 kr. ved anvendelse af den foreslåede ordning og 7.500 kr. ved udbetaling af en løn på 10.000 kr. Der spares dermed 644 kr. Der er her taget udgangspunkt i, at arbejdsgiveren er et selskab (skattesats på 25 pct.).

3.2.1.4. Forslagets indhold

Det foreslås, at der gives mulighed for, at arbejdsgiveren kan indbetale skatten og arbejdsmarkedsbidraget af skatte- og arbejdsmarkedsbidragspligtige rejse- og befordringsgodtgørelser, når vedkommende ikke har indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag heraf.

Ordningen foreslås at være frivillig. Den enkelte arbejdsgiver kan så selv vurdere, om vedkommende vil betale eller ej.

Endvidere foreslås det, at arbejdsgivere, som ønsker at anvende ordningen skal anmode SKAT om tilladelse hertil. Det er tanken, at tilladelsen gives, hvis SKAT vurderer, at der ikke er tale om misbrug af ordningen gennem konvertering af skattepligtige betalinger til skattefri godtgørelser. Vurderingen heraf kan baseres på sagens samlede omstændigheder, herunder omfanget af de omhandlede ydelser, hvor klart det er, at betingelserne for skattefrihed ikke er opfyldt, og hvor mangelfuld arbejdsgiverens kontrol har været. Det er således ikke en forudsætning for afslag, at SKAT kan påvise, at der er indgået en aftale mellem arbejdsgiveren og de ansatte om konvertering af løn til skattefri rejse- og befordringsgodtgørelser. Tilladelse gives således ved mere undskyldelige fejl i håndteringen af rejse- og befordringsgodtgørelser.

Afslag på anmodninger om anvendelse af ordningen kan påklages til Landsskatteretten. Dette følger af skatteforvaltningslovens § 11.

Anmodningen foreslås at skulle indgives, inden sagen rejses overfor de ansatte. Hvis der udsendes agterskrivelser til de ansatte, vil det sige, inden disse agterskrivelser udsendes. I tilfælde, hvor godtgørelserne kan indgå i den skattepligtige indkomst uden en agterskrivelse, skal anmodningen indgives, inden der udsendes en årsopgørelse til de ansatte, hvor godtgørelserne er medregnet ved indkomstopgørelsen. Dette er f.eks. tilfældet, hvor forholdet opdages, inden de ansatte har modtaget

årsopgørelser, og godtgørelserne dermed kan medregnes til indkomstopgørelsen ved den første årsopgørelse.

Hvis arbejdsgiveren får tilladelse til at benytte ordningen, foreslås det, at vedkommende skal betale 63 pct. af de pågældende rejse- og befordringsgodtgørelser. Heri ligger, at for at gøre ordningen så enkel som muligt, bør skatten beregnes med én sats, der er uafhængig af de ansattes øvrige indtægtsforhold. Hvis de pågældende ydelser skulle medregnes til den ansattes skattepligtige indkomst og bidragsgrundlag, skulle der have været betalt et arbejdsmarkedsbidrag på 8 pct. Herudover skulle der være betalt skat af godtgørelserne. Hvis en ansat i forvejen betaler topskat, udgør skatteprocenten af en yderligere indkomst i en gennemsnitskommune 59,7 pct. Den samlede sats for skat og arbejdsmarkedsbidrag udgør herefter for en topskatteyder 8 pct. + 59,7 pct. af 92 pct. = 62,924 pct. Denne sats er herefter afrundet til nærmeste hele procent.

Det bemærkes, at hvis arbejdsgiveren efter de nuværende regler vælger at betale den ansattes skat og arbejdsmarkedsbidrag, skal den ansatte også beskattes og betale bidrag af denne betaling. Hvis arbejdsgiveren med en sådan ordning skal betale så meget, så den ansatte friholdes såvel for skat og bidrag af godtgørelserne som skat og bidrag af den yderligere betaling fra arbejdsgiveren, skal arbejdsgiveren betale mellem 78 og 170 pct. af de pågældende ydelser (beregnet på grundlag af en ansat, som er bosat i en gennemsnitskommune, og som henholdsvis hverken betaler mellem- og topskat, og som betaler såvel mellem- som topskat).

Hvis arbejdsgiveren får tilladelse til at betale efter de foreslåede regler, foreslås det at betaling skal ske inden for fristerne for betaling af A-skat for måneden efter den måned, hvor tilladelsen er givet. For små virksomheder vil det som udgangspunkt sige den 10. i den anden måned efter tilladelsen er givet. For store virksomheder vil det sige den sidste hverdag i måneden efter, at tilladelsen er givet. Sker betaling ikke, eller betales alene en del af beløbet, bortfalder tilladelsen. Sagen vil herefter blive behandlet efter de almindelige regler. Har arbejdsgiveren foretaget delvis betaling, vil det betalte beløb da skulle returneres til arbejdsgiveren.

Har arbejdsgiveren fået tilladelse til betaling efter de foreslåede regler, og betaler vedkommende det fulde beløb rettidigt, foreslås det, at den ansatte hverken beskattes af de pågældende godtgørelser eller af arbejdsgiverens betaling. Tilsvarende foreslås det, at den ansatte ikke skal betale arbejdsmarkedsbidrag af de pågældende godtgørelser og betalingerne fra arbejdsgiverne. Dette indebærer, at der ikke er grundlag for at rejse sager mod de ansatte om forhøjelse af skatteansættelserne og arbejdsmarkedsbidragsopgørelserne. De ansatte slipper dermed for besværet med sådanne sager og for de økonomiske konsekvenser af sagerne.

Da godtgørelserne og arbejdsgiverens betaling efter forslaget ikke indgår i arbejdsmarkedsbidragsgrundlaget, indgår de ikke i beregningen af beskæftigelsesfradraget for den ansatte.

Den betaling arbejdsgivere kan yde efter forslaget, har desuden ikke karakter af en indeholdt A-skat. Som led i indførelsen af indkomstregisteret er der vedtaget regler om, at lønindeholdelse skal ske via skattekortet. Uanset at der efter disse regler er indarbejdet en lønindeholdelsesprocent i den ansattes skattekort, vil ingen del af arbejdsgiverens betaling kunne anses for lønindeholdte beløb.

Skatte- og bidragsfriheden indtræder først, når arbejdsgiveren har fået tilladelse til at benytte den foreslåede ordning og har betalt beløbet rettidigt. Uanset at arbejdsgiveren efterfølgende efter anmodning eventuelt kan opnå en tilladelse til at benytte ordningen, vil godtgørelserne være skatte- og bidragspligtige, når de udbetales, og der vil være pligt for arbejdsgiveren til at foretage indeholdelse ved udbetalingen.

Arbejdsgiveren kan dermed ikke undlade at indeholde A-skat og arbejdsmarkedsbidrag under henvisning til den foreslåede ordning. Herunder vil arbejdsgiveren kunne ifalde strafansvar for manglende indeholdelse, hvis dette kan tilregnes arbejdsgiveren som forsætligt eller groft uagtsomt. Hvis arbejdsgiveren efterfølgende får tilladelse til at benytte den foreslåede ordning og betaler det fulde beløb, bortfalder skatte- og bidragspligten af de pågældende godtgørelser og dermed indeholdelsespligten. Arbejdsgiveren skal dermed ikke tillige betale det beløb, der skulle have været indeholdt, og dette beløb kan ikke opkræves hos modtageren af godtgørelserne.

Hvis den ansatte selv skulle betale skatten af godtgørelserne, ville skatten ikke være fradragsberettiget. Hvis den ansatte selv skulle betale arbejdsmarkedsbidraget, ville der være fradragsret for dette. Værdien af denne fradragsret er dog indregnet i forbindelse med fastsættelsen af satsen på 63 pct. Hvis arbejdsgiveren skulle kunne fradrage betalingen efter den foreslåede ordning ved sin egen indkomstopgørelse, ville ordningen medføre et tab af skatteindtægter. Det foreslås derfor, at arbejdsgiveren ikke har fradragsret for betalinger, som foretages efter den foreslåede ordning.

Der må antages, at den foreslåede ordning hovedsageligt vil blive brugt i sager, som skyldes fejl fra arbejdsgiverens side, og hvor de ansatte ikke har haft anledning til at stille spørgsmålstejn ved, om godtgørelserne er skattefrie. Forslaget sikrer arbejdsgiverne en mulighed for at friholde de ansatte for såvel de økonomiske konsekvenser som det praktiske besvær i sådanne sager.

3.2.2. Underretning af skatteyderen ved for sen indberetning til SKAT, - § 2, nr. 7.

3.2.2.1. Gældende ret

Efter skattekontrollovens § 9 A skal indberetning til SKAT af indberetningspligtige oplysninger normalt foretages af virksomhederne mv. senest den 20. januar i året efter udløbet af det kalenderår, som indberetningen vedrører.

SKAT kan efter stk. 3 i § 9 A pålægge en virksomhed, der indberetter efter den frist, at underrette den, som de indberettede oplysninger vedrører, om det indberettede inden for en nærmere angiven frist. SKAT pålægger normalt i kvitteringen for indberetningen den indberetningspligtige at underrette den pågældende ansatte mv., som oplysningen angår, om indberetningen.

Indberetning af oplysninger efter § 3 i eIndkomstloven - lov nr. 8. maj 2006 om et indkomstregister - skal foretages senest den 10. i måneden efter udløbet af den kalendermåned, oplysningerne vedrører, hvis der er tale om en mindre virksomhed. I januar måned skal indberetning dog foretages senest den 17. januar, jf. lovens § 4. Større virksomheder skal indberette senest den sidste hverdag i den måned, som oplysningerne vedrører.

De oplysninger, som er omfattet af § 3 i lov om et indkomstregister er bl.a. oplysninger om løn, gratiale, provision efter skattekontrollovens § 7, honorar, provision og andet vederlag for personlig arbejds- eller tjenesteydelse efter skattekontrollovens § 7 A, uddelinger fra fonde og foreninger efter skattekontrollovens § 7 B, vederlag og udlodninger efter skattekontrollovens § 7 C, tilbagebetalinger af kontanthjælp og introduktionsydelse m.v. efter skattekontrollovens § 7 D samt oplysninger om arbejdssted, ansættelsesperiode og løntimer efter skattekontrollovens § 7 J.

Efter § 20 i bekendtgørelse nr. 1524 af 14. december 2006 om arbejdsmarkedsbidrag skal indeholdelsespligtige af arbejdsmarkedsbidrag og SP-bidrag foretage indberetning til indkomstregistret, jf. §§ 3 og 4 i lov om et indkomstregister, om indeholdte bidrag efter § 11, stk. 1-2 og stk. 6, i lov om en arbejdsmarkedsfond for hver enkelt bidragspligtig.

Efter bekendtgørelsens § 21 skal Arbejdsmarkedets Tillægspension, pensionskasser m.v. senest den 1. september i året efter kalenderåret give den enkelte bidragspligtige efter arbejdsmarkedsbidragslovens § 7, stk. 1, oplysninger om indeholdte bidrag af indbetalinger som nævnt i lovens § 8, stk. 1, litra c og f. Efter bestemmelsens stk. 2 afgiver arbejdsgiveren de nødvendige oplysninger til brug for underretningen efter stk. 1.

3.2.2.2. Forslagets baggrund

Forslaget har sin baggrund i overvejelserne om at fremrykke ligningen, jf. afsnit 2.2.

3.2.2.3. Skatteministeriets overvejelser

Det er målet at mindske behovet for ligning, hvilket bl.a. kan ske ved at sikre, at så mange indberetninger til SKAT som muligt er korrekte, når de indberettes.

I de senere år har antallet af rettelser om arbejdsgiverrelaterede forhold udgjort ca. 500.000. På sigt forventes en stor del af disse rettelser at falde bort via den løbende månedlige indberetning til eIndkomst, som gøres obligatorisk for arbejdsgiverne fra 1. januar 2008. Forventningen er således, at datakvaliteten på udskrivningstidspunktet for årsopgørelserne vil blive forbedret i forhold til i dag.

For andre forhold end de arbejdsgiverrelaterede, f.eks. indberetninger fra den finansielle sektor, ligger det årlige antal erfaringsmæssigt på ca. 1,3 mio. rettelser. Dette område berøres ikke af eIndkomst.

Forventningen er, at intensiveringen af indberetningskontrollen vil reducere antallet af rettelser på dette område.

Som led i sikringen af, at indberettede oplysninger er så rigtige som muligt, findes det hensigtsmæssigt at udvide anvendelsesområdet for bestemmelsen om, at SKAT kan pålægge den indberetningspligtige at underrette den skatteyder, som indberetningen vedrører, hvis indberetningen indsendes til SKAT efter indberetningsfristens udløb. Det gælder tilsvarende, hvis der sker genindberetning af indberettede oplysninger til SKAT, jf. afsnit 3.2.2.

3.2.2.4. Forslagets indhold

Forslaget går ud på at udvide bestemmelsen om at SKAT kan pålægge den indberetningspligtige at underrette den, om hvem en indberetning vedrører, hvis indberetningen indsendes til SKAT efter udløbet af fristen i skattekontrollovens § 9 A, den 20. januar.

Underretning kan herved ske såvel i tilfælde, hvor den indberetningspligtige først foretager indberetningen efter den 20. januar som i tilfælde, hvor den indberetningspligtige efter denne frist foretager korrektion af tidligere indsendte, fejlbehæftede data, evt. som følge af en meddelelse fra SKAT om genindberetning, jf. afsnit 3.2.2..

En ændring af bekendtgørelsen om arbejdsmarkedsbidrag (bekendtgørelse nr. 1524 af 14. december 2006, som ændret ved bekendtgørelse nr. 827 af 4. juli 2007) vil sikre, at en tilsvarende adgang til at underrette kan pålægges indeholdelsespligtige af arbejdsmarkedsbidrag. Reglerne om indberetning mv., for så vidt angår arbejdsmarkedsbidrag, finder tilsvarende anvendelse i relation til SP-bidrag. Det følger af § 17 f, stk. 1, i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension. En indførelse af en adgang for SKAT til at pålægge underretningspligt i bekendtgørelse om arbejdsmarkedsbidrag vil dermed også finde anvendelse i forhold til SP-bidrag. Det bemærkes dog, at SP-bidraget er suspenderet i 2008.

Uanset at oplysninger, som skal indberettes til eIndkomst, skal indberettes hver måned, foreslås det, at SKATs alene har adgang til at pålægge den indberetningspligtige at underrette den ansatte mv. ved indsendelse af data eller korrektion af tidligere indsendte data efter den 20. januar i året efter det år, oplysningerne vedrører. En underretningspligt kan f.eks. ikke pålægges, hvis indberetningen for oktober korrigeres i december i samme år, men først hvis den korrigeres efter den 20. januar i året efter.

3.2.3. Genindberetning og bødestraf for manglende genindberetning af oplysninger til SKAT - § 2, nr. 6, 9 og 10, samt § 3, nr. 2 og 3.

3.2.3.1. Gældende ret

Efter skattekontrollovens § 14, stk. 1, straffes med samme straf som i skattekontrollovens § 13 den, der forsætligt eller af grov uagtsomhed afgiver urigtige eller vildledende oplysninger til brug ved kontrollen med skatteligningen og skatteberegningen.

Efter § 14, stk. 2, straffes den med bøde, som - uden at forholdet omfattes af stk. 1- undlader rettidigt at opfylde en pligt, der påhviler ham i medfør af en række af skattekontrollovens indberetningsbestemmelser, herunder § 9 A.

Endvidere kan der efter § 18 pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar for overtrædelse af § 11 A, stk. 1, 6 eller 8, § 11 B, stk. 1 eller 6, § 11 C, stk. 1 eller 5, eller § 11 D, jf. § 13 A, samt for overtrædelse af § 13, § 13 B, § 13 C eller § 16 efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

3.2.3.2. Forslagets baggrund

I en situation, hvor en indberetningspligtig har indberettet til SKAT, men indberetningen er mangelfuld, og den indberetningspligtige ikke reparerer de mangelfulde oplysninger ved en tilfredsstillende genindberetning, er der efter gældende regler ingen muligheder for at sanktionere en sådan passivitet. Bestemmelsen i skattekontrollovens § 14, stk. 2, giver således ikke hjemmel for pålægge bøde i en sådan situation.

3.2.3.3. Skatteministeriets overvejelser

Efter Skatteministeriets opfattelse er der behov for en bestemmelse, som fastslår pligt for en indberetningspligtig til at foretage genindberetning til SKAT ved tidligere mangelfuld indberetning. Indførelsen af en sådan bestemmelse samt indførelsen af bødestraf for manglende genindberetning vil efter Skatteministeriets opfattelse give den indberetningspligtige et større incitament til at være mere omhyggelig med indberetningen og dermed styrke kvaliteten af de indberettede oplysninger. Det forudsætter naturligvis, at den indberetningspligtige er bekendt med, at det er forbundet med strafansvar ikke at genindberette oplysninger, som har vist sig at være mangelfulde.

3.2.3.4. Forslagets indhold

Forslaget i § 2, nr. 6, går ud på at indføre et nyt stk. 3 i skattekontrollovens § 9 A, hvorefter en indberetningspligtig har pligt til at genindberette oplysninger, som viser sig at være mangelfulde, eller som på anden lignende måde ikke er egnede til at blive lagt til grund for dannelsen af en årsopgørelse mv. Genindberetningen skal foretages inden en frist, som SKAT meddeler.

Unlader den indberetningspligtige at følge dette pålæg, kan vedkommende efter forslaget i § 2, nr. 9, pålægges straf i form af bøde, hvis det sker forsætligt eller groft uagtsomt.

For så vidt angår selskaber mv. (juridiske personer) foreslås det i § 2, nr. 10, at bestemmelsen udbygges således, at der også kan pålægges disse strafansvar for at undlade at foretage rettidig indberetning samt for overtrædelse af § 9 A, stk. 3.

Tilsvarende foreslås en genindberetningsbestemmelse samt straffebestemmelse i Indkomstloven (lov om et indkomstregister), jf. forslaget § 3, nr. 2 og 3.

SKAT vil i sin anmodning til den indberetningspligtige om genindberetning henlede den indberetningspligtiges opmærksomhed på, at det kan være forbundet med strafansvar ikke at foretage genindberetning inden for den meddelte frist.

Udtrykket ”genindberetning” dækker også over den situation, hvor SKAT har anmodet den indberetningspligtige om ”omlevering”, dvs. hvor alle oplysningerne vedr. de konkrete skatteydere mv. fra en indberetter efter en helhedsvurdering af leveringen ikke findes tilfredsstillende.

Fejlprocenten i en levering kan være så stor, at en omlevering vil være mere rentabel, end at indberetningerne går ind i systemet med fejlretninger mv. til følge. Det kan også tænkes, at indberetningerne er indberettet til et forkert system. Også i den situation vil man anmode den indberetningspligtige om at omlevere.

Forslaget indebærer, at der opnås større sikkerhed for, at den årsopgørelse, som borgeren modtager, er endelig, idet indberetter skønnes at ville være mere påpasselig med indberetningen. Dette vil igen medvirke til, at borgeren opnår en hurtigere afklaring af sin skattemæssige situation.

3.2.4. Afskaffelse af indsendelsesfristen for anmodning om bindende svar - § 1, nr. 6 - 8

3.2.4.1. Gældende ret

Efter skatteforvaltningslovens § 22, stk. 1, skal en anmodning om et bindende svar, der har betydning for en ansættelse af indkomst- eller ejendomsværdiskat for et indkomstår, indgives senest 1 måned efter udløbet af det pågældende indkomstår. Er spørgerens regnskabsår ikke sammenfaldende med kalenderåret, regnes fristen fra udløbet af regnskabsåret. Anmodninger, der vedrører dødsboer, skal indgives senest 1 måned efter skæringsdatoen.

3.2.4.2. Forslagets baggrund

Foreningen af Statsautoriserede Revisorer har overfor Skatteministeriet peget på, at den angivne frist stiller sig hindrende i vejen for opnåelse af bindende svar i tilfælde, hvor den begivenhed, der begrunder det stillede spørgsmål, først indtræder efter, at fristen er overskredet.

Foreningen giver følgende eksempel:

En aktieombytning, der på baggrund af en tilladelse med anmeldelsesvilkår er gennemført som skattefri i 2006, vil som følge af et påtænkt aktiesalg i marts 2007 blive skattepligtig. 1-månedesfristen vil her – uden rimelig grund – afskære muligheden for bindende svar om avanceopgørelsen for de pågældende aktier.

Situation i det beskrevne eksempel er altså, at et salg i marts 2007 – som følge af tilladelsesbetingelsen om ejerskab i 3 år - bevirker, at aktierne skal anses for afstået i 2006, jf. aktieavancebeskatningslovens § 36.

I den pågældende situation er der behov for at få et bindende svar om fastsættelsen af afståelsessummen for aktierne.

3.2.4.3. Skatteministeriets overvejelser

Foreningen af Statsautoriserede Revisorer giver et eksempel vedr. aktieombytning. I teorien vil indsendelsesfristen imidlertid også ramme situationer, hvor der sker en avancebeskatning vedrørende overdragelse af et aktiv i et givent indkomstår, og hvor der efterfølgende konstateres bristede eller urigtige forudsætninger i forhold til det, man tidligere har lagt til grund for avancebeskatningen.

Der vil således også kunne tænkes andre grupper af sager, hvor en disposition i året efter indkomstårets udløb får konsekvenser for indkomståret.

I forarbejderne til indførelsen af indsendelsesfristen (L 160, Folketinget 2002-03) blev der navnlig lagt vægt på, at ordningen med bindende svar var en nyskabelse, og at der måtte tages et vist hensyn til kommunernes mulighed for at planlægge deres ligningsarbejde. Endelig blev det tillagt vægt, at der var usikkerhed om, hvorledes ordningen med bindende svar ville komme til at fungere i praksis, herunder usikkerhed om, hvor mange anmodninger om bindende ligningssvar, der ville blive sendt til kommunerne, og derved hvor belastende ordningen ville være for kommunerne i den pågældende periode.

Det er nu 5 år siden, at ordningen blev gennemført, og henvisningen til, at der er tale om en nyskabelse, kan derfor ikke tillægges betydning.

Desuden er det Skatteministeriets opfattelse, at indsendelsesfristen harmonerer dårligt med bestræbelserne på at fremrykke ligningen.

Endvidere taler SKATs nye servicestrategi for en ophævelse af indsendelsesfristen. I den forbindelse erindres, at en virksomhed eller borger på et hvilket som helst tidspunkt af året har ret til at få et svar fra SKAT på en forespørgsel – blot afgives svaret ikke med bindende virkning.

Et bindende svar – som SKAT afgiver efter selvangivelsesfristens udløb - kan give anledning til, at en skatteyder anmoder om genoptagelse af sin skatteansættelse. Sker det i overensstemmelse med det bindende svar, vil der alene være behov for at tilsende skatteyderen en korrigeret årsopgørelse.

Derimod bør en anmodning om bindende svar, som fremsættes kort før selvangivelsesfristens udløb, ikke føre til, at der gives henstand med indsendelse af skatteyderens selvangivelse.

3.2.4.4. Forslagets indhold

Forslaget går ud på at afskaffe indsendelsesfristen i skatteforvaltningslovens § 22, stk. 1. Det sker ved at ophæve stk. 1 i bestemmelsen. Endvidere indeholder forslaget i § 1, nr. 8 og 9, redaktionelle ændringer som følge af ophævelsen af bestemmelsen af § 22, stk. 1.

Forslaget betyder, at borgerne og virksomhederne ikke behøver at iagttage en frist for indsendelse af en anmodning om bindende svar, og at disse dermed hurtigere kan opnå en afklaring på et skattemæssigt spørgsmål.

3.2.5. Indførelsen af enhedsgebyr om bindende svar - § 1, nr. 9

3.2.5.1. Gældende ret

For at få et bindende svar skal der efter skatteforvaltningslovens § 23 betales et gebyr.

For anmodninger om "egne forhold" er gebyret i 2007 på 300 kr. pr. disposition, der ønskes vurderet. For anmodninger om svar om "andres forhold", er gebyret i 2007 på 9.500 kr. pr. disposition. Gebyret reguleres efter § 20 i personskatteloven.

I tilfælde, hvor dispositionen vedrører flere parter, dækker gebyret alle parterne. Tilsammen skal de således kun betale ét gebyr. Det er op til parterne at afgøre, hvem der skal betale gebyret, herunder hvorledes udgiften skal fordeles mellem dem.

Ved at lade gebyrbetalingen følge antallet af dispositioner sikres det, at skatteyderen kan få svar på samtlige spørgsmål vedrørende samme skatte- eller afgiftsforhold mod betaling af ét gebyr. Der kan i princippet stilles flere spørgsmål vedrørende samme forhold, uden at der af den grund skal betales yderligere gebyr. Dog vil der kunne ske afvisning, hvis flere spørgsmål er udtryk for et ønske om rådgivning.

Gebyret skal være betalt, før den egentlige behandling af anmodningen påbegyndes. Gebyret tilbagebetales, hvis der træffes afgørelse om afvisning af anmodningen. Er der tale om, at spørgsmålet afvises, fordi skatteyderen ikke efterkommer en anmodning fra SKAT om at fremlægge yderligere oplysninger, vil gebyret ikke blive tilbagebetalt.

SKAT kontrollerer, om gebyret er indbetalt. Desuden kontrollerer SKAT, om betingelserne for at få et bindende svar er opfyldt. Herefter kvitterer SKAT for modtagelse af anmodningen om bindende svar og for betalingen af gebyret. Hvis gebyret ikke er indsendt sammen med anmodningen, giver SKAT en kort frist for eftersendelse af gebyret. Anmodningen behandles først, når gebyret er modtaget.

Klage over SKATs afgørelser af gebyrspørgsmålet følger samme klagevej som klager over selve besvarelsen af det bindende svar, dvs. der kan klages enten til skatteankenævnet eller Landsskatteretten, jf. skatteforvaltningslovens § 5 og § 11.

3.2.5.2. Forslagets baggrund

Erfaringerne med ordningen med bindende svar viser, at SKAT i dag bruger meget tid på at vurdere, om en anmodning indeholder spørgsmål om flere dispositioner end der i forhold til det indbetalte gebyr er lagt op til fra spørgerens side. Endvidere bruges der tid på at vurdere, om den, der anmoder om et bindende svar, også er den, som er retligt interesseret i svaret, eller om der i realiteten spørges på vegne af en anden.

3.2.5.3. Skatteministeriets overvejelser

Gebyret i ordningen blev oprindeligt fastsat af hensyn til, at man kunne skelne mellem bindende svar og øvrige svar fra skattemyndighederne på spørgsmål, hvor der ikke betales et gebyr, jf. L 160, Folketinget 2002-03. Gebyrbelæggelse kan endvidere forebygge unødige henvendelser og misbrug af ordningen, herunder hindre bagatelagtige spørgsmål.

Grundgebyret for bindende svar vedrørende de skattemæssige virkninger for andre end spørgeren af en påtænkt disposition er ifølge forarbejderne til skatteforvaltningsloven (L 110, Folketinget 2004-05, 2. samling) fastsat i lyset af honorarerne for privat skatterådgivning.

Det er Skatteministeriets opfattelse, at der bør gennemføres en forenkling af gebyrordningen, således at behandlingen af sager om bindende svar kan smidiggøres. Det er indregnet i den forbindelse, at ved en stillingtagen til en anmodning om bindende svar om skattemæssige forhold gennemføres

en fremrykning af den ligning, som SKAT i modsat fald skulle gennemføre efter selvangivelsesfristens udløb.

3.2.5.4. Forslagets indhold

Forslaget går ud på at forenkle bestemmelsen i § 23, idet der indføres et enhedsgebyr på 150 kr. pr. anmodning. Herved bliver hverken antallet af dispositioner eller spørgerens forhold til de stillede spørgsmål afgørende for gebyrets størrelse.

Forslaget indebærer en forenkling af gebyrreglerne i ordningen med bindende svar, hvilket kommer borgerne og virksomhederne til gode. Dels reduceres spørgernes udgifter til ordningen, dels smidiggøres reglerne, hvorved behandlingen af anmodninger om bindende svar kan ske hurtigere.

3.2.6. Afskaffelse af begrænsningen af den bindende virkning på 5 år i visse bindende svar - § 1, nr. 10

3.2.6.1. Gældende ret

Efter skatteforvaltningslovens § 25, stk. 1, er et bindende svar bindende for skattemyndighederne i forhold til spørgeren eller andre som nævnt i § 21, stk. 2, ved behandlingen af det beskrevne forhold i 5 år. Det kan dog i svaret bestemmes, at svaret kun skal være bindende i en kortere periode.

3.2.6.2. Forslagets baggrund

Anmodes der om et bindende svar om de skattemæssige virkninger af overdragelse af et aktiv, hvor overdragelsessummen efterfølgende skal reguleres på nærmere aftalte vilkår, kan der være et problem i forhold til den 5-årige bindingsperiode.

Hvis det således i forbindelse med en overdragelse er aftalt, at der efter mere end 5 års forløb skal ske efterfølgende reguleringer i overdragelsessummen, vil SKAT på det faktiske reguleringstidspunkt kunne ændre svaret, fordi den 5-årige bindingsperiode er udløbet.

I praksis er det jævnligt forekommende, at efterfølgende regulering skal ske mere end 5 år efter overdragelsen. Indtil ophævelsen af reglerne om bindende forhåndsbesked var der ikke noget problem, fordi bindingsperioden ikke var begrænset til 5 år. Spørgernes retsstilling er altså i disse situationer blevet forringet med gennemførelsen af skatteforvaltningsloven.

3.2.6.3. Skatteministeriets overvejelser

Det forekommer rigtigt at ændre skatteforvaltningsloven, således at bindingsperioden i ovennævnte situation ikke omfattes af en 5-årig begrænsning.

3.2.6.4. Forslagets indhold

Efter forslaget tilføjes et nyt stykke 2 til § 25, stk. 1, hvorefter begrænsningen af bindingsperioden i stk. 1, ikke gælder, når der i et bindende svar om en disposition er taget stilling til den skattemæssige virkning af efterfølgende omstændigheder, der er endeligt fastlagt i dispositionen.

Forslaget betyder, at visse bindende svar ikke – som i dag - bliver værdiløse for skatteyderne efter 5 år. Forslaget forbedrer derved retsstillingen for de pågældende skatteydere.

3.2.7. Frivillig indberetning af lejeindtægter fra sommerhusudlejning - § 2, nr. 8

3.2.7.1. Gældende ret

Efter ligningslovens § 15 O, stk. 1, har en ejer af en fritidsbolig mulighed for at beregne et bundfradrag på 7.000 kr. i bruttolejeindtægten pr. fritidsbolig, der udlejes en del af året. Bundfradraget kan ikke overstige bruttolejeindtægten. Fradraget kan ikke foretages, hvis der benyttes regnskabsmæssig opgørelse. Indkomsten kan enten opgøres med et standardfradrag på 40 pct. eller som en regnskabsmæssig opgørelse.

40 pct.- fradraget kan efter ligningslovens § 15 O, stk. 1, anvendes af ejere af fritidsboliger, som i løbet af indkomståret også benyttes af ejeren. Det er herefter kun den del af bruttolejeindtægten, der overstiger bundfradraget, der medregnes ved beregningen af 40 pct.-fradraget.

I dag er der samlet ca. 50.000 borgere, som selvangiver indtægter fra sommerhusudlejning. Antallet af borgere, som kun mangler denne ene oplysning, er ca. 10.000. Det er ikke muligt præcist at sige, hvor stor en del af udlejerne, som anvender standardfradraget. Imidlertid skønnes det, at langt de fleste udlejere anvender standardfradraget, da det er den økonomisk mest gunstige ordning.

3.2.7.2. Forslagets baggrund

Der henvises til afsnit 2.2. ovenfor.

3.2.7.3. Skatteministeriets overvejelser

Skatteministeriet finder det hensigtsmæssigt, at der gives udlejere af sommerhuse mulighed for at få fortrykt deres indtægter fra udlejningen på årsopgørelsen igennem et udlejningsbureaus indberetning til SKAT. Herved bliver selvangivelsesopgaven for disse nemmere, ligesom det vil kunne medvirke til at effektivisere ligningsprocessen. Samtidig betyder forslaget, at udlejningsbureauerne får mulighed for at tilbyde deres kunder denne servicefacilitet, hvorved kunderne kan opnå disse lettelser.

3.2.7.4. Forslagets indhold

Forslaget går ud på at gøre det muligt at etablere en frivillig indberetningsordning vedr. udlejning af sommerhuse, således at indtægter fra sommerhusudlejning automatisk kan indgå i udlejers årsopgørelse.

Der er tale om en indberetningsordning på frivillig basis, og indberetningen vil bero på en aftale mellem udlejningsbureau og udlejer af sommerhuset.

Ordnningen omfatter kun sommerhusudlejere, som på forhånd har meddelt udlejningsbureauet, at man ønsker at anvende 40 pct.'s-fradraget (standardfradraget). Således må de udlejere, som ønsker fradrag for faktiske udgifter, fortsat selvangive nettoglejeindtægten evt. ved tidlig indberetning til

SKAT, dvs. inden 20. februar i året efter indkomståret, således at deres selvangivne oplysninger på dette punkt kan indgå i årsopgørelsen. Dette kan evt. ske via TastSelv.

Efter den foreslåede indberetningsordning er det blot bruttobeløbet, som udlejningsbureauet i givet fald skal indberette. SKAT beregner selv de skattepligtige nettoindtægter, som påføres skatteyderens årsopgørelse. Der etableres således i SKATs IT-systemer et beregningsmodul, som fratrækker de 7.000 kr. pr. fritidsbolig af det indberettede bruttobeløb og de 40 pct. af den reducerede lejeindtægt efter ligningslovens § 15 O, stk. 1. Beregningen af standardfradraget kan specificeres i skatteyderens skattemappe. Derved kan skatteyderen se sammenhængen mellem det tal, bureauet har indberettet, og det tal, der står på årsopgørelsen.

Efter forslaget fastsætter skatteministeren de nærmere regler for ordningen, herunder vilkårene for en virksomhed til at få adgang til at indberette. Bemyndigelsen tænkes udnyttet således, at der i en bekendtgørelse udstedt af skatteministeren fastsættes regler om, at udlejningsbureauer på forhånd skal lade sig registrere hos SKAT som værende virksomheder, som forestår formidling af ferieboliger, og dermed kan få tilladelse til at indberette til et bestemt selvangivelsesfelt efter en konkret sommerhusudlejers samtykke. Samtidig skal udlejningsbureauet – som en betingelse for at få adgang til at indberette efter den frivillige indberetningsordning - acceptere, at SKAT har adgang til at kontrollere grundlaget for de oplysninger, som indberettes.

Herudover tænkes bemyndigelsen udnyttet således, at det enkelte udlejningsbureau i sin indberetning til SKAT skal oplyse:

- 1) Virksomhedens CVR.nr. eller SE-nr.
- 2) Skatteyderens cpr.nr. eller CVR.nr./SE-nr., hvis det er en virksomhed, som udlejer.
- 3) Lejeindtægtens størrelse – brutto.
- 4) I hvilket år lejeindtægten er oppebåret.

Etableres en aftale mellem skatteyderen og udlejningsbureauet om indberetning af lejeindtægten, skal udlejningsbureauet overholde bestemmelserne i persondataloven om opbevaring af cpr. nr. Der vil i de administrativt fastsatte retningslinjer for ordningen være en henvisning til persondatalovens regler, således at der er fokus på disse regler ved etablering af en frivillig aftale mellem skatteyderen og udlejningsbureauet.

Feriehusudlejernes Brancheforening vil i øvrigt blive inddraget ved den nærmere udformning af ordningen.

Forslaget sikrer, at der i større omfang sker en korrekt beskatning af lejeindtægter fra sommerhusudlejning, idet indtægtsførelse og fradrag af lejeindtægter sikres af udlejningsbureauet og af SKAT. For de borgere, som udlejer sommerhuse gennem et bureau, der indberetter til SKAT, bliver det således nemmere at klare selvangivelsesopgaven.

3.3. Forenklingsinitiativer

3.3.1. Ophævelse af underretningspligten vedr. indeholdelse af A-skat mv.

- § 4, nr. 2 og § 5, nr. 2 og 3

3.3.1.1. Gældende ret

I dag skal virksomhederne i forbindelse med udbetaling af løn underrette den ansatte om, hvad der er indeholdt i A-skat, arbejdsmarkedsbidrag og SP-bidrag. Oplysningerne om de indeholdte beløb skal virksomhederne også indberette til SKAT.

Efter kildeskatteloven skal indeholdelsespligtige holde modtageren af A-indkomst underrettet om indeholdelserne. Hvis den indeholdelsespligtige ikke vil give underretningen, kan modtageren af A-indkomst bede SKAT hjælpe sig med at få underretningen. SKAT kan fremtvinge underretningen ved at pålægge den indeholdelsespligtige tvangsbøder.

3.3.1.2. Forslagets baggrund

Som led i regeringens forenklingsarbejde gennemgås skattelovgivningen for unødvendige underretningspligter. I forbindelse med systemmoderniseringen i SKAT er der vedtaget en lov om et indkomstregister. Indkomstregisteret indeholder lønoplysninger til brug for flere myndigheder. Registeret danner baggrund for, at en lang række lønoplysninger, der i dag gives på lønsedlen, kan stilles til rådighed for den skattepligtige, der herved får indsigt i egne skatteoplysninger. Dette sker i skattemappen. Skattemappen danner baggrund for løbende at vise, hvad der er indeholdt i A-skat, arbejdsmarkedsbidrag, SP-bidrag mm.

3.3.1.3. Skatteministeriets overvejelser

Alle skatteydere har i dag en elektronisk skattemappe på SKATs hjemmeside. I skattemappen vises en lang række oplysninger, som SKAT har registreret om skatteyderen. Mappen er altid åben for den skattepligtige. I mappen er der oplysninger om indeholdt A-skat, arbejdsmarkedsbidrag og SP-bidrag. Det bemærkes, at SP-bidrag er suspenderet til og med indkomståret 2008. Oplysningerne i skattemappen kommer fra indkomstregistret. Indkomstregistret har været frivilligt i 2007, men er fra den 1. januar 2008 blevet obligatorisk for alle.

Skattemappen danner baggrund for, at SKAT kan løse opgaven med at underrette ansatte og andre beløbsmodtagere om indeholdt A-skat, arbejdsmarkedsbidrag og SP-bidrag. Med denne nye mulighed er kravet om, at indeholdelsespligtige skal holde beløbsmodtagere underrettet om indeholdelse af A-skat, arbejdsmarkedsbidrag og SP-bidrag, blevet overflødigt. På den baggrund foreslås det at ophæve underretningspligten vedrørende de indeholdte beløb.

3.3.1.4. Forslagets indhold

Forslaget går ud på at afskaffe kravet til arbejdsgivere etc. om at holde modtagere af A-indkomst underrettet om indeholdt A-skat, arbejdsmarkedsbidrag og SP-bidrag i forbindelse med en udbetaling. I stedet vil SKAT stille oplysningerne til rådighed for skatteyderne i deres individuelle skattemapper på SKATs hjemmeside. Skatteydere, som ikke har adgang til Internettet, kan ikke se deres skattemappe. De kan ved henvendelse til SKAT eller et af de kommunale borgerservicecentre få tilsendt eller udleveret oplysningerne på papir.

Det foreslås at ophæve bestemmelserne om underretning til beløbsmodtager om indeholdelse af A-skat, arbejdsmarkedsbidrag og SP-bidrag.

Bestemmelsen om, at modtagere af A-indkomst skal have underretning om indeholdte beløb, hænger sammen med reglerne om hæftelse for kildeskatten. Hvis der ikke er sket indeholdelse af A-skat, eller der er indeholdt for lidt, skal modtageren af A-indkomsten straks indbetale det manglende beløb. Hvis den indeholdelsespligtige har udvist forsømmelighed i forbindelse med den manglende eller for lave indeholdelse, hæfter den pågældende også for beløbet. Indeholdte beløb, som ikke indbetales til SKAT, hæfter den indeholdelsespligtige for alene.

Resultatet af denne ordning er, at en lønmodtager ved fremvisning af en lønseddel, hvoraf det fremgår, at der er indeholdt A-skat mm., kan få det indeholdte beløb godskrevet ved sin endelige skatte- og bidragsberegning. Lønmodtageren er med andre ord frigjort for betalingen af A-skatten mm., når det kan dokumenteres, at arbejdsgiveren har indeholdt A-skatten og arbejdsmarkedsbidraget. Det gælder også, selv om arbejdsgiveren ikke har indbetalt det indeholdte beløb til SKAT.

For arbejdsmarkedsbidrag og SP-bidrag fremgår de tilsvarende regler i lov om arbejdsmarkedsbidrag.

I dag er der mulighed for, at digitale løsninger kan løse informationsarbejdet på en nemmere måde. Alle skatteydere har i dag en elektronisk skattemappe på SKATs hjemmeside. I skattemappen vises en lang række oplysninger, som myndigheden har registreret om skatteyderen. Mappen er altid åben for den skattepligtige. I mappen vil der komme oplysninger om indeholdt A-skat, arbejdsmarkedsbidrag og SP-bidrag.

Efter loven om et indkomstregister skal oplysninger om løn, indeholdt A-skat, arbejdsmarkedsbidragsgrundlag, SP-bidrag, indeholdt arbejdsmarkedsbidrag osv. indberettes månedligt. SKAT har derfor oplysningerne om indeholdt A-skat, arbejdsmarkedsbidrag og SP-bidrag i registret. Med baggrund i oplysningerne i indkomstregistret kan SKAT stille oplysningerne om indeholdt A-skat, arbejdsmarkedsbidrag og SP-bidrag til rådighed for modtagerne af A-indkomst og bidragspligtige beløb. På den måde kan en lønmodtager få oplysning om, hvad arbejdsgiveren har indeholdt i A-skat, arbejdsmarkedsbidrag og SP-bidrag.

Oplysningen i indkomstregistret kan ligeledes tjene som dokumentation for, at der er indeholdt A-skat, arbejdsmarkedsbidrag og SP-bidrag af udbetalingen. Hermed er modtageren af A-indkomsten sikret, at det indeholdte beløb godskrives ved skatteberegningen. Hvis en arbejdsgiver har indeholdt A-skat m.v., men ikke har indberettet og indbetalt beløbet, så kan den ansatte bruge en bankudskrift sammenholdt med oplysninger om den aftalte aflønning til at dokumentere over for SKAT, at der er indeholdt A-skat mv. Den manglende A-skat opkræver SKAT hos arbejdsgiveren, og det indeholdte beløb godskrives den ansatte ved skatteberegningen.

Nogle skatteydere har ikke adgang til Internettet. De kan derfor ikke se, hvad der står i deres elektroniske skattemappe. Disse skatteydere kan få oplyst, hvad der står i skattemappen ved henvendelse til SKAT eller det kommunale borgerservicekontor. Ved henvendelse kan skatteyderen få de ønskede udskrifter fra skattemappen på papir. Ved den personlige betjening kan skatteyderen nemt vælge, hvilke oplysninger der ønskes – eksempelvis om der er behov for en eller flere tidligere måneder eller blot den aktuelle måned. Skatteydere uden internetadgang kan benytte sig af disse muligheder til at få oplysningerne fra skattemappen. Derved sikres det, at borgernes retsstilling ikke bliver svækket.

3.3.2. Opkrævning af A-skat mv. ved flere virksomheder - § 6

3.3.2.1. Gældende ret

Efter opkrævningslovens § 2, stk. 5, er udgangspunktet, at indeholdelsespligtige skal afregne den 10. i måneden efter afregningsperioden. For store virksomheder gælder, at de skal afregne allerede den sidste bankdag i måneden. Store virksomheder er defineret som virksomheder, hvor tilsvaret af A-skat og arbejdsmarkedsbidrag/ SP-bidrag årligt overstiger henholdsvis 1 mio. kr. og 250.000 kr. Virksomheder, som har valgt at opdele deres virksomhed i flere virksomheder, skal også afregne allerede den sidste bankdag i måneden. Det gælder, selv om summen af tilsvaret i virksomhederne ikke overstiger henholdsvis 1 mio. kr. og 250.000 kr.

3.3.2.2. Forslagets baggrund

Forslaget skal ses som led i Skatteministeriets bestræbelser på at reducere de administrative byrder for erhvervslivet, jf. afsnit 2.3. ovenfor.

3.3.2.3. Skatteministeriets overvejelser

Forfaldstidspunktet for indeholdt A-skat mv. som nævnt i opkrævningslovens § 2, stk. 5, gælder også for indeholdelsespligtige med flere virksomheder, for hvilke der føres særskilt regnskab, og som har fået tildelt flere SE-numre. Dette gælder - som nævnt - selv om det samlede afregning ligger under grænsen for, hvornår virksomhederne skal betale A-skat mv. månedligt.

For indeholdelsespligtige med flere virksomheder er det en gene at skulle afregne A-skat mv. inden månedens udgang, blot fordi de har opdelt deres virksomhed i flere virksomheder.

På momsområdet er der i det lovforslag om ændring af momsloven og forskellige andre love (Flymoms, salg til interesseforbundne parter, omvendt betalingspligt, undtagelser til energibeskatningsdirektivet m.v.), som er genfremsat som L 32 i Folketingsåret 2007-08, 2. samling, en bestemmelse, som giver momspligtige med flere virksomheder mulighed for at afregne moms således, at det er uden betydning for virksomheden, at der er foretaget delregistrering.

En tilsvarende bestemmelse, som justerer reglerne i opkrævningslovens § 2, stk. 5, er derfor nærliggende.

3.3.2.4. Forslagets indhold

Det foreslås derfor at justere bestemmelsen i opkrævningslovens § 2, stk. 5, således at indeholdelsespligtige med flere virksomheder, hvor det samlede tilsvær ikke overstiger 250.000 kr. henholdsvis 1 mio. kr. årligt, kan vente med at afregne til den 10. i måneden efter afregningsperioden. Herved kommer det ikke virksomheden til skade, at aktiviteten drives i flere separate virksomheder.

3.3.3. Ophævelse af § 6, stk. 1, i fusionsskatteloven - § 7

3.3.3.1. Gældende ret

Efter den gældende bestemmelse i fusionsskattelovens § 6, stk. 1, er det en betingelse for en skattefri fusion, at det modtagende selskab indsender en genpart af de dokumenter, der i selskabslovgivningen eller ved den konkrete tilladelse er foreskrevet udarbejdet i forbindelse med fusionen, til SKAT. Betingelsen finder tilsvarende anvendelse ved skattefri spaltning og ved skattefri tilførsel af aktiver, idet bestemmelserne i fusionsskattelovens § 15 b, stk. 1 og 2, og i § 15 d, stk. 2 og 3, henviser til § 6, stk. 1.

Bestemmelsen blev indført i 1975 som en del af hovedloven (lov nr. 647 af 19. december 1975). Formålet med bestemmelsen er ifølge forarbejderne at sikre, at ligningsmyndigheden får en fuldt tilstrækkelig information om de væsentlige omstændigheder i forbindelse med en skattefri fusion og dermed får mulighed for at kontrollere, dels om de grundlæggende betingelser for skattefriheden er opfyldt i det konkrete tilfælde, dels om der i tiden forud for fusionen er foretaget sådanne dispositioner, som efter de hidtil gældende regler i fusionsskattelovens § 3 og § 4 ville indebære, at fusionen krævede tilladelse.

Selskaber og koncerner, der deltager i en skattefri fusion, en skattefri spaltning eller en skattefri tilførsel af aktiver, skal således indsende de dokumenter, der efter selskabslovgivningen skal udarbejdes i forbindelse med den pågældende omstrukturering, til både Erhvervs- og Selskabsstyrelsen og til SKAT.

3.3.3.2. Forslagets baggrund

Der henvises til afsnit 2.3.

3.3.3.3. Skatteministeriets overvejelser

Det vil være ønskeligt, om man kunne lette de administrative byrder for selskaber og koncerner, der deltager i en skattefri fusion, spaltning eller tilførsel af aktiver. De gældende regler indebærer, at de samme selskabsretlige dokumenter skal sendes både til Erhvervs- og Selskabsstyrelsen og til SKAT.

De administrative byrder for ovennævnte selskaber og koncerner kunne lettes, hvis kravet om, at de selskabsretlige dokumenter skal indsendes til SKAT, blev ophævet. Hvis SKAT i et konkret tilfælde efterfølgende vil kontrollere, om en fusion, en spaltning eller en tilførsel af aktiver opfylder betingelserne for skattefrihed efter fusionsskatteloven, må SKAT rekvirere de selskabsretlige dokumenter hos Erhvervs- og Selskabsstyrelsen.

Baggrunden for forslaget er endvidere, at bestemmelsen delvist har mistet sin relevans efter ophævelsen af bestemmelserne i fusionsskattelovens §§ 3 og 4 ved lov nr. 343 af 18. april 2007. Det giver således ikke længere mening at lade SKAT kunne betinge en tilladelse til skattefri fusion af, at der udarbejdes øvrige, specifikke dokumenter - dvs. dokumenter, der ikke allerede skal udarbejdes i medfør af selskabslovgivningen - når der ikke længere i noget tilfælde kræves tilladelse til skattefri fusion.

3.3.3.4. Forslagets indhold

Det foreslås, at bestemmelsen i fusionsskatteloven § 6, stk. 1, ophæves, og at henvisningerne i § 15 b, stk. 1 og 2, og i § 15 d, stk. 2 og 3, rettes til i overensstemmelse hermed. Det vil som følge heraf

ikke længere være en betingelse for skattefriheden, at en genpart af de selskabsretlige dokumenter indsendes til SKAT senest 1 måned efter vedtagelsen af fusionen, spaltningen eller tilførslen af aktiver.

Efter en ophævelse af bestemmelsen i § 6, stk. 1, skal selskaberne alene indsende de selskabsretlige dokumenter til Erhvervs- og Selskabsstyrelsen. Det indebærer, at SKAT må rekvirere dokumenterne herfra, hvis der efter gennemførelsen af en skattefri omstrukturering ønskes foretaget en kontrol af, om den pågældende fusion, spaltning eller tilførsel af aktiver opfylder betingelserne i fusionsskatteloven.

Da skattefri spaltning og skattefri tilførsel af aktiver fortsat – i modsætning til skattefri fusion – kan gennemføres efter indhentet tilladelse fra SKAT, skal sådanne tilladelser fortsat kunne betinges af, at der udarbejdes og indsendes øvrige, specifikke dokumenter. Hjemmelen til dette fremgår nu direkte af spaltning- og tilførselsbestemmelserne, jf. affattelsen af § 15 a, stk. 1, 3. pkt., og § 15 c, stk. 1, 3. pkt.

3.4. Justeringer af skattelovgivningen

3.4.1. Ophævelse af ekstraordinær adgang til genoptagelse af kendelse fra Landsskatteretten - § 1, nr. 11, 13 og 20

3.4.1.1. Gældende ret

Skatteforvaltningslovens § 48 indeholder hjemmel til, at en borger, der har tabt en sag ved Landsskatteretten, kan indbringe sagen for domstolene. Efter lovens § 49, 1. pkt., kan også skatteministeren indbringe Landsskatterettens afgørelser for domstolene. Efter lovens § 49, 2. pkt., kan skatteministeren desuden beslutte, at en sag, som Landsskatteretten har afgjort, skal genoptages, hvis Skatteministeriet ikke kan forventes at få medhold i sagen, dersom den indbringes for domstolene af den, der har tabt sagen ved Landsskatteretten.

3.4.1.2. Forslagets baggrund

Princippet om, at både borgere og ministerium kan indbringe landsskatteretsafgørelser for domstolene, er lige så gammelt som Landsskatteretten, mens den ekstraordinære genoptagelsesadgang er indført ved lov nr. 410 af 2. juni 2003. Bestemmelsens formål var procesbesparende. Efter de regler, der gjaldt indtil 2003, måtte en borger, der ønskede en landsskatteretsafgørelse ændret, indbringe den for domstolene. I tilfælde, hvor Landsskatteretten havde truffet en åbenbart urigtig afgørelse, kunne Skatteministeriet, på baggrund af en indstilling fra Kammeradvokaten, indgå forlig i sagen (tage bekræftende til genmæle over for sagsøgerens påstand) på et tidligt tidspunkt under forberedelsen af retssagen. Hertil krævedes imidlertid, at borgeren havde anlagt en retssag. Reglen i skatteforvaltningslovens § 49, 2. pkt., giver nu Skatteministeriet en tilsvarende mulighed for at afslutte en sådan sag forligsmæssigt, allerede inden borgeren har anlagt retssag.

Det fremgår af forarbejderne til bestemmelsen, lovforslag L 175, Folketingsåret 2002-3, § 1, nr. 1, at bestemmelsen kun var tænkt anvendt rent undtagelsesvis, nemlig i tilfælde, hvor Landsskatteretten havde truffet en åbenbart urigtig afgørelse. Der var således ikke tale om, at borgerne fik en ekstra klagemulighed. En henvendelse fra en borger til ministeren ville som

udgangspunkt blive betragtet som et partsindlæg. Det fremgår endvidere, at det var tanken, at ministeren ville henlægge kompetencen til at træffe beslutning efter bestemmelsen til Skatteministeriets departement. I de forudsætningsvis ganske fåtallige tilfælde, hvor ministeriet overvejede at anvende bestemmelsen, var det endvidere tanken, at der forinden skulle indhentes en indstilling fra Kammeradvokaten som grundlag for beslutningen.

Siden 2003 har hverken den daværende eller den nuværende skatteminister gjort brug af bestemmelsen. Eftersom bestemmelsen ikke kan anskues som en klagemulighed, har Landsskatteretten fra bestemmelsens indførelse ikke givet oplysning herom i sine klagevejledninger.

Folketingets Ombudsmand har den 28. juni 2007 offentliggjort en redegørelse om en undersøgelse af 40 klagesager fra Landsskatteretten. Redegørelsen omtaler bl.a. ministerens beføjelse efter skatteforvaltningslovens § 49, 2. pkt. Ombudsmanden tilkendegiver, at han er enig i, at ordningen ikke er en egentlig klagemulighed, og karakteriserer i stedet ordningen som ”en ekstraordinær mulighed for administrativ prøvelse”.

Efter Ombudsmandens opfattelse følger det af god forvaltningsskik, at borgerne bør oplyses om ordningens eksistens i forbindelse med, at Landsskatteretten giver klagevejledning. Ombudsmanden udtaler videre, at ”Skatteministeriets indvending [gående på, at bestemmelsen kun er tænkt anvendt i enkeltstående tilfælde] med fordel [vil] kunne imødekommes ved at det i klagevejledningen nævnes at reglen kun er tænkt anvendt i enkeltstående tilfælde således at borgerne ikke får en opfattelse af at der er tale om en egentlig genoptagelsesadgang.”

Landsskatteretten har tilkendegivet, at man agter at efterleve Ombudsmandens anbefalinger. Det betyder, at Landsskatteretten vil give vejledning om den ekstraordinære genoptagelsesadgang i tilknytning til, at der gives klagevejledning.

3.4.1.3. Skatteministeriets overvejelser

Skatteministeriet vurderer, at bestemmelsen ved en sådan fremgangsmåde vil miste sin procesbesparende effekt. Bestemmelsen vil nok i ekstraordinære tilfælde kunne spare en borger for et sagsanlæg. Men mange borgere vil komme til at anvende ressourcer på overvejelser om, hvorvidt man skal anlægge retssag eller anmode skatteministeren om ekstraordinær genoptagelse. Uanset at Folketingets Ombudsmand har udtalt, at der er tale om en ”ekstraordinær mulighed for administrativ prøvelse” og ikke om en klagemulighed, vil der set ud fra en borgers synsvinkel være tale om et alternativ til et sagsanlæg. Der forudses derfor en betydeligt forøget tilgang af sager til Skatteministeriet. De garantier til Folketinget, som den daværende skatteminister i 2003 gav om, at bestemmelsen kun ville blive anvendt i undtagelsestilfælde, at afgørelserne – i det omfang de måtte blive truffet – ville blive truffet ud fra rent juridiske kriterier, og at de i øvrigt kun rent undtagelsesvis ville blive forelagt for ministeren personligt – vil blive svækket herved.

Ud fra en samlet afvejning findes det derfor at være mest betryggende og hensigtsmæssigt, at skatteministerens adgang til at træffe bestemmelse om ekstraordinær genoptagelse afskaffes.

Herved fremstår det administrative klagesystem mere tydeligt og énstrengt med Landsskatteretten som øverste administrative klageinstans for afgørelser på ministerområdet.

3.4.1.4. Forslagets indhold

Forslaget går ud på at ophæve bestemmelsen i skatteforvaltningslovens § 49, 2. pkt. Forslagene under § 1, nr. 11 og 13 er konsekvensændringer heraf.

Forslaget medfører større gennemskuelig i klagesystemet, hvilket er en fordel for borgerne.

3.4.2. Ophævelse af revisionsbestemmelsen i skatteforvaltningslovens § 63 om omkostningsgodtgørelsesreglerne - § 1, nr. 22

3.4.2.1. Gældende ret

Efter bestemmelsen i skatteforvaltningslovens § 63 tages bestemmelserne i kapitel 19 op til revision senest i folketingsåret 2006-07.

3.4.2.2. Forslagets baggrund

Revisionsbestemmelsen blev indsat ved et ændringsforslag af den daværende skatteminister til 2. behandlingen af lovforslaget L 54 (Folketinget 2001-02), og bestemmelsen skal ses i lyset af de tiltag, som er nævnt i bemærkningerne til ændringsforslaget, til sikring af, at den nye ordning med 100 pct.'s omkostningsgodtgørelse ikke blev misbrugt.

Det fremgår af bemærkningerne til ændringsforslaget, at revisionen sker efter, at skatteministeren inden udgangen af 2005 har afgivet en særlig, uddybende redegørelse for anvendelsen af ordningen for årene 2002-2004 til Folketinget.

Den særlige, uddybende redegørelse blev afgivet til Folketingets Skatteudvalg i december 2005 (Alm.del - bilag 63, Folketinget 2005-06).

Af redegørelsens afsnit 3.4. fremgår det, at SKAT for sager afgjort i henholdsvis i 2003 og 2004 har gennemført to stikprøveundersøgelser til afdækning af et eventuelt misbrug af omkostningsgodtgørelsesordningen. Ved hver undersøgelse er to regionale skattemyndigheder udvalgt, og hvert område har tilfældigt udtaget 10 pct. af sagsproduktionen til kritisk gennemgang. SKAT har på baggrund af stikprøveundersøgelserne ikke kunnet konstatere noget misbrug af ordningen.

Redegørelsen konkluderer i afsnit 5.1., at forbedringen af omkostningsgodtgørelsesordningen i 2002 havde som sit væsentligste formål at sikre og styrke skatteydernes retssikkerhed, at dette er sket, og at ordningen synes at have fundet et fornuftigt leje i både økonomisk og administrativ henseende. På den baggrund findes der ikke at være behov for justeringer af ordningen. I redegørelsen anføres det til slut, at ordningen naturligvis fortsat vil blive holdt under intens overvågning, ligesom udviklingen løbende vil blive vurderet og behandlet gennem de årlige redegørelser til Folketingets Skatteudvalg, jf. skatteforvaltningslovens § 59. Det fremgår af denne bestemmelse, at skatteministeren årligt afgiver en redegørelse til Folketinget om den udgiftsmæssige udvikling mv. i de sager, hvortil der kan ydes omkostningsgodtgørelse. Senest har Folketingets Skatteudvalg i juni 2007 modtaget Skatteministeriets redegørelse om sager om omkostningsgodtgørelse for 2006 (Alm.del – bilag 182, Folketinget 2006-07).

3.4.2.3. Skatteministeriets overvejelser

Som nævnt skal indførelsen af revisionsbestemmelsen ses i lyset af ønsket om at sikre, at ordningen med 100 pct. 's omkostningsgodtgørelse ikke blev misbrugt.

Af den særlige, uddybende redegørelse, som blev afgivet til Folketingets Skatteudvalg i december 2005, og som er omtalt nærmere i afsnit 3.4.2., fremgår det, at SKAT på baggrund af gennemførte stikprøveundersøgelser af sager afgjort i 2003 og 2004 ikke har kunnet konstatere noget misbrug af ordningen.

Redegørelsen konkluderer, at der ikke findes at være behov for justeringer af ordningen, men at ordningen fortsat vil blive holdt under intens overvågning, ligesom udviklingen løbende vil blive vurderet og behandlet gennem de årlige redegørelser til Folketingets Skatteudvalg, jf. skatteforvaltningslovens § 59.

På den baggrund er det Skatteministeriets opfattelse, at der ikke længere er behov for en revisionsbestemmelse.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.4.2., hvoraf det fremgår, at et forslaget om ophævelse af revisionsbestemmelsen ved en fejl ikke blev fremsat i Folketingsåret 2006-07.

3.4.2.4. Forslagets indhold

Det foreslås, at bestemmelsen i skatteforvaltningslovens § 63 ophæves uden at blive erstattet af en ny revisionsbestemmelse.

3.4.3. Justering af reglerne om en enklere selvangivelsesprocedure

3.4.3.1. Servicemeddelelse til ægtefæller mv. - § 2, nr. 1, og nr. 3 - 5

3.4.3.1.1. Gældende ret

Efter skattekontrollovens § 1, stk. 5, modtager selvangivelsespligtige, som for det seneste indkomstår i overensstemmelse med bestemmelsen i § 4, stk. 5, har undladt at selvangive, eller som ikke har ændret deres forskudsopgørelse for det pågældende indkomstår, en årsopgørelse uden oplysningskort. Dette gælder dog ikke, såfremt den selvangivelsespligtige inden 1. februar i året efter indkomstårets udløb har anmodet told- og skatteforvaltningen om at modtage et oplysningskort. Andre selvangivelsespligtige, som ikke modtager en selvangivelse, modtager en årsopgørelse sammen med et oplysningskort.

3.4.3.1.2. Forslagets baggrund

Efter de nye regler – som vil få virkning første gang i foråret 2008 - modtager alle skatteydere med enkle beskatningsforhold – dvs. personer, som hidtil har modtaget en printselvangivelse - enten en årsopgørelse med eller uden et oplysningskort. Det sker i marts måned. Det er imidlertid ikke muligt at danne en årsopgørelse for de ca. 210.000 ægtefæller med enkle beskatningsforhold, som er gift med en ægtefælle, som skal udfylde en egentlig selvangivelse med frist 1. juli. Årsopgørelsen kan på grund af skatteberegningens reglerne for ægtefæller først dannes efter 1. juli.

3.4.3.1.3. Skatteministeriets overvejelser

Der er i lovgivningen behov for at præcisere, at ægtefæller i ovennævnte situation ikke umiddelbart kan modtage en årsopgørelse, men at dette først kan ske, når den af ægtefællerne, som skal udfylde en egentlig selvangivelse, har indgivet sin selvangivelse senest 1. juli.

3.4.3.1.4. Forslagets indhold

Lovforslaget under § 2, nr. 1 går ud på, at de nævnte ægtefæller alene modtager en servicemeddelelse, hvor de indberettede oplysninger fremgår, og hvoraf det fremgår, at en årsopgørelse for ægtefællerne først vil blive dannet, når den anden ægtefælle har indgivet sin selvangivelse - ligesom i dag. Endvidere vil der blive sendt et oplysningskort til de ægtefæller, som har brug for at selvangive.

Forslagene under § 2, nr. 3 – 5, indeholder alene redaktionelle konsekvensændringer af dette forslag.

Forslaget betyder, at ægtefæller opnår klarhed om indberettede tal samt bliver oplyst, at årsopgørelse for ægtefællerne først kan dannes efter selvangivelsesfristen den 1. juli.

3.4.3.2. Sproglig justering af skatteforvaltningslovens § 30 om omgørelse - § 1, nr. 12

3.4.3.2.1. Gældende ret

Efter skatteforvaltningslovens § 30, stk. 1, kan SKAT tillade, at en skattepligtig ændrer et valg som denne har gjort i forbindelse med selvangivelsesarbejdet, i det omfang skattemyndighederne har foretaget en ansættelse af indkomst- eller ejendomsværdiskat, der har betydning for valget, og valget som følge heraf har fået utilsigtede skattemæssige konsekvenser.

3.4.3.2.2. Forslagets baggrund

Med gennemførelse af lov nr. 405 af 8. maj 2006 om en enklere selvangivelsesprocedure er bestemmelsen blevet ændret, således at der herved tage højde for, at også skatteydere som ikke modtager en fysisk selvangivelse kan omfattes af bestemmelsen.

Bestemmelsen fremgår af lovens § 4, nr. 1, og bestemmelsen har virkning fra og med indkomståret 2007, jf. § 1, nr. 4, i bekendtgørelse nr. 1237 af 23. oktober 2007 om ikrafttrædelse af visse bestemmelser i lov om ændring af forskellige skattelove (Enklere forskuds- og selvangivelsesprocedure samt frivillig indberetning af gaver m.v.)

3.4.3.2.3. Skatteministeriets overvejelser

Den nye affattelse af skatteforvaltningslovens § 30 er ikke tilfredsstillende. Dels medtager ændringen ikke ”et”, hvilket gør den gældende bestemmelse meningsforstyrrende. Dels markeres valgmuligheden ikke i første led i bestemmelsen, men forudsættes blot at bestå ifølge den øvrige del af bestemmelsen.

3.4.3.2.4. Forslagets indhold

Det foreslås, at bestemmelsen nyaffattes, således at der rettes op på de mangler, der nævnt i foranstående afsnit.

3.4.4. Justering af skattekontrollovens § 2, stk. 1, nr. 2, - § 2, nr. 2.

3.4.4.1. Gældende ret

Ifølge § 2, stk. 1, nr. 2, i den seneste lovbekendtgørelse af skattekontrolloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1126 af 24. november 2005 omfatter selvangivelsespligten ikke personer, der alene er skattepligtige efter kildeskattelovens § 2, stk. 1, nr. 3, 6 eller 8, sidstnævnte under forudsætning af, at den pågældende alene beskattes efter § 9, stk. 1, i lov om beskatning af søfolk.

3.4.4.2. Forslagets baggrund

Ved en fejl er der i bestemmelsen i skattekontrollovens § 2, stk. 1, nr. 2, ikke indsat en henvisning til kildeskattelovens § 2, stk. 2, om begrænset skattepligtige søfolk, så det fremgår af bestemmelsen, at begrænset skattepligtige søfolk, der alene beskattes efter § 9, stk. 1, i lov om beskatning af søfolk, er fritaget for at indgive selvangivelse. For sådanne søfolk er indkomstskattepligten endeligt opfyldt ved den indeholdte skat. Dermed er der ikke behov for, at de indgiver selvangivelse.

3.4.4.3. Skatteministeriets overvejelser

Skatteministeriet finder, at der er behov for en ændring af bestemmelsen, således at der rettes op på denne manglende henvisning til kildeskattelovens § 2, stk. 2.

3.4.4.4. Forslagets indhold

Efter forslaget omfatter selvangivelsespligten ikke personer, der alene er skattepligtige efter kildeskattelovens § 2, stk. 1, nr. 3, 6, 8, eller stk. 2, sidstnævnte under forudsætning af, at den pågældende alene beskattes efter § 9, stk. 1, i lov om beskatning af søfolk.

Forslaget er alene en redaktionel ændring og indebærer ingen ændring af retstilstanden.

3.4.5. Justering af lov om et indkomstregister - § 3, nr. 1

3.4.5.1. Gældende ret

Efter § 4 i lov om et indkomstregister er fristen for mindre virksomheder til at indberette til indkomst den 10. i måneden efter den måned, indberetningerne vedrører. I januar skal indberetningen dog senest ske den 17. januar. Mindre virksomheder er virksomheder, hvor det årlige tilsvarende af indeholdt arbejdsmarkedsbidrag og SP-bidrag er maksimalt 250.000 kr., og det årlige tilsvarende af indeholdt A-skat er maksimalt 1 mio. kr.

3.4.5.2. Forslagets baggrund

Ovennævnte regler blev indført ved lov nr. 403 af 8. maj 2006. I bemærkningerne til bestemmelsen (L 119, folketingsåret 2005/06, specielle bemærkninger til § 4, stk. 1 og 2) gennemgås reglerne for angivelse af A-skat og arbejdsmarkedsbidrag. Herunder fremgår det, at hvis den 10. i måneden henholdsvis den 17. januar falder på en lørdag, søndag eller helligdag, udskydes angivelsesfristen for mindre virksomheder til den nærmeste efterfølgende hverdag. Det anføres herefter, at reglerne i § 4, stk. 1, i lov om et indkomstregister svarer til disse regler.

Imidlertid indeholder § 4, stk. 1, i lov om et indkomstregister ingen udtrykkelig regel for de tilfælde, hvor den 10. i måneden henholdsvis den 17. januar falder på en lørdag, søndag eller helligdag. Reglen om udskydelse af fristen for indberetning fremgår således alene af bemærkningerne til bestemmelsen.

3.4.5.3. Skatteministeriets overvejelser

For at give virksomhederne bedre mulighed for at sætte sig ind i indberetningsfristerne, bør disse fremgå direkte af loven.

3.4.5.4. Forslagets indhold

Det foreslås, at der indsættes et nyt punktum i 4, stk. 1, i lov om et indkomstregister, hvoraf det fremgår, at hvis den 10. i måneden eller den 17. januar falder på en lørdag søndag eller helligdag, udskydes indberetningsfristen for mindre virksomheder til den nærmeste efterfølgende hverdag.

Forslaget indeholder således i § 3, nr. 1, blot en præcisering – uden konsekvenser for den gældende retstilstand.

4. Økonomiske konsekvenser for det offentlige

4.1. Frivillig arbejdsgiverbetaling for skat mv. af rejse- og befordringsgodtgørelser - § 4, nr. 1, § 5, nr. 1, og § 8

Forslaget om frivillig arbejdsgiverbetaling af skat m.v. af rejse- og befordringsgodtgørelser indebærer en lempelse af beskatningen i forhold til gældende regler, når arbejdsgiveren vælger at betale den ansattes skat og arbejdsmarkedsbidrag af fejlagtigt udbetalte rejse- og befordringsgodtgørelser. Forslaget skønnes dog i lyset af kravene for at benytte de foreslåede regler kun at medføre et relativt begrænset provenutab. Der foreligger ikke oplysninger, der muliggør en nærmere kvantificering heraf.

4.2. Afregning af A-skat mv. ved flere virksomheder - § 6

Det skønnes, at forslaget vil medføre udskydelse af afregningen af A-skat og arbejdsmarkedsbidrag på i alt op mod 200 mio. kr. på årsbasis. Forslaget vil således medføre et ikke nævneværdigt årligt rentetab fra og med 2009. Endvidere vil lovforslaget medføre et engangstab på lidt over 15 mio. kr. i 2009 som følge af forskydninger af indbetalinger til 2010.

5. Administrative konsekvenser for det offentlige

5.1. Administrative konsekvenser for Landsskatteretten:

5.1.1. Remonstration ved klage over årsopgørelsen - § 1, nr. 2:

I det omfang behandlingen af en klage gennem remonstrationsordningen afsluttes, før den kommer frem til Landsskatteretten, vil sagen slet ikke medgå i Landsskatterettens statistik. I de øvrige sager må det forventes, at sagsbehandlingstiden kan reduceres på grund af sagens bedre belysning, når den fremsendes til Landsskatteretten, og at der ikke vil være behov for selvstændigt at høre SKAT over klagen, da SKATs udtalelse vil følge med klagen allerede ved fremsendelsen til Landsskatteretten. Det skønnes, at remonstrationsordningen kan reducere antallet af klager over årsopgørelsen med ca. 50 på årsbasis. Der vil typisk være tale om mindre komplicerede sager, og den administrative besparelse i Landsskatteretten er derfor begrænset – i størrelsesordenen ½ årsværk.

5.1.2. Landsskatteretten kan behandle skatteankenævnenes afslag på fuld omkostningsgodtgørelse - § 1, nr. 3:

Forslaget indebærer, at Landsskatteretten får kompetence til at realitetsbehandle en klage fra et skatteankenævn om afslag på fuld omkostningsgodtgørelse i en syns- og skønssag, hvilket i begrænset omfang vil øge antallet af sager, som Landsskatteretten skal påkende i realiteten.

Forslaget skønnes kun i mindre omfang at give Landsskatteretten merudgifter.

5.1.3. Indhentelse af digitale sagsoplysninger hos SKAT - § 1, nr. 5:

Det er ikke på nuværende tidspunkt muligt at skønne over de besparelser, som Landsskatteretten vil kunne opnå ved at indhente sagsoplysninger fra SKATs elektroniske systemer. Det vil bero på systemets nærmere udformning, som i første omgang testes i pilotprojekt af skatteankenævnene.

5.1.4. Tilbagebetaling af klageafgift ved afvisning samt alternativ høring af borgeren over en sagsfremstilling - § 1, nr. 14, 15 og 18:

Klageafgiften i de sager, som afvises af Landsskatteretten, er i dag i størrelsesordenen 80.000 kr. årligt. Forslaget indebærer således, at staten opnår en mindre indtægt fra klageafgiften i denne størrelsesorden.

Forslaget skønnes kun i mindre grad at påføre Landsskatteretten merudgifter til administration af klageafgiftsordningen.

5.1.5. "Mundtlig forhandling" ændres til "møde" - § 1, nr. 16:

Forslaget skønnes kun at give Landsskatteretten begrænsede besparelser. Det er ikke muligt at skønne over deres størrelse.

5.1.6. Afskæring af overflødige retsmøder - § 1, nr. 17:

Forslaget vil reducere sagsbehandlingstiden i de pågældende sager, men har i øvrigt ikke nævneværdige administrative konsekvenser for Landsskatteretten.

5.1.7. Retspræsidenten, en retsformand eller en kontorchef kan træffe afgørelse om fuld omkostningsgodtgørelse i syns- og skønssager - § 1, nr. 21:

Da lovforslaget blot lovfastsætter gældende praksis i Landsskatteretten, har forslaget ingen økonomiske eller administrative konsekvenser for Landsskatteretten.

5.2. Administrative konsekvenser for skatteankenævne/SKAT

5.2.1. Remonstration ved klage over årsopgørelsen - § 1, nr. 2:

Administrativt vil den omtalte remonstrationsmodel aflaste sagsbehandlingen og ressourceforbruget i ankenævnssekretariatene. Modsat vil det alt andet lige indebære en administrativ merbelastning af sagsbehandlingen i SKAT. Ordningen vil imidlertid øge SKATs incitament til endeligt at færdiggøre sagsbehandlingen - herunder løfte informationsopgaven - i forbindelse med den primære behandling for i videst muligt omfang at undgå at skulle genoptage sagsbehandlingen i forbindelse med klagen over årsopgørelserne.

I de øvrige sager må det forventes, at sagsbehandlingstiden kan reduceres på grund af sagens bedre belysning, når den fremsendes til Landsskatteretten/skatteankenævnet, og at der ikke vil være behov for selvstændigt at høre SKAT over klagen, da SKATs udtalelse vil følge med klagen allerede ved fremsendelsen til skatteankenævnet.

Det skønnes at remonstrationsordningen vil kunne reducere antallet af klager over årsopgørelser til skatteankenævne med ca. 100. Der vil typisk være tale om mindre komplicerede sager og den administrative besparelse i ankenævnssekretariatene er derfor begrænset – i størrelsesordenen ½ årsværk.

Omvendt vil forslaget give SKAT et merarbejde, som skønnes at have samme størrelsesorden som ankenævnssekretariaternes besparelse (ca. ½ årsværk).

Ændringer af nye tekster vedr. klagevejledning på årsopgørelserne skønnes at beløbe sig til ca. 300.000 kr.

5.2.2. Indhentelse af digitale sagsoplysninger hos SKAT - § 1, nr. 5:

SKAT vil på længere sigt kunne opnå besparelser, når skatteankenævne/Landsskatteretten selv indhenter nødvendige sagsoplysninger digitalt hos SKAT. Det er ikke muligt på nuværende tidspunkt at angive det præcise omfang af denne besparelse, da det ud over elimineringen af det nuværende ressourceforbrug med manuel fremfindelse af de nødvendige oplysninger beror på den nærmere udformning af systemet.

I dag behandler skatteankenævne årligt ca. 5.500 sager (et antal, der med den nuværende udvikling i sagsmængden forventes at være faldende). I stort set alle ca. 5.500 sager rekvirerer ankenævnssekretariatene materiale fra SKAT, som skal printes eller kopieres og derefter postes. For en stor dels vedkommende er der her tale om oplysninger, som skatteankenævnssekretariatene

fremover vil kunne trække direkte ud af SKATs sagsbehandlingssystemer. Det arbejde, SKAT hidtil har haft med at fremfinde disse oplysninger, vil altså falde bort med forslaget.

Alt SKATs arbejde med fremskaffelse af oplysninger til skatteankenævnsssekretariaterne, vil dog ikke forsvinde med det samme, i det en del materiale (for eksempel indsendt regnskabsmateriale mv.) ikke i dag forefindes i elektronisk form hos SKAT. Dette materiale vil fremover skulle skannes for at kunne blive stillet til rådighed for skatteankenævnsssekretariaterne i elektronisk form.

Forslaget vil ikke medføre nævneværdige udgifter til IT-tilretning eller forøget driftsudgifter, da der primært er tale om at åbne for adgang til eksisterende systemer.

5.2.3. Ophævelse af indsendelsesfristen for bindende svar - § 1, nr. 6 –8

Forslaget skønnes ikke at give anledning til nævneværdige administrative konsekvenser for SKAT.

5.2.4. Indførelsen af et enhedsgebyr om bindende svar - § 1, nr. 9

Forslaget indebærer et gebyrtab, som skønsmæssigt anslås tilkr. årligt og skønnes at kunne frigøre ressourcer i SKAT opgjort til ... årsværk.

5.2.5. Sekretariat kan træffe afgørelse om, hvorvidt udgifterne til en sag om syn og skøn ved Skatterådet eller ved skatteankenævnet skal godtgøres fuldt ud - § 1, nr. 21:

Det er ikke muligt at skønne over merarbejde i SKAT, eftersom dette beror på, i hvilken udstrækning henholdsvis Skatterådet og skatteankenævnene udnytter muligheden for at overlade afgørelseskompetencen på dette område til SKAT.

5.2.6. Servicemeddelelse til ægtefælle - § 2, nr. 1 og nr. 3-5

Udgifterne til etablering af denne ordning med udsendelse af en servicemeddelelse til visse ægtefæller afholdes i forbindelse med implementeringen af L121 om en enklere selvangivelsesprocedure, og forslaget medfører således ikke nye udgifter for SKAT.

5.2.7. Genindberetning samt sanktion for manglende genindberetning - § 2, nr. 6, 9 og 10, samt § 3, nr. 2 og 3.

Forslaget skønnes at indebære udgifter til ændring af it-systemer på ca. 1,8 mio. kr. samt årlige driftsudgifter på ca. 0,3 mio. kr.

Indførelsen af en strafsanktioneret genindberetningsordning skønnes at ville medføre et vist mindre arbejde for SKAT. Det er ikke muligt på nuværende tidspunkt at opgøre dette mindre arbejde nærmere.

5.2.8. – Frivillig indberetning af indtægter fra sommerhusudlejning - § 2, nr. 8

Forslaget skønnes at kunne frigøre ca. 5 årsværk i SKAT – forudsat at alle udlejere, der anvender standardfradraget, får deres udlejningsbureau til at indberette lejeindtægterne. Omkostningerne til

systemændringer skønnes at udgøre 9,2 mio. kr. med en efterfølgende årlig driftsudgift på ca. 1,3 mio. kr.

5.2.9. Frivillig arbejdsgiverbetaling for skat mv. af rejse- og befordringsgodtgørelser - § 4, nr. 1, § 5, nr. 1, og § 8

Forslaget vil effektivisere opkrævningen af skat og AM-bidrag af godtgørelser, der omfattes af ordningen, og skønnes at medføre en årsværksfrigørelse i SKAT på ½ - 1 årsværk. Skønnet bygger på en antagelse om en begrænset anvendelse af ordningen på op til godtgørelser til 1.000 lønmodtagere om året.

De administrative og økonomiske konsekvenser for inddrivelsen bliver formentlig ubetydelige, men vil både afhænge af virksomhedernes lyst til at benytte ordningen, og af i hvilket omfang anmodningerne er af en sådan karakter, at de kan imødekommes.

5.2.10.- Ophævelse af underretningspligten vedr. indeholdelse af A-skat mv. - § 4, nr. 2, og § 5, nr. 2 og 3

Forslaget vil medføre administrative udgifter for det offentlige i form af tilretning af it-systemer og løbende udgifter til porto, når borgerne rekvirerer udskrifter af skattemappen. Der skønnes at være engangsudgifter til ændring af indkomstregisteret på 600.000 kr. og 350.000 kr. til ændring af skattemappen. Dertil kommer 300.000 kr. årligt i portoudgifter i forbindelse med udskrifter fra skattemappen.

5.2.11. Afregning af A-skat mv. for indeholdelsespligtige med flere virksomheder - § 6

Forslaget nødvendiggør udgifter til både en særlig omregistreringskørsel samt generel rettelse til programmet for den maskinelle omregistreringskørsel. Det vurderes, at ændringerne i programmet vedrørende den årlige maskinelle omregistrering kan dækkes af det budgetskøn, der er afgivet i forbindelse med L 32 (Folketinget 2007-08, 2. samling), nemlig ca. 1,6 mio. kr.

5.2.12. Ophævelse af § 6, stk. 1, i fusionsskattelovens - § 7

Det er p.t. uafklaret om forslaget indebærer merudgifter for SKAT.

6. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

6.1. Indførelsen af et enhedsgebyr om bindende svar - § 1, nr. 9

Forslaget indebærer en forenkling af reglerne om gebyr ved bindende svar, som gør det nemmere for en spørger at beregne gebyret, idet det ikke længere skal vurderes, hvor mange dispositioner, forespørgslen indeholder. Herudover reducerer forslaget de erhvervsdrivendes udgifter til bindende svar.

6.2. Underretning af skatteyderen om for sent indberettede data til SKAT samt genindberetning af oplysninger, som har været ufuldstændige - § 2, nr. 6 og 7, samt § 3, nr. 2

Forslaget om, at indberetningspligtige virksomheder, der indberetter for sent eller korrigerer tidligere fejlbehæftede data til SKAT, kan pålægges at underrette vedkommende skatteydere om de oplysninger, som indsendes til SKAT efter indberetningsfristens udløb (§ 2, nr. 7), har ikke byrdemæssige konsekvenser for erhvervslivet, eftersom der ikke er tale om en pligt, som vil blive aktuel for en normal virksomhed, der følger lovgivningen, herunder overholder indberetningsfristen i skattekontrollovens § 9A.

Det samme gælder forslaget under § 2, nr. 6, og § 3, nr. 2, om genindberetning af oplysninger, som har været ufuldstændige.

6.3. Frivillig indberetning af indtægter fra sommerhusudlejning - § 2, nr. 8

Forslaget om indførelsen af en frivillig indberetningsordning for lejeindtægter fra sommerhusudlejning, har kun administrative konsekvenser for de virksomheder (sommerhusudlejningsbureauer), som vælger at tilbyde deres kunder en sådan løsning. Da der som nævnt er tale om en frivillig ordning, vil virksomhederne kunne undgå administrative byrder ved ikke at tilslutte sig ordningen.

For udlejer af sommerhuse, som efter forslaget lader et udlejningsbureau forestå indberetning af lejeindtægterne til SKAT, vil forslaget betyde en administrativ lettelse med selvangivelsesarbejdet.

6.4. Ophævelse af underretningsskatten vedr. indeholdelse af A-skat mv. - § 4, nr. 2 og § 5, nr. 2 og 3

I dag udsender virksomhederne lønsedler til deres ansatte med angivelse af, hvad der er indeholdt i A-skat, arbejdsmarkedsbidrag og SP-bidrag. Ophævelsen af kravet om at holde de ansatte underrettet om indeholdt A-skat, arbejdsmarkedsbidrag og SP-bidrag har indflydelse på, hvor meget det er nødvendigt at skrive på lønsedlen. Det er imidlertid ikke sikkert, at ophævelsen af kravet vil gøre lønsedlerne overflødige. I det omfang andre regler og aftaler stiller krav om at arbejdsgiveren skal oplyse den ansatte om størrelsen og sammensætningen af bruttolønnen, så skal der forsat laves lønsedler. Disse regler og aftaler ligger udenfor Skatteministeriets område. Det kan derfor fortsat være nødvendigt for virksomhederne at lave lønsedler til deres ansatte. På den baggrund er det usikkert, om forslaget i praksis vil få administrative eller økonomiske konsekvenser for erhvervslivet.

6.5. Afregning af A-skat mv. for indeholdelsespligtige med flere virksomheder - § 6

Forslaget forventes kun at give en mindre AMVAB lettelse. Til gengæld fjernes en irritationsbyrde.

6.6. Ophævelse af § 6, stk. 1, i fusionsskattelovens - § 7

Forslaget skønnes at indebære administrative lettelser for virksomheder

7. Administrative konsekvenser for borgerne

7.1. Remonstration ved klage over årsopgørelsen - § 1, nr. 2:

Forslaget indebærer ikke administrative konsekvenser for borgeren, bortset fra, at borgeren vil kunne undgå en klagebehandling.

7.2. Indhentelse af digitale sagsoplysninger hos SKAT - § 1, nr. 5:

I forhold til borgerne vil en udmøntning af forslaget i forhold til Landsskatteretten betyde, at bestemmelserne i skatteforvaltningsloven om, at borgeren med sin klage skal fremsende den afgørelse, som der klages over, samt en eventuel sagsfremstilling, på sigt kan ophæves.

7.3. Ophævelse af indsendelsesfristen for bindende svar - § 1, nr. 6 - 8

Forslaget betyder, at borgerne ikke behøver at iagttage nogen frist for anmodninger om bindende svar, hvilket giver borgerne en lettelse.

7.4. Indførelsen af et enhedsgebyr om bindende svar - § 1, nr. 9

Forslaget indebærer en forenkling af reglerne om gebyr ved bindende svar, som gør det nemmere for en spørger at beregne gebyret, idet det ikke længere skal vurderes, hvor mange dispositioner, forespørgslen indeholder. Herud over reducerer forslaget borgernes udgifter til bindende svar.

7.5. Tilbagebetaling af klageafgift ved afvisning mv.- § 1, nr. 14, 15 og 16:

Med forslaget undgår den klager, som udbedrers sin mangelfulde klage inden klagefristens udløb, at skulle indsende et klageafgiftsbeløb to gange.

7.6. Frivillig indberetning af indtægter fra sommerhusudlejning - § 2, nr. 8

I dag er der samlet set ca. 50.000 borgere, der selvangiver indtægter fra sommerhusudlejning. Antallet af borgere, som kun mangler denne ene oplysning, er ca. 10.000. Etableres en frivillig indberetningsordning på dette område, vil den i hvert fald kunne komme en stor del af de ca. 50.000 borgere til gode, i det omfang udlejningsbureauerne anvender indberetningsordningen.

7.7. Ophævelse af underretningspligten vedr. indeholdelse af A-skat mv. - § 4, nr. 2 og § 5, nr. 2 og 3

Nogle skatteyderen har ikke adgang til Internettet. De kan derfor ikke se, hvad der står i deres elektroniske skattemappe. Disse skatteyderen kan få oplyst, hvad der står i skattemappen, ved henvendelse til SKAT eller det kommunale borgerservicekontor. Ved henvendelse kan skatteyderen få de ønskede udskrifter fra skattemappen på papir. Ved den personlige betjening kan skatteyderen nemt vælge, hvilke oplysninger der ønskes – eksempelvis om der er behov for en eller flere tidligere måneder eller blot den aktuelle måned. Skatteydere uden internetadgang kan benytte sig af disse muligheder til at få oplysningerne fra skattemappen. Derved sikres det, at borgernes retsstilling ikke bliver svækket.

8. Miljømæssige konsekvenser

Forslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.

9. Forholdet til EU-retten

Forslaget indeholder ingen EU-retlige aspekter.

10. Kommunikationsplan

Der er ikke udarbejdet en specifik kommunikationsplan for nærværende lovforslag. Det skyldes, at lovforslaget består af mange forskellige elementer, der emnemæssigt er dækket af eksisterende pjecer, vejledninger, nyhedsbreve på hjemmesiden, årlige informationer i forbindelse med årsopgørelsen og arbejdsgivernes pligter i relation til A-skat etc. Dette eksisterende materiale vil naturligvis blive opdateret med de ændringer, der følger af nærværende lovforslag.

Da der alene er tale om opdatering af eksisterende materiale, der allerede opdateres jævnligt, er der ikke behov for at afsætte særskilte beløb til udsendelser mv.

11. Høring

Lovforslaget har været sendt til høring i.....

12. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/ mindreudgifter	Negative konsekvenser/ merudgifter
Økonomiske konsekvenser for det offentlige		
Administrative konsekvenser for det offentlige		
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet		
Administrative konsekvenser for erhvervslivet		
Administrative konsekvenser for borgerne		
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ingen EU-retlige aspekter.	

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Forslaget har sammenhæng med forslaget under § 1, nr. 19, hvori der foreslås en ny formulering af skatteforvaltningslovens § 47.

Efter gældende regler kan Skatterådet tillade, at der i en sag, der forelægges for rådet til afgørelse, afholdes syn og skøn efter regler, der svarer til § 47 om syn og skøn under landsskatteretssager.

Forslaget går ud på, at bestemmelsen omformuleres, så det alene fremgår, at Skatterådet i en sag, der forelægges for rådet til afgørelse, kan tillade, at der afholdes syn og skøn efter reglerne i § 47. Omformuleringen skyldes, at det fremover vil fremgå direkte af ordlyden af skatteforvaltningslovens § 47, at denne finder anvendelse, når Skatterådet har tilladt afholdelse af syn og skøn i en sag, der forelægges for rådet til afgørelse.

Der henvises til bemærkningerne i afsnit 3.1.9.

Til nr. 2

Efter gældende regler kan en skatteansættelse eller ansættelse af ejendomsværdiskat, herunder en årsopgørelse, påklages til skatteankenævnet eller Landsskatteretten.

Forslaget går ud på at indføre en remonstrationsordning for klage over årsopgørelse. Klagen skal indgives skriftligt til SKAT senest 3 måneder efter modtagelsen af opgørelsen. Er fristen overskredet, træffer klageinstansen afgørelse om afvisning. Klageinstansen kan bortse fra en overskridelse af fristen, hvis særlige omstændigheder taler derfor.

Hvis SKAT finder anledning dertil, kan forvaltningen genoptage ansættelsen. Kan SKAT ikke give fuldt medhold i klagen, og klagen fastholdes, videresender SKAT klagen til skatteankenævnet eller Landsskatteretten, hvis klageren ønsker at klage hertil. Det skal ske sammen med en udtalelse om sagen.

Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler for klageadgangen efter denne ordning. Der henvises i den forbindelse til de almindelige bemærkninger i afsnit 3.1.1., hvori de regler, som påtænkes fastsat af skatteministeren, er beskrevet.

Til nr. 3

Efter den gældende bestemmelse i skatteforvaltningslovens § 11, stk. 1, nr. 3, afgør Landsskatteretten klager over skatteankenævnens afgørelser efter § 5, stk. 1, nr. 2 - 9.

Forslaget går ud på at gøre det muligt for Landsskatteretten at klagebehandle skatteankenævnens afslag på, at der kan ydes fuld omkostningsgodtgørelse i syns- og skønssager. Der sker ved en ændret affattelse af skatteforvaltningslovens § 11, stk. 1, nr. 3. Herefter vil Landsskatteretten være kompetent til at behandle klager over alle skatteankenævnens afgørelser, bortset fra afgørelser om forskudsregistrering som nævnt i lovens § 5, stk. 1, nr. 1.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger i afsnit 3.1.2.

Til nr. 4

Efter § 5, stk. 1, nr. 5, afgør Landsskatteretten klager over motorankenævnens afgørelser efter lov om registreringsafgift af motorkøretøjer m.v.

Forslaget går ud på at forenkle bestemmelsen, således at det – på samme måde som i forslaget under § 1, nr. 3, - blot fremgår, at Landsskatteretten afgør klager over motorankenævnens afgørelser.

Der er tale om en redaktionel ændring.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger i afsnit 3.1.3.

Til nr. 5

I dag indhenter skatteankenævnene og Landsskatteretten til brug for klagebehandlingen SKATs sagsakter i papirudgave.

Forslaget går ud på at gøre det muligt, at sagsakterne kan indhentes digitalt efter regler fastsat af skatteministeren.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger i afsnit 3.1.4.

Til nr. 6 – 8

Efter skatteforvaltningslovens § 22, stk. 1, skal en anmodning om et bindende svar, der har betydning for en ansættelse af indkomst- eller ejendomsværdiskat for et indkomstår, indgives senest 1 måned efter udløbet af det pågældende indkomstår.

Er spørgerens regnskabsår ikke sammenfaldende med kalenderåret, regnes fristen fra udløbet af regnskabsåret. Anmodninger, der vedrører dødsboer, skal indgives senest 1 måned efter skæringsdatoen.

Forslaget går ud på at afskaffe indsendelsesfristen i skatteforvaltningslovens § 22, stk. 1. Det sker ved at ophæve stk. 1 i bestemmelsen. Endvidere indeholder forslaget i § 1, nr. 7 og 8, redaktionelle ændringer som følge af ophævelsen af bestemmelsen i skatteforvaltningslovens § 22, stk. 1.

Der henvises nærmere til bemærkningerne under afsnit 3.2.4.

Til nr. 9

Efter skatteforvaltningslovens § 23 skal der samtidig med indgivelse af en anmodning om et bindende svar betales et gebyr. Angår spørgsmålet de skattemæssige virkninger for spørgeren er gebyret på 150 kr. pr. disposition, der ønskes vurderet i svaret. Angår spørgsmålet de skattemæssige virkninger for andre end spørgeren af en påtænkt disposition, er gebyret på 5.500 kr. pr. disposition. Det fremgår af bestemmelsens stk. 3, at gebyrernes størrelse, der er angivet i 1987-niveau, reguleres efter § 20 i personskatteloven. Endelig fremgår det af bestemmelsens stk. 4, at gebyret betales tilbage, hvis anmodningen afvises efter § 24, stk. 1 eller 2.

Det foreslås, at bestemmelsen i § 23 forenkles, således at der indføres et enhedsgebyr på 150 kr. pr. anmodning.

Der henvises til afsnit 3.2.5.

Til nr. 10

Efter skatteforvaltningslovens § 25, stk. 1, er et bindende svar bindende for skattemyndighederne i forhold til spørgeren eller andre som nævnt i § 21, stk. 2, ved behandlingen af det beskrevne forhold i 5 år. Det kan dog i svaret bestemmes, at svaret kun skal være bindende i en kortere periode.

Efter forslaget tilføjes et nyt stykke 2 til § 25, stk. 1, hvorefter begrænsningen af bindingsperioden i stk. 1, ikke gælder, når der i et bindende svar om en disposition er taget stilling til den skattemæssige virkning af efterfølgende omstændigheder, der er endeligt fastlagt i dispositionen.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne under afsnit 3.2.6.

Til nr. 11 og 13

Efter skatteforvaltningslovens § 27, stk. 1, og § 32, stk. 1, kan henholdsvis en skatteansættelse og en ansættelse af afgiftstilsvaret eller godtgørelse af afgift ændres efter udløbet af de almindelige frister for ændringer, hvis hidtidig praksis bliver underkendt. Hidtidig praksis kan bl.a. underkendes ved, at skatteministeren træffer en beslutning efter skatteforvaltningslovens § 49, 2. pkt., om, at en sag, som Landsskatteretten har afgjort, skal genoptages.

Det foreslås, at referencerne til skatteforvaltningslovens § 49, 2. pkt., fjernes. Det skyldes forslaget under § 1, nr. 20, om at ophæve § 49, 2. pkt.

Der henvises til afsnit 3.4.1.

Til nr. 12

Efter skatteforvaltningslovens § 30, stk. 1, kan SKAT tillade, at en skattepligtig ændrer et valg som denne har gjort i forbindelse med selvangivelsesarbejdet, i det omfang skattemyndighederne har foretaget en ansættelse af indkomst- eller ejendomsværdiskat, der har betydning for valget, og valget som følge heraf har fået utilsigtede skattemæssige konsekvenser.

Det foreslås, at bestemmelsen nyaffattes, således at der rettes op på de mangler, der nævnt i afsnit 3.4.3.2.

Til nr. 14, 15 og 18

Efter skatteforvaltningslovens § 42, stk. 4, gælder udgangspunktet, at klageren ved fremsendelsen af klagen skal betale en klageafgift. Hvis beløbet ikke følger med klagen og heller ikke indbetales inden en frist, som Landsskatteretten fastsætter, betragtes klagen som bortfaldet.

Det indbetalte beløb tilbagebetales til klageren, hvis denne får helt eller delvis medhold i sagen, men tilbagebetales ikke, hvis f.eks. klagen afvises.

Hvis en klage er udformet eller begrundet på en sådan måde, at den ikke kan tjene som grundlag for sagens videre behandling, kan Landsskatteretten efter § 42, stk. 3, give klageren en frist til at udbedre manglen. Det samme gælder, hvis den påklagede afgørelse og en udarbejdet sagsfremstilling ikke følger med klageskrivelsen. Hvis klageren ikke udbedrer manglen inden fristens udløb, afvises klagen.

Forslaget går for det første ud på at omredigering bestemmelsen i skatteforvaltningslovens § 42, således at bestemmelsen om henholdsvis klageafgift i § 42, stk. 4, og bestemmelsen i § 42, stk. 5, om indhentelse af en udtalelse fra SKAT, udskilles til to selvstændige bestemmelser.

For det andet går forslaget ud på, at Landsskatteretten i alle sager, som retten afviser, tilbagebetaler klageafgiften. Det betyder, at der i den ny bestemmelse i § 42 A, stk. 3, er skabt hjemmel til, at en klager, som udbedr en mangelfuld klage efter den frist, som Landsskatteretten har sat efter § 42, stk. 3, men inden udløbet af klagefristen til Landsskatteretten på 3 måneder, ikke skal betale klageafgift for klagen på ny. Det samme gælder, hvis klageafgiftsbeløbet først betales efter den frist, som Landsskatteretten har sat, men inden udløbet af 3-månedersfristen.

For det tredje indeholder bestemmelsen i den nye § 42 A, stk. 3, en præcisering i nr. 3 af, at klageafgiften også tilbagebetales, hvis en genoptagelsesansøgning imødekommes af SKAT som følge af, at hidtidig praksis er endeligt underkendt ved en dom, en landsskatteretsafgørelse, eller ved en praksisændring, der er offentliggjort af Skatteministeriet.

For det fjerde indeholder den nye bestemmelse i § 42 B, stk. 1, en mulighed for Landsskatteretten til at vælge mellem at lade SKAT udarbejde en sagsfremstilling og lade SKAT indhente klagerens bemærkninger hertil, eller selv at høre klageren over sagsfremstillingen.

Endelig går forslaget i § 1, nr. 18, ud på foretage en ændring af paragrafhenvielsen i § 46, stk. 3, i konsekvens af forslaget under § 1, nr. 14 og 15.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger i afsnit 3.1.5.

Til nr. 16

Efter § 43 har klageren adgang til at udtale sig ved en mundtlig forhandling. Efter bestemmelsens stk. 2 kan Landsskatteretten anmode den myndighed, der har truffet den påklagede afgørelse, om at være repræsenteret ved den mundtlige forhandling.

Forslaget går ud på at ændre ”mundtlig forhandling” i bestemmelsen til ”møde”. Hermed gives der skatteyderne et mere retvisende indtryk af mødets karakter.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger i afsnit 3.1.6.

Til nr. 17

Efter skatteforvaltningslovens § 44, stk. 3, kan Landsskatteretten undlade at imødekomme en ansøgning om afholdelse af retsmøde, hvor denne fremgangsmåde efter forholdene må anses for åbenbart overflødig.

Forslaget går ud på at gøre det muligt for Landsskatteretten at afskære retsmøder, som er overflødige, derved at der ikke længere stilles som krav, at afholdelse af retsmødet må anses for ”åbenbart” overflødigt.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger i afsnit 3.1.7.

Til nr. 19

Efter gældende regler indeholder skatteforvaltningslovens kapitel 16 om klage m.v. til Landsskatteretten afslutningsvis en bestemmelse, § 47, om afholdelse af syn og skøn under sager, der er under behandling ved Landsskatteretten eller ved et skatteankenævn. Bestemmelsen finder tilsvarende anvendelse, når Skatterådet har tilladt afholdelse af syn og skøn i en sag, der forelægges rådet til afgørelse, jf. skatteforvaltningslovens § 4, stk. 3.

Det foreslås, at bestemmelsen flyttes til skatteforvaltningslovens kapitel 17 om domstolsprøvelse, og at dette kapitel samtidig ændrer overskrift til ”Domstolsprøvelse m.v.”.

Samtidig foreslås ordlyden af skatteforvaltningslovens § 47 ændret, således at det direkte fremgår af bestemmelsen, at den finder anvendelse, når Skatterådet har tilladt afholdelse af syn og skøn i en sag, der forelægges for rådet til afgørelse.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne under 3.1.9.

Til nr. 20

Efter skatteforvaltningslovens § 49, 2. pkt., kan skatteministeren beslutte, at en sag, som Landsskatteretten har afgjort, skal genoptages, hvis Skatteministeriet ikke kan forventes at få medhold i sagen, dersom den indbringes for domstolene af den, der har tabt sagen ved Landsskatteretten.

Det foreslås at afskaffe skatteministerens ekstraordinære genoptagelsesadgang for landsskatterettsager. Lovbestemmelsen herom foreslås derfor ophævet.

Om baggrunden for forslaget henvises til de almindelige bemærkninger, afsnit 3.4.1.

Til nr. 21

Forslaget har sammenhæng med forslaget under § 1, nr. 19, hvori der foreslås en ny formulering af skatteforvaltningslovens § 47.

Efter gældende regler kan Skatterådet, skatteankenævnet eller Landsskatteretten efter skatteforvaltningslovens § 52, stk. 3, bestemme, at udgifter, der er eller vil blive afholdt til syn og skøn i en sag for myndigheden, skal godtgøres fuldt ud. Bestemmelsen indeholder referencer til skatteforvaltningslovens § 4, stk. 3, og § 47.

Forslaget går for det første ud på, at bestemmelsen omformuleres, så den alene indeholder en reference til skatteforvaltningslovens § 47. Omformuleringen skyldes, at det fremover vil fremgå direkte af ordlyden af skatteforvaltningslovens § 47, at den finder anvendelse, når Skatterådet har tilladt afholdelse af syn og skøn i en sag, der forelægges for rådet til afgørelse.

Der henvises til bemærkningerne i afsnit 3.1.9.

Efter skatteforvaltningslovens § 52, stk. 3, kan Skatterådet, skatteankenævnet eller Landsskatteretten bestemme, at udgifter, der er eller vil blive afholdt til syn og skøn i en sag for myndigheden, skal godtgøres fuldt ud, jf. § 4, stk. 3, eller § 47.

Forslaget går for det andet ud på at gøre det muligt for SKAT som sekretariat for Skatterådet eller skatteankenævnet at træffe afgørelse om, hvorvidt der skal ydes fuld omkostningsgodtgørelse i sager om syn og skøn ved henholdsvis Skatterådet og skatteankenævnene. Tilsvarende gøres det efter forslaget muligt, at retspræsidenten, en retsformand eller en kontorchef i Landsskatteretten kan træffe afgørelse om et sådant spørgsmål.

Der henvises til de almindelige bemærkninger i afsnit 3.1.8.

Til nr. 22

Efter bestemmelsen i skatteforvaltningslovens § 63 tages bestemmelserne i kapitel 19 op til revision senest i folketingsåret 2006-07.

Det foreslås, at bestemmelsen i skatteforvaltningslovens § 63 ophæves uden at blive erstattet af en ny revisionsbestemmelse.

Der henvises til bemærkningerne under afsnit 3.4.2

Til § 2

Til nr. 1 og 3 - 5

Efter skattekontrollovens § 1, stk. 5, modtager selvangivelsespligtige, som for det seneste indkomstår i overensstemmelse med bestemmelsen i § 4, stk. 5, har undladt at selvangive, eller som ikke har ændret deres forskudsopgørelse for det pågældende indkomstår, en årsopgørelse uden oplysningskort. Dette gælder dog ikke, såfremt den selvangivelsespligtige inden 1. februar i året efter indkomstårets udløb har anmodet told- og skatteforvaltningen om at modtage et oplysningskort. Andre selvangivelsespligtige, som ikke modtager en selvangivelse, modtager en årsopgørelse sammen med et oplysningskort.

Det foreslås i et nyt stk. 6, at det bliver præciseret, at uanset stk. 5 så modtager selvangivelsespligtige, som er samlevende med en ægtefælle, som modtager en selvangivelse, jf. kildeskattelovens § 4, alene oplysninger om indberettede tal til brug for årsopgørelsen eventuelt sammen med et oplysningskort. Årsopgørelsen dannes for ægtefællerne efter udløbet af fristen i § 4, stk. 1, 1. pkt.

Forslagene under § 2, nr. 3 – 5, indeholder redaktionelle ændringer som følge af dette forslag.

Der henvises til bemærkningerne under afsnit 3.4.3.1.

Til nr. 2

Der rettes op på en fejl i formuleringen af skattekontrollovens § 2, stk. 1, nr. 2, idet der indsættes en henvisning til kildeskattelovens § 2, stk. 2, i bestemmelsen. Der henvises til de almindelige bemærkninger, pkt. 3.4.4.

Til nr. 6

Efter skattekontrollovens § 9 A skal indberetning til SKAT af indberetningspligtige oplysninger normalt foretages af virksomhederne mv. senest den 20. januar.

Indberetningerne er undertiden fejlbehæftede, og selv om SKAT anmoder den indberetningspligtige om at genindberette, forekommer det, at dette ikke sker.

Det foreslås, at den indberetningspligtige får pligt til at genindberette data som følge af fejl eller lignende inden en frist, som SKAT meddeler.

Forslaget kommer til at gælde for følgende indberetninger/ indberetningspligtige:

- § 7 F. Kommuner, der på vegne af bidragsberettigede opkræver underholdsbidrag efter lov om inddrivelse af underholdsbidrag, skal indberette dette.
- § 7 G. Kuratorer i konkursboer skal indberette identiteten på anmeldte fordringshavere, der har fået udloddet dividende mv.
- § 7 K. Kulturinstitutioner, der modtager gaver, der opfylder betingelserne efter ligningslovens § 8 S for fradragsret for gavegiver, skal oplyse SKAT om gavens værdi mv.
- § 8 A. Beskæftigelsesministeriet skal indberette oplyse om modtagne fleksydelsesbidrag efter lov om fleksydelse.
- § 8 B. Forsikringsselskaber skal indberette oplysninger bl.a. forsikringspræmier og indskud mv. Pensionskasser, pensionsfonde og andre, der udbetaler pensioner, er undergivet samme oplysningspligt. Det samme gælder Arbejdsmarkedets Tillægspension, for så vidt angår supplerende arbejdsmarkedspensioner.
- § 8 F. Banker og sparekasser m.v., der forvalter visse pensionsordninger, skal give oplysninger om pensionsordningen.
- § 8 H. Banker, sparekasser, andelskasser, bankierer, vekselere, advokater og andre, der modtager indskud til forrentning, skal give oplysning om størrelsen af ydede eller godskrevne renter eller andet afkast.
- § 8 P. Den, der som led i sin virksomhed yder eller formidler lån mod forrentning, skal foretage indberetninger til SKAT herom.
- § 8 Q. Banker, sparekasser, andelskasser, finansieringsselskaber, vekselere, bankierer, advokater og andre, der som led i deres erhverv modtager pantebreve med pant i fast ejendom i depot til forvaltning, skal indberette til SKAT.
- § 8 T. Faglige foreninger skal indberette faglig kontingent.
- § 8 U. Arbejdsløshedskasser, der er godkendt af beskæftigelsesministeren, skal indberette om indbetalinger fra medlemmer.
- § 8 V. Finansstyrelsen skal indberette om indbetalinger af visse beløb som nævnt i lov om arbejderboliger på landet og bekendtgørelse nr. 662 af 14. august 1997 om statshusmandsbrug m.m. og jordrente.
- § 8 Æ. Almenvælgørende foreninger mv.
- § 9 B. Indberetning om udbytter fra depotfører (børsnoterede aktier) eller fra det udloddende selskab (unoterede aktier).

- § 10. Depotførere, skal indberette om deponerede børsnoterede aktier m.v., foretaget for en person, og fondshandlere skal indberette om salg af børsnoterede aktier.
- § 10 A. Offentlige kasser, realkreditinstitutter, værdipapircentraler, aktieselskaber, banker, sparekasser, andelskasser, investeringsforeninger, vekselerere og andre, som indløser rentekuponer eller tilskriver renter vedrørende obligationer, skal indberette om renter og om beholdninger ultimo året. Endvidere skal der indberettes om udbytter mv. og beholdning ultimo året, for så vidt angår investeringsforeningsbeviser.

Endelig skal der efter § 10 B ske indberetning om overdragelse af obligationer og rentekuponer, herunder gives oplysning om overdragelse af obligationer, der er udstedt uden pålydende rente eller med en pålydende rente under mindsterenten mv. Endvidere omhandler bestemmelsen indberetning om overdragelse af investeringsforeningsbeviser.

Det vil sige de indberetninger, som efter skattekontrollovens § 9 A, stk. 1, skal indberettes senest den 20. januar eller den følgende mandag, hvis denne dag er en lørdag eller søndag.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til afsnit 3.2.3.

Til nr. 7

Efter gældende regler i skattekontrollovens § 9 A, stk. 3, kan SKAT pålægge en virksomhed, der indberetter efter indberetningsfristen, at underrette den, som de indberettede oplysninger vedrører, om det indberettede inden for en nærmere angiven frist. I praksis bliver virksomhederne pålagt at foretage en sådan underretning.

Det foreslås, at SKAT også kan pålægge den indberetningspligtige at underrette skatteyderen om oplysninger, som er indberettet til indkomstregistret.

Tilsvarende gælder, hvis der efter indberetningsfristen sker genindberetning af oplysninger, som har været fejlbehæftede eller lignende.

Forslaget kommer til at gælde for indberetninger/indberetningspligtige, hvor fristen for indberetning efter skattekontrollovens § 9 A, stk. 1, er den 20. januar eller den følgende mandag, hvis denne dag er en lørdag eller søndag. Se listen over disse indberetninger og indberetningspligtige i de specielle bemærkninger til § 2, nr. 6.

Forslaget kommer desuden til at gælde for indberetninger/ indberetningspligtige, som foretager indberetning til eIndkomst efter følgende bestemmelser i skattekontrolloven:

- § 7. Enhver, der i en kalendermåned i sin virksomhed har foretaget udbetaling af A-indkomst og visse skattefrie godtgørelser.
- § 7 A. Alle, der i den foregående kalendermåned i deres virksomhed har foretaget udbetaling eller godskrivning af beløb, som ikke er A-indkomst, såsom f.eks. honorarer, provisioner og andet vederlag for personlig arbejds- eller tjenesteydelse og visse personalegoder.
- § 7 B. Bestyrelser for fonde og foreninger, der er skattepligtige efter fondsbeskatningsloven eller pensionsafkastbeskatningsloven, skal indberette oplysninger om størrelsen af den samlede uddeling.
- § 7 C. Alle, der i den forudgående kalendermåned som led i deres virksomhed har ydet et vederlag i form af, at der er stillet en bil til rådighed for privat benyttelse, eller i form af, at

der er stillet en sommerbolig, en lystbåd eller en helårsbolig til rådighed, skal, når vederlaget er ydet til en direktør eller anden medarbejder med væsentlig indflydelse på egen aflønningsform, foretage indberetning herom.

- § 7 D. Kommunerne skal indberette modtagne tilbagebetalinger af kontanthjælp og introduktionsydelse.
- § 7 J. Enhver, der som led i sin virksomhed har ydet vederlag for personligt arbejde i tjenesteforhold, skal indberette adressen på den ansattes arbejdsplads og den periode, den pågældende har været ansat og om løntimer.

Forslaget skal ses i sammenhæng med forslaget under § 2, nr. 6.

Der henvises til bemærkningerne til afsnit 3.2.2.

Til nr. 8

Forslaget går ud på at etablere en frivillig indberetningsordning for indtægter fra sommerhusudlejning. Efter forslaget kan skatteministeren fastsætte nærmere regler om indberetningen, herunder vilkårene for en virksomhed til at få adgang til at indberette.

Der henvises til afsnit 3.2.7., hvori det også er beskrevet, hvorledes bemyndigelsen til skatteministeren tænkes udnyttet.

Til nr. 9

Efter skattekontrollovens § 14, stk. 1, straffes med samme straf som i skattekontrollovens § 13 den, der forsætligt eller af grov uagtsomhed afgiver urigtige eller vildledende oplysninger til brug ved kontrollen med skatteligningen og skatteberegningen.

Efter § 14, stk. 2, straffes den med bøde, som - uden at forholdet omfattes af stk. 1 - undlader rettidigt at opfylde en pligt, der påhviler ham i medfør af en række af skattekontrollovens indberetningsbestemmelser, herunder § 9 A.

Forslaget går ud på at sanktionere en tilsidesættelse af et pålæg om genindberetning inden en frist, som SKAT har meddelt, jf. forslaget i § 2, nr. 6. Undlader den indberetningspligtige at følge et sådant pålæg, kan vedkommende efter forslaget således pålægges straf i form af bøde, hvis det sker forsætligt eller groft uagtsomt.

Der henvises til bemærkningerne til afsnit 3.2.3.

Til nr. 10

Efter skattekontrollovens § 18 kan der pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar for overtrædelse af § 11 A, stk. 1, 6 eller 8, § 11 B, stk. 1 eller 6, § 11 C, stk. 1 eller 5, eller § 11 D, jf. § 13 A, samt for overtrædelse af § 13, § 13 B, § 13 C eller § 16 efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Forslaget går ud på at udbygge bestemmelsen således, at der også kan pålægges disse juridiske personer strafansvar for at undlade at foretage rettidig indberetning samt for overtrædelse af § 9 A, stk. 3.

Om kredsen af indberetningspligtige, der omfattes af forslaget, henvises til de specielle bemærkninger til § 2, nr. 7.

Der henvises til bemærkningerne i afsnit 3.2.3.

Til § 3

Til nr. 1

For mindre virksomheder er fristen for indberetning til indkomst den 10. i måneden efter den måned, indberetningerne vedrører. I januar skal indberetningen dog senest ske den 17. januar. Mindre virksomheder er virksomheder, hvor det årlige tilsvarende af indeholdt arbejdsmarkedsbidrag og SP-bidrag er maksimalt 250.000 kr., og det årlige tilsvarende af indeholdt A-skat er maksimalt 1 mio. kr.

Forslaget præciserer, at i de tilfælde, hvor den 10. i måneden henholdsvis den 17. januar falder på en lørdag, søndag eller helligdag, udskydes fristen for indberetning for mindre virksomheder til den nærmeste efterfølgende hverdag.

Der henvises til afsnit 3.4.5.

Til nr. 2

Efter § 4, stk. 1, i lov om et indkomstregister skal indberetning af oplysninger efter § 3 foretages senest den 10. i måneden efter udløbet af den måned, oplysningerne vedrører. I januar måned skal indberetning dog ske senest den 17. januar. For indberetningspligtige, som er omfattet af opkrævningslovens § 2, stk. 6, skal indberetning dog foretages senest den sidste hverdag (bankdag) i den måned, oplysningerne vedrører.

Efter § 4 stk. 2, kan skatteministeren fastsætte regler for fristen for indberetning for de indeholdelsespligtige, som er nævnt i kildeskattelovens § 56 og arbejdsmarkedsfondslovens § 13, stk. 9, for hvem der er fastsat regler om fremrykket afregning af indeholdt kildeskat efter kildeskatteloven og indeholdt arbejdsmarkedsbidrag.

Forslaget går ud på at indsætte et nyt stk. 3, som går ud på, at har den indberetningspligtige forsøgt indberetning, og har SKAT meddelt den indberetningspligtige, at indberetningen ønskes genindberettet som følge af fejl eller lignende, skal den indberetningspligtige foretage genindberetning inden en frist, som SKAT meddeler.

Forslaget skal ses i sammenhæng med forslaget i § 2, nr. 6, 9 og 10, og med forslaget i § 3, nr. 3. Der henvises endvidere til bemærkningerne i afsnit 3.2.3.

Til nr. 3

Efter § 11 i lov om et indkomstregister skal indberetningspligtige, der, uden at forholdet omfattes af straffebestemmelser i anden lovgivning, forsætligt eller af grov uagtsomhed undlader rettidigt at opfylde en pligt, der påhviler den pågældende i medfør af § 3 eller § 4, stk. 1 eller 2, straffes med bøde.

Efter bestemmelsens stk. 2 kan der pålægges juridiske personer strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Forslaget går ud på at indsætte et nyt stk. 2 i § 11, hvorefter den, som forsætligt eller groft uagtsomt undlader at foretage genindberetning inden den frist, som SKAT meddeler efter § 4, stk. 3, straffes med bøde.

Forslaget skal ses i sammenhæng med forslaget i § 2, nr. 6 og 9, og med forslaget i § 3, nr. 2. Der henvises endvidere til bemærkningerne i afsnit 3.2.3.

Til § 4

Til nr. 1

Det foreslås, at arbejdsgivere får mulighed for frivilligt at betale et beløb til dækning af skat og arbejdsmarkedsbidrag af skattepligtige rejse- og befordringsgodtgørelser, der er udbetalt efter reglerne for skattefri rejse- og befordringsgodtgørelser, uden at betingelserne for skattefrihed er opfyldt.

Det foreslås således, at arbejdsgiveren kan anmode SKAT om tilladelse til at betale 63 pct. af de pågældende godtgørelser til SKAT. Tilladelse vil blive givet, hvis SKAT skønner, at der ikke har været tale om misbrug af reglerne om skattefri rejse- og befordringsgodtgørelser.

Anmodning skal være modtaget af SKAT, inden SKAT rejser sagen overfor de ansatte. Det vil sige, inden SKAT udsender årsopgørelser til de ansatte, hvori godtgørelserne er medregnet ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, og inden SKAT udsender agterskrivelser vedrørende godtgørelserne til de ansatte.

Anmodningen skal være begrundet og indeholde en opgørelse af godtgørelserne samt oplysning om identiteten af modtagerne og om størrelsen af de godtgørelser omfattet af anmodningen, de enkelte modtagere har modtaget.

Hvis arbejdsgiveren har fået tilladelse til at betale beløbet svarende til 63 pct. af godtgørelserne, foreslås det, at betaling skal ske inden for fristerne for indbetaling af indeholdt A-skat for måneden efter, at tilladelsen er givet.

Hvis betaling ikke sker rettidigt, eller arbejdsgiveren alene betaler en del af beløbet, foreslås det, at tilladelsen bortfalder. Dette betyder, at skat og arbejdsmarkedsbidrag af de pågældende ydelser opgøres og opkræves efter de almindelige regler.

Tilsvarende vil skatten og arbejdsmarkedsbidraget af de pågældende godtgørelser skulle opgøres og opkræves efter de almindelige regler, hvis arbejdsgiveren ikke anmoder om eller ikke får tilladelse til den særlige betaling.

Får arbejdsgiveren tilladelse til betaling efter de foreslåede regler, og betaler vedkommende det fulde beløb rettidigt, vil de godtgørelser, der er dækket af betalingen være skattefri og arbejdsmarkedsbidragsfri for modtageren. Der henvises i denne forbindelse til dette forslags § 5, nr. 1 og § 8, nr. 1, som omhandler denne skatte- og arbejdsmarkedsbidragsfrihed.

Den særlige ordning bevirker dog ikke, at arbejdsgiveren på udbetalingstidspunktet i forventning om at kunne bruge ordningen kan undlade at indeholde A-skat og arbejdsmarkedsbidrag. På udbetalingstidspunktet er godtgørelserne skatte- og bidragspligtige, og de indgår i A-indkomsten og bidragsgrundlaget.

Er forholdene omkring den manglende indeholdelse endvidere af en sådan karakter, at den indeholdelsespligtige har handlet forsætligt eller groft uagtsomt, hindrer bestemmelsen heller ikke strafansvar efter kildeskattelovens § 74 eller arbejdsmarkedsbidragslovens § 18.

Der henvises i øvrigt til afsnit 3.2.1. i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 2

Det foreslås at ophæve kravet i kildeskattelovens § 84, stk. 1, om, at indeholdelsespligtige skal holde modtagere af A-indkomst underrettet om indeholdelserne. Kravet bliver overflødigt i forbindelse med, at oplysninger om indeholdt A-skat vil fremgå af A-indkomstmodtagerens skattemappe.

Skattemappen opdateres månedligt med oplysning fra indkomstregistret om indeholdt A-skat mm., når indberetningerne kommer ind fra arbejdsgiver m.fl. Den sidste rettidige indberetningsdato til indkomstregistret er den 10. i måneden efter optjeningsperioden. Fra dette tidspunkt kan modtageren af A-indkomst se, hvad den indeholdelsespligtige har indberettet for den forløbne måned.

For skatteydere, som er ugelønnede eller 14-dage lønnede, betyder den nye ordning, at de vil få oplysningen om indeholdte beløb månedligt i stedet for ugentligt henholdsvis hver 14. dag. Det skyldes, at oplysningerne i skattemappen kommer fra indberetningerne til indkomstregistret, hvortil der indberettes månedligt.

Efter kildeskattelovens § 84, stk. 2, har SKAT hjemmel til at pålægge tvangsbøder, hvis en indeholdelsespligtig vægrer sig ved at give underretning til modtageren af A-indkomst om den

indeholdte A-skat. Med ophævelsen af kravet om underretning bliver bestemmelsen overflødig. Det foreslås derfor at ophæve bestemmelsen i kildeskattelovens § 84, stk. 2.

Efter lov om et indkomstregister § 5 har SKAT hjemmel til at pålægge tvangsbøde, hvis en indberetningspligtig vægrer sig ved at opfylde sin pligt til at indberette til registret. Herved kan det sikres, at der indberettes til registret. Hvis en skatteyder ved gennemsyn af sin skattemappe eller efter at have modtaget en udskrift fra skattemappen opdager, at der ikke er indberettet om en indeholdelse, kan vedkommende rette henvendelse til SKAT, som så kan tage sagen op.

Kildeskattelovens § 84, stk. 3, indeholder en bemyndigelse til, at skatteministeren kan fastsætte regler om, hvor lang tid de indeholdelsespligtige skal opbevare de bilag etc., der ligger til grund for underretningen. Med ophævelsen af underretningspligten bliver bestemmelsen overflødig. Det foreslås derfor at ophæve bestemmelsen i kildeskattelovens § 84, stk. 3.

Der henvises i øvrigt til afsnit 3.3.1.

Til § 5

Til nr. 1

Det foreslås, at rejse- og befordringsgodtgørelser, som arbejdsgiveren har betalt et beløb til dækning af skatten og arbejdsmarkedsbidraget af efter den foreslåede bestemmelse i kildeskattelovens § 69 A (se herom i bemærkningerne til dette lovforslags § 4, nr. 1), ikke indgår i bidragsgrundlaget hos modtageren. Det foreslås samtidig, at det beløb, arbejdsgiveren betaler til dækning af skatten og bidraget, ikke indgår i bidragsgrundlaget.

Bestemmelsen omhandler rejse- og befordringsgodtgørelser, som er skattepligtige og bidragspligtige, men hvor arbejdsgiveren har undladt at foretage indeholdelse af A-skat og arbejdsmarkedsbidrag. Hvis arbejdsgiveren efter den foreslåede bestemmelse i kildeskattelovens § 69 A har fået tilladelse til at betale et beløb til dækning af skatten og arbejdsmarkedsbidraget af disse godtgørelser, og betaler beløbet rettidigt, bortfalder arbejdsmarkedsbidragspligten for modtageren, for så vidt angår de pågældende godtgørelser fra og med det tidspunkt, hvor betalingen sker.

Der henvises i øvrigt til afsnit 3.2.1. i de almindelige bemærkninger og bemærkningerne til § 4, nr. 1.

Til nr. 2 og 3

I arbejdsmarkedsbidragslovens § 11, stk. 1 og 6, findes bestemmelser svarende til underretningsforpligtelsen i kildeskattelovens § 84. Efter arbejdsmarkedsbidragslovens § 11, stk. 1, 3. pkt., og § 11, stk. 6, 2. pkt., skal den udbetalende virksomhed eller lignende give den bidragspligtige oplysning om bidragets størrelse.

Efter lov om et indkomstregister skal oplysning om bidrag efter arbejdsmarkedsbidragsloven indberettes månedligt. Indberetningerne til indkomstregistret vil blive gemt i de enkelte bidragspligtiges skattemapper. Her kan den bidragspligtige se, hvad der er indberettet om den pågældende.

Hermed er det ikke længere nødvendigt for den udbetalende virksomhed at oplyse den bidragspligtige om, hvad der er indeholdt i arbejdsmarkedsbidrag. Oplysningerne er nemlig til rådighed for den bidragspligtige i dennes skattemappe.

Det foreslås derfor at ophæve bestemmelsen om den udbetalende virksomheds underretningspligt i arbejdsmarkedsbidragslovens § 11, stk. 1, 3. pkt., og §11, stk. 6, 2. pkt.

Efter lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension § 17 f administreres bidrag til særlig pensionsopsparing (SP-bidraget) efter reglerne i arbejdsmarkedsbidragsloven. For SP-bidrag gælder derfor, at den udbetalende virksomhed også skal oplyse beløbsmodtageren om indeholdt SP-bidrag. Betaling af SP-bidrag er midlertidigt sat i bero frem til 2009. En ophævelse af bestemmelsen om den udbetalende virksomheds oplysningspligt i arbejdsmarkedsbidragsloven får derfor betydning for pligten til at oplyse om bidrag til særlig pensionsopsparing efter 2009.

Efter lov om et indkomstregister skal oplysning om indeholdt særlig pensionsopsparing indberettes til indkomstregisteret. Indberetninger til indkomstregistret vil blive gemt, og oplysningerne vil blive vist i de enkelte bidragspligtiges skattemapper. Her kan den bidragspligtige se, hvad der er indberettet om den pågældende. Fra 2009, hvor SP-bidraget igen skal betales, vil det derfor heller ikke være nødvendigt for den udbetalende virksomhed at oplyse den bidragspligtige om, hvad der er indeholdt i SP-bidrag. Det står nemlig i vedkommendes skattemappe.

Der henvises i øvrigt til afsnit 3.3.1.

Til § 6

Til nr. 1

Efter opkrævningslovens § 2, stk. 5, er udgangspunktet, at indeholdelsespligtige skal afregne den 10. i måneden efter afregningsperioden. For store virksomheder gælder, at de skal afregne allerede den sidste bankdag i måneden. Store virksomheder er defineret som virksomheder, hvor tilsvaret af A-skat og arbejdsmarkedsbidrag årligt overstiger 250.000 kr. Virksomheder, som har valgt at opdele deres virksomhed i flere virksomheder skal også afregne allerede den sidste bankdag i måneden. Det gælder, selv om summen af tilsvaret i virksomhederne ikke overstiger 250.000 kr.

Forslaget går ud på at justere bestemmelsen i opkrævningslovens § 2, stk. 5, således at indeholdelsespligtige med flere virksomheder, hvor det samlede tilsvær ikke overstiger 250.000 kr. henholdsvis 1 mio. kr., kan vente med at afregne til den 10. i måneden efter afregningsperioden. Herved kommer det ikke virksomheden til skade, at aktiviteten drives i flere separate virksomheder.

Der henvises til bemærkningerne under afsnit 3.3.2.

Til § 7

Til nr. 1 - 10

Selskaber og koncerner, der deltager i en skattefri fusion, en skattefri spaltning eller en skattefri tilførsel af aktiver, skal indsende de dokumenter, der efter selskabslovgivningen skal udarbejdes i forbindelse med den pågældende omstrukturering, til både Erhvervs- og Selskabsstyrelsen og SKAT.

For at lette de administrative byrder for sådanne selskaber og koncerner foreslås det at ophæve kravet om, at de selskabsretlige dokumenter skal indsendes til SKAT. Hvis SKAT i et konkret tilfælde efterfølgende vil kontrollere, om en fusion, en spaltning eller en tilførsel af aktiver opfylder betingelserne for skattefrihed efter fusionsskatteloven, må SKAT rekvirere de selskabsretlige dokumenter hos Erhvervs- og Selskabsstyrelsen.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne i afsnit 3.3.3.

Til § 8

Til nr. 1

Det foreslås, at rejse- og befordringsgodtgørelser, som arbejdsgiveren har betalt et beløb til dækning af skatten og arbejdsmarkedsbidraget af efter den foreslåede bestemmelse i kildeskattelovens § 69 A (se herom i bemærkningerne til dette lovforslags § 4, nr. 1), ikke indgår i den skattepligtige indkomst hos modtageren. Det foreslås samtidig, at det beløb, arbejdsgiveren betaler til dækning af skatten og bidraget, ikke indgår i den skattepligtige indkomst.

Bestemmelsen omhandler rejse- og befordringsgodtgørelser, som er skattepligtige og bidragspligtige, men hvor arbejdsgiveren har undladt at foretage indeholdelse af A-skat og arbejdsmarkedsbidrag. Hvis arbejdsgiveren efter den foreslåede bestemmelse i kildeskattelovens § 69 A har fået tilladelse til at betale et beløb til dækning af skatten og arbejdsmarkedsbidraget af disse godtgørelser, og betaler beløbet rettidigt, bortfalder skattepligten for modtageren, for så vidt angår de pågældende godtgørelser fra og med det tidspunkt, hvor betalingen sker.

Det foreslås endvidere, at arbejdsgiveren ikke har fradragsret for betalingen til dækning af den ansattes skat og arbejdsmarkedsbidrag .

Der henvises i øvrigt til afsnit 3.2.1. i de almindelige bemærkninger og bemærkningerne til § 4, nr. 1.

Til § 9

Det foreslås, at loven træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i Lovtidende og som udgangspunkt får virkning fra og med den 1. juli 2008, jf. *stk. 1*.

Det betyder at følgende bestemmelser har virkning fra og med den 1. juli 2008:

- § 1, nr. 1, og 19, om omformulering af reglerne om syn og skøn,
- § 1, nr. 3, om, at Landsskatteretten bliver kompetent til at realitetsbehandle samtlige skatteankenævnenes afgørelser, bortset fra afgørelser om forskudsregistrering,
- § 1, nr. 4, om motorankenævnenes afgørelser,
- § 1, nr. 6 – 8, om ophævelse af indsendelsesfristen for anmodninger om bindende svar,
- § 1, nr. 9, om indførelsen af et enhedsgebyr om bindende svar
- § 1, nr. 10, om ophævelsen af bindingsperioden på 5 år for visse bindende svar,,
- § 1, nr. 14, 15 og 18, om tilbagebetaling af klageafgift i alle sager, som Landsskatteretten afviser, herunder afskaffelse af dobbelt klageafgift ved klagers udbedring af en klage inden klagefristens udløb. Tilsvarende gælder Landsskatterettens mulighed for at lade SKAT eller retten selv foretage høring over en sagsfremstilling, som retten anmoder SKAT om at udarbejde efter den nye bestemmelse i § 42 B,
- § 1, nr. 16, om at ”mundtlig forhandling” ved Landsskatteretten erstattes af udtrykket ”møde”,
- § 1 nr. 22, om ophævelsen af revisionsbestemmelsen om omkostningsgodtgørelse samt
- § 3, nr. 1, om mindre virksomheders indberetningsfrist.

Endvidere vil forslaget i § 1, nr. 5, om indhentelse af digitale sagsoplysninger hos SKAT have virkning fra den 1. juli 2008. Da forslaget på dette punkt forudsætter fastsættelse af sikkerhedsforskrifter i henhold til persondatalovgivningen, vil pilotprojektet for skatteankenævnene først kunne iværksættes efter dette tidspunkt, jf. bemærkningerne herom under afsnit 3.1.4.

Det foreslås, at forslaget under § 1, nr. 2, om remonstration ved klage over årsopgørelse får virkning for årsopgørelser, som påklages den 1. juli 2008 eller senere, jf. *stk. 2*. Forslaget forudsætter en samtidig udstedelse af en bekendtgørelse, hvor de nærmere regler om remonstrationsordningen er fastsat.

Det foreslås i *stk. 3*, at bestemmelserne i § 2, nr. 6, 7, 9 og 10, samt § 3, nr. 2 og 3, om genindberetning af oplysninger fra den indberetningspligtige, underretning af skatteyderen om indberettede oplysninger, som afgives for sent, samt sanktionering af manglende genindberetning, får virkning fra 1. januar 2009 vedr. indkomståret 2008 og senere indkomstår. Ophævelsen af kravet om underretning af indkomstmotageren om indeholdt A-skat, arbejdsmarkedsbidrag og SP-bidrag, jf. § 4, nr. 2, og § 5, nr. 2 og 3, foreslås også at have virkning fra 1. januar 2009. Herved bliver der god tid til at informere om, at oplysningerne fremover kan ses i skattemappen eller indhentes på papir fra SKAT eller det lokale borgerservicecenter.

I *stk. 4* foreslås det, at forslagene i § 1, nr. 17 og 21, om henholdsvis afskæring af overflødige retsmøder og mulighed for, at SKAT som sekretariat Skatterådet og skatteankenævnene kan afgøre, at udgifter i sager om syn og skøn skal godtgøres fuldt ud, samt at tilsvarende mulighed gives retspræsidenten, en retsformand eller kontorchef i Landsskatteretten i sager om syn og skøn, har virkning for klager, som er indgivet den 1. juli 2008 eller senere.

I *stk. 5* foreslås det, at § 1, nr. 11, 13 og 20, om ophævelse af skatteforvaltningslovens § 49, 2. pkt., har virkning for afgørelser fra Landsskatteretten, som træffes dagen efter lovens bekendtgørelse i Lovtidende eller senere.

Baggrunden herfor er, at det anses for vigtigt, at der tilvejebringes ensartethed og tydelighed i klagesystemet på det tidligst mulige tidspunkt.

Bestemmelsen i § 1, nr. 12, om en ny affattelse af skatteforvaltningslovens § 30, samt § 2 nr. 1, om en servicemeddelelse vedr. tallene på årsopgørelsen til visse ægtefæller samt konsekvensændringerne i § 2, nr. 3 – 5, foreslås at have virkning fra og med indkomståret 2007, jf. *stk. 6*. Præciseringen i § 2, nr. 2, af skattekontrollovens § 2, stk. 1, nr. 2, foreslås at få samme virkningstidspunkt.

I *stk. 7* foreslås det at overlade det til skatteministeren at fastsætte tidspunktet for ikrafttrædelsen af følgende forslag

- Forslaget under § 2, nr. 8, om etablering af en frivillige indberetningsordning for indtægter ved sommerhusudlejning. Det skønnes, at en frivillig indberetningsordning kan etableres for indkomståret 2008. Den nærmere etablering af ordningen beror i øvrigt på skatteministerens fastsættelse af indberetningsregler m.v.
- Forslagene under § 4, nr. 1, § 5, nr. 1, og § 8 om indførelse af frivillige arbejdsgiverbetalinger af skat og arbejdsmarkedsbidrag af rejse- og befordringsudgifter. Det skønnes, at ordningen vil kunne etableres fra 1. januar 2009.

Efter *stk. 8* træder forslaget i § 6 om afregning af A-skat for indeholdelsespligtige med flere virksomheder i kraft med virkning fra og med den 1. januar 2009. Hermed vil ændringen træde i kraft samtidig med den tilsvarende ordning på momsområdet, som er foreslået i forslag til lov om ændring af momsloven og forskellige andre love (Flymoms, salg til interesseforbundne parter, omvendt betalingspligt, undtagelser til energibeskatningsdirektivet mv.) (L 32, Folketinget 2007-08, 2. samling), og den årlige maskinelle omregistrering kan således falde på samme tidspunkt i relation til de to regelsæt, dvs. i november 2008.

Endelig foreslås det i *stk. 9*, at forslaget i § 7 om ophævelsen af kravet om indsendelse til told- og skatteforvaltningen af de selskabsretlige dokumenter tillægges virkning for fusion, spaltning eller tilførsel af aktiver med fusionsdato, spaltningsdato eller tilførselsdato den 1. juli 2008 eller senere.

Oversigt over modtagne høringssvar

Organisation/ myndighed	Bemærkninger i høringssvar	Kommentar

Gældende lovgivning	Lovforslaget
<p>§ 4. For at Skatterådet kan træffe en afgørelse, skal mindst halvdelen af medlemmerne, heriblandt formanden eller næstformanden, deltage i afgørelsen.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Reglerne for told- og skatteforvaltningens sagsbehandling finder tilsvarende anvendelse for Skatterådets sagsbehandling, medmindre andet er bestemt ved lov eller efter stk. 4.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Skatterådet kan i en sag, der forelægges for rådet til afgørelse, tillade, at der afholdes syn og skøn efter regler, der svarer til § 47 om syn og skøn i landsskatteretssager.</p> <p><i>Stk. 4.</i> Skatteministeren fastsætter en forretningsorden for Skatterådet.</p> <p>§ 5. Skatteankenævnene afgør klager over told- og skatteforvaltningens afgørelser vedrørende fysiske personer og dødsboer om: 1)....9)</p> <p><i>Stk. 2.</i> Afgørelser, som kan påklages til skatteankenævnet efter stk. 1, nr. 2-9, kan efter klagerens valg i stedet påklages til Landsskatteretten efter § 11, stk. 1, nr. 1.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Afgørelser, som er påklaget til skatteankenævnet efter stk. 1, nr. 2-9, kan efter klagerens valg påklages til Landsskatteretten efter § 11, stk. 1, nr. 1, hvis nævnet ikke har truffet afgørelse i sagen senest 3 måneder efter, at klagen er modtaget.</p>	<p style="text-align: center;">§ 1</p> <p>I skatteforvaltningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 907 af 28. august 2006, som senest ændret ved § 37 i lov nr. 523 af 6. juni 2007, foretages følgende ændringer:</p> <p>1. § 4, <i>stk. 3</i>, affattes således:</p> <p>“<i>Stk. 3.</i> Skatterådet kan i en sag, der forelægges for rådet til afgørelse, tillade, at der afholdes syn og skøn efter reglerne i § 47.”</p> <p>2. Efter § 5, <i>stk. 2</i>, indsættes som nyt stykke 3:</p> <p>”<i>Stk. 3.</i> En klage over en ansættelse af indkomstskat eller ejendomsværdiskat indgives skriftligt til told- og skatteforvaltningen, hvis klageren ikke tidligere har modtaget særskilt underretning om ansættelsen. Hvis klageren tidligere har modtaget særskilt underretning om ansættelsen, skal klage over skatteberegning, procenttillæg og renter ligeledes indgives skriftligt til told- og skatteforvaltningen. Klagen skal i begge tilfælde være modtaget senest 3 måneder efter modtagelsen af ansættelsen. Er fristen overskredet, træffer klageinstansen afgørelse om afvisning. Klageinstansen kan bortse fra en overskridelse af fristen, hvis særlige omstændigheder taler derfor. Kan told- og skatteforvaltningen ikke give fuldt medhold i klagen, og videresender forvaltningen klagen til skatteankenævnet eller Landsskatteretten, jf. stk. 2, sammen med en udtalelse om sagen. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler for klageadgangen efter dette stk.”</p> <p>Stk. 3 bliver herefter stk. 4.</p>

§ 11. Landsskatteretten afgør, medmindre andet er bestemt af skatteministeren efter § 14, stk. 2, klager over:

- 1) Told- og skatteforvaltningens afgørelser, bortset fra afgørelser om forskudsregistrering som nævnt i § 5, stk. 1, nr. 1.
- 2) Skatterådets afgørelser.
- 3) Skatteankenævnenes afgørelser efter § 5, stk. 1, nr. 2-9.
- 4) Vurderingsankenævnenes afgørelser.
- 5) Motorankenævnenes afgørelser efter lov om registreringsafgift af motorkøretøjer m.v.

Habilitet

§ 15. En ansat i told- og skatteforvaltningen kan ikke være medlem af eller stedfortræder i et skatteankenævn, et vurderingsankenævn eller Landsskatteretten.

Stk. 2. Ingen kan samtidig være medlem af eller stedfortræder i et skatteankenævn, et vurderingsankenævn, Skatterådet eller Landsskatteretten.

Kommunalbestyrelser

§ 16. Skatteministeren kan fastsætte regler, hvorefter landets kommunalbestyrelser får elektronisk adgang til oplysninger, der er registreret af told- og skatteforvaltningen.

Stk. 2. Skatteministeren kan fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsen skal løse opgaver, der har karakter af borgervejledning og lignende faktisk forvaltningsvirksomhed, og som efter § 1 henhører under told- og skatteforvaltningens opgaver.

Stk. 3. Hvis kommunalbestyrelsen bestemmer, at opgaver, som skatteministeren har tillagt kommunalbestyrelsen efter stk. 2, ikke skal udføres af et borgerservicecenter, finder § 3, stk. 6, jf. § 3, stk. 1 og 2, i lov om kommunale borgerservicecentre tilsvarende anvendelse.

3. § 11, stk. 1, nr. 3, affattes således:

”Skatteankenævnenes afgørelser, bortset fra afgørelser som nævnt i § 5, stk. 1, nr. 1.”

4. § 11, stk. 1, nr. 5, affattes således:

”5) Motorankenævnenes afgørelser.”

5. Efter § 15 indsættes:

”Digital indhentelse af sagsoplysninger

§ 15 A. Skatteministeren kan fastsætte regler, hvorefter et ankenævn og Landsskatteretten kan få elektronisk adgang til oplysninger om fysiske og juridiske personer, der er registret hos told- og skatteforvaltningen, hvis oplysningerne er nødvendige for behandlingen af en klage.”

§ 22. En anmodning om et bindende svar, der har betydning for en ansættelse af indkomst- eller ejendomsværdiskat for et indkomstår, skal indgives senest 1 måned efter udløbet af det pågældende indkomstår. Er spørgerens regnskabsår ikke sammenfaldende med kalenderåret, regnes fristen fra udløbet af regnskabsåret. Anmodninger, der vedrører dødsboer, skal indgives senest 1 måned efter skæringsdatoen.

Stk. 2. I følgende tilfælde gives bindende svar om ansættelse af indkomst- eller ejendomsværdiskat kun, i det omfang flere anmoder om svaret, og fristen regnes i disse tilfælde fra udløbet af det tidligste indkomstår:

- 1) Ved anmodning om et bindende svar om opgørelsen af en afståelsessum eller fordelingen heraf efter afskrivningslovens § 45, stk. 1 og 2, eller ejendomsavancebeskatningslovens § 4, stk. 4 og 5, skal hver af parterne i købsaftalen anmode om svaret.
- 2) Ved anmodning om et bindende svar om ansættelsen af afgift af en gave skal såvel gavegiver som gavemodtager anmode om svaret.
- 3) Ved anmodning om et bindende svar om ansættelsen af indkomst- eller ejendomsværdiskat af en kontrolleret transaktion som beskrevet i ligningslovens § 2 eller om en transaktion mellem en hovedaktionær og det af denne beherskede selskab skal hver af parterne i transaktionen anmode om svaret. Ved afgørelsen af, om der er tale om en hovedaktionær, finder definitionen i aktieavancebeskatningslovens § 4, anvendelse.

Stk. 3. Der kan anmodes om bindende svar om afgifter, bortset fra gaveafgift og afgift efter pensionsbeskatningsloven, for en periode på op til 12 måneder forud for starten af den afgiftsperiode, hvor told- og skatteforvaltningen modtager anmodningen. Det bindende svar kan ikke strække sig længere ud i fremtiden end 5 år fra starten af den afgiftsperiode, hvor told- og

6. § 22, *stk. 1*, ophæves.

Stk. 2 og 3 bliver herefter stk. 1 og 2.

7. § 22, *stk. 2*, der bliver stk. 1, affattes 1. pkt. således:

”§ 22. I følgende tilfælde gives bindende svar om ansættelse af indkomst- eller ejendomsværdiskat kun i det omfang, flere anmoder om svaret:”

8. § 22, *stk. 3*, der bliver stk. 2, affattes således:

”*Stk. 2.* Der kan anmodes om bindende svar om afgifter, dog bortset fra gaveafgift og afgift efter pensionsbeskatningsloven. Det bindende svar kan ikke strække sig længere ud i fremtiden end 5 år fra starten af den afgiftsperiode, hvor told- og skatteforvaltningen modtager

skatteforvaltningen modtager anmodningen. Gennemføres en påtænkt disposition, inden svaret gives, kan spørgeren få tilladelse til, at svarets bindende virkning indtræder ved starten af den afgiftsperiode, hvor dispositionen er foretaget.

§ 23. Samtidig med indgivelse af en anmodning om et bindende svar skal der betales et gebyr.

Stk. 2. Angår spørgsmålet de skattemæssige virkninger for spørgeren, jf. § 21, stk. 1, er gebyret på 150 kr. pr. disposition, der ønskes vurderet i svaret. Angår spørgsmålet de skattemæssige virkninger for andre end spørgeren af en påtænkt disposition, jf. § 21, stk. 2, er gebyret på 5.500 kr. pr. disposition.

Stk. 3. Gebyrernes størrelse, der er angivet i 1987-niveau, reguleres efter § 20 i personskatteloven.

Stk. 4. Gebyret betales tilbage, hvis anmodningen afvises efter § 24, stk. 1 eller 2.

§ 25. Et bindende svar er bindende for skattemyndighederne i forhold til spørgeren eller andre som nævnt i § 21, stk. 2, ved behandlingen af det beskrevne forhold i 5 år. Det kan dog i svaret bestemmes, at svaret kun skal være bindende i en kortere periode.

Stk. 2 – 4.

§ 27. Uanset fristerne i § 26 kan en ansættelse af indkomst- eller ejendomsværdiskat foretages eller ændres efter anmodning fra den skattepligtige eller efter told- og skatteforvaltningens bestemmelse, hvis:

1) – 8).....

7) Hittidig praksis er endeligt underkendt ved en dom, en landsskatteretskendelse eller skatteministerens beslutning efter § 49, 2. pkt., eller en praksisændring er offentliggjort af Skatteministeriet. I disse tilfælde kan genoptagelse foretages til gunst for den skattepligtige fra og med det indkomstår, der

anmodningen. Gennemføres en påtænkt disposition, inden svaret gives, kan spørgeren få tilladelse til, at svarets bindende virkning indtræder ved starten af den afgiftsperiode, hvor dispositionen er foretaget.”

9. § 23 affattes således:

”§ 23. Samtidig med indgivelse af en anmodning om et bindende svar skal der betales et gebyr på 150 kr. Gebyrets størrelse, der er angivet i 1987-niveau, reguleres efter § 20 i personskatteloven. Gebyret betales tilbage, hvis anmodningen afvises efter § 24, stk. 1 eller 2.”

10. I § 25, *stk. 1*, indsættes efter sidste pkt.:

”Begrænsningen af bindingsperioden i 1. pkt. gælder ikke, når der i et bindende svar om en disposition er taget stilling til den skattemæssige virkning af efterfølgende omstændigheder, der er endeligt fastlagt i dispositionen.”

11. I § 27, *stk. 1, nr. 7, 1. pkt.*, ændres “eller skatteministerens beslutning efter § 49, 2. pkt., eller” til: “eller ved”.

har været til prøvelse i den første sag, der resulterede i en underkendelse af praksis, eller fra og med det indkomstår, der er påbegyndt, men endnu ikke udløbet 5 år forud for underkendelsen af praksis.

8)

§ 30. Told- og skatteforvaltningen kan tillade, at en skattepligtig ændrer et i de selvangivne oplysninger, i det omfang skattemyndighederne har foretaget en ansættelse af indkomst- eller ejendomsværdiskat, der har betydning for valget, og valget som følge heraf har fået utilsigtede skattemæssige konsekvenser.

§ 32. Uanset fristerne i § 31 kan et afgiftstilsvær eller en godtgørelse af afgift fastsættes eller ændres efter anmodning fra den afgiftspligtige henholdsvis den godtgørelsesberettigede eller efter told- og skatteforvaltningens bestemmelse, hvis:

- 1) Hittidig praksis er endeligt underkendt ved en dom, en landsskatteretskendelse eller skatteministerens beslutning efter § 49, 2. pkt., eller en praksisændring er offentliggjort af Skatteministeriet. I disse tilfælde kan genoptagelse foretages til gunst for den afgiftspligtige fra og med den afgiftsperiode, der er helt eller delvis sammenfaldende med den afgiftsperiode, der var til prøvelse i den første sag, der resulterede i underkendelse af praksis, eller den afgiftsperiode, der er påbegyndt, men endnu ikke udløbet, 5 år forud for underkendelsen af praksis. Tilsvarende kan genoptagelse ske til gunst for den godtgørelsesberettigede vedrørende godtgørelse af afgift, der kunne være gjort gældende fra og med det tidspunkt, der var til prøvelse i den første sag, der resulterede i underkendelse af praksis, eller 5 år forud for underkendelsen af praksis.

12. § 30, stk. 1, affattes således:

”**§ 30.** Told- og skatteforvaltningen kan tillade, at en skattepligtig ændrer et valg af selvangivne oplysninger, i det omfang skattemyndighederne har foretaget en ansættelse af indkomst- eller ejendomsværdiskat, der har betydning for valget, og valget som følge heraf har fået utilsigtede skattemæssige konsekvenser.”

13. § 32, stk. 1, nr. 1, 1. pkt., ændres “eller skatteministerens beslutning efter § 49, 2. pkt., eller” til: “eller ved”.

14. I § 42 ophæves stk. 4 og 5.

§ 42. Klagen skal være modtaget i Landsskatteretten senest 3 måneder efter modtagelsen af den afgørelse, der klages over. Klagen afvises, hvis den indgives efter udløbet af fristen. Landsskatteretten kan dog se bort fra en fristoverskridelse, hvis særlige omstændigheder taler derfor.

Stk. 2. Klage til Landsskatteretten skal ske skriftligt. Den afgørelse, der påklages, skal følge med klageskrivelsen i original eller kopi. Er der udarbejdet en sagsfremstilling til brug for afgørelsen, skal også sagsfremstillingen følge med klageskrivelsen i original eller kopi. Klagen skal angive, på hvilke punkter afgørelsen anses for urigtig, og begrundelsen herfor. Dokumenter, som ønskes anvendt som bevis, skal følge med klageskrivelsen i original eller kopi.

Stk. 3. Hvis en klage er udformet eller begrundet på en sådan måde, at den ikke kan tjene som grundlag for sagens videre behandling, kan Landsskatteretten give klageren en frist til at udbedre mangelen. Det samme gælder, hvis den påklagede afgørelse og en udarbejdet sagsfremstilling ikke følger med klageskrivelsen. Hvis klageren ikke udbedrer mangelen inden fristens udløb, afvises klagen.

Stk. 4. Ved fremsendelsen af klagen betales et beløb på 400 kr. (i 1987-niveau). Beløbet reguleres efter personskattelovens § 20. Der skal dog ikke betales for klage over afgørelser, der efter landsskatteretspræsidentens bestemmelse efter § 13, stk. 3, 1. pkt., skal træffes uden medvirken af læge retsmedlemmer, eller ved klage over afgørelser truffet af motorankenævnet. Hvis beløbet ikke følger med klagen og heller ikke indbetales inden en frist, som Landsskatteretten fastsætter, betragtes klagen som bortfaldet. Det indbetalte beløb tilbagebetales til klageren, hvis denne får helt eller delvis medhold i klagen af Landsskatteretten eller ved en efterfølgende domstolsprøvelse af Landsskatterettens afgørelse. Beløbet tilbagebetales ikke, hvis klagen afvises, hvis klagen indbringes for domstolene efter § 48, stk. 2, eller hvis klagen tilbagekaldes, medmindre tilbagekaldelsen sker i forbindelse med, at den myndighed, der har

15. Efter § 42 indsættes som nye bestemmelser:

”§ 42 A. Ved fremsendelsen af klagen betales et beløb på 400 kr. (i 1987-niveau). Beløbet reguleres efter personskattelovens § 20. Der skal dog ikke betales for klage over følgende afgørelser:

3) Afgørelser, der efter landsskatteretspræsidentens bestemmelse efter § 13, stk. 3, 1. pkt., skal træffes uden medvirken af læge retsmedlemmer.

4) Afgørelser truffet af motorankenævnet.

Stk. 2. Hvis beløbet ikke følger med klagen og heller ikke indbetales inden en frist, som Landsskatteretten fastsætter, betragtes klagen som bortfaldet.

Stk. 3. Det indbetalte beløb tilbagebetales til klageren i følgende tilfælde:

4) Hvis klagen afvises af Landsskatteretten.

5) Hvis klageren får helt eller delvis medhold i klagen af Landsskatteretten eller ved en efterfølgende domstolsprøvelse af Landsskatterettens afgørelse.

6) Hvis en genoptagelsesansøgning imødekommes af told- og skatteforvaltningen som følge af, at hidtidig praksis er endeligt underkendt ved en dom, en landsskatteretsafgørelse, eller ved en praksisændring, der er offentliggjort af Skatteministeriet.

Stk. 4. Beløbet tilbagebetales ikke i følgende tilfælde:

4) Hvis klagen indbringes for domstolene efter § 48, stk. 2.

5) Hvis klagen tilbagekaldes, medmindre tilbagekaldelsen sker i forbindelse med, at den myndighed, der har truffet den påklagede afgørelse, genoptager sagen.

§ 42 B. Landsskatteretten kan, forinden den afgør en klage af følgende typer, anmode told- og skatteforvaltningen om at udarbejde en sagsfremstilling under anvendelse af § 19, stk. 2, ligesom retten kan anmode told- og skatteforvaltningen om at sende sagsfremstillingen til udtalelse hos klager efter § 19, stk. 3, 1. pkt.:

truffet den påklagede afgørelse, genoptager sagen.

Stk. 5. Landsskatteretten kan, forinden den afgør en klage af følgende typer, anmode told- og skatteforvaltningen om at udarbejde en sagsfremstilling under anvendelse af § 19, stk. 2, og stk. 3, 1. pkt.:

- 1) Klager som nævnt i § 5, stk. 2.
- 2) Klager, der efter bestemmelse af landsskatteretspræsidenten efter § 13, stk. 3, 1. pkt., skal afgøres uden deltagelse af læge retsmedlemmer.
- 3) Klager over bindende svar, jf. § 21, stk. 1-3.

§ 43. Klageren har adgang til at udtale sig ved en mundtlig forhandling.

Stk. 2. Landsskatteretten kan anmode den myndighed, der har truffet den påklagede afgørelse, om at være repræsenteret ved den mundtlige forhandling.

Stk. 3. Landsskatteretten kan tilkalde sagkyndige til at yde bistand ved afgørelsen af en klage over en vurdering af fast ejendom.

§ 44. Klageren kan anmode om at få lejlighed til at udtale sig mundtligt for retten under et retsmøde. Klageren kan dog ikke anmode om retsmøde i sager, som efter § 13, stk. 3, 1. pkt., skal afgøres uden deltagelse af læge retsmedlemmer. Klageren kan på et hvilket som helst tidspunkt frafalde en anmodning om retsmøde.

Stk. 2. Told- og skatteforvaltningen kan i den enkelte sag anmode om at få lejlighed til at udtale sig mundtligt for retten under et retsmøde. Klageren tilsiges til dette retsmøde.

Stk. 3. Landsskatteretten kan undlade at imødekomme en anmodning om afholdelse af retsmøde, hvor denne fremgangsmåde efter forholdene må anses for åbenbart overflødig.

§ 46. Landsskatteretten kan efter anmodning fra klageren genoptage en sag, der er afgjort eller afvist af Landsskatteretten, når der forelægges retten oplysninger, som ikke tidligere har været fremme under sagen, uden at dette kan

- 1) Klager som nævnt i § 5, stk. 2.
- 2) Klager, der efter bestemmelse af landsskatteretspræsidenten efter § 13, stk. 3, 1. pkt., skal afgøres uden deltagelse af læge retsmedlemmer.
- 3) Klager over bindende svar, jf. § 21, stk. 1-3.”

16. § 43, stk. 1 og stk. 2, affattes således:

”§ 43. Klageren har adgang til at udtale sig ved et møde.

Stk. 2. Landsskatteretten kan anmode den myndighed, der har truffet den påklagede afgørelse, om at være repræsenteret ved mødet.”

17. I § 44, stk. 3, udgår ”åbenbart”.

18. I § 46, stk. 3, ændres ”§ 42, stk. 4,” til: ”§ 42 A”

lægges klageren til last, og det skønnes, at de nye oplysninger kunne have medført et væsentligt andet udfald af afgørelsen, hvis de havde foreligget tidligere.

Stk. 2. Landsskatteretten kan imødekomme en anmodning om genoptagelse, selv om betingelserne i stk. 1 ikke er opfyldt, hvis retten skønner, at ganske særlige omstændigheder taler derfor.

Stk. 3. Reglerne om betaling i § 42, stk. 4, anvendes tilsvarende i disse sager.

Kapitel 17

Domstolsprøvelse

§ 47. Reglen i retsplejelovens § 343 om adgang til at kræve syn og skøn udmeldt ved de almindelige domstoles foranstaltning finder tilsvarende anvendelse, når sagen er indbragt for skatteankenævnet eller Landsskatteretten. Det gælder dog ikke i sager vedrørende efterprøvelse af passivposter efter boafgiftslovens § 13 a, sager vedrørende vurdering af fast ejendom og sager vedrørende vurdering af køretøjer efter registreringsafgiftsloven.

Stk. 2. Skatteankenævnet eller Landsskatteretten kan fastsætte en frist, inden for hvilken klageren og den myndighed, hvis afgørelse klagen vedrører, skal tage stilling til, om der begæres syn og skøn i sagen.

Stk. 3. Hvis en part begærer syn og skøn, udsætter skatteankenævnet eller Landsskatteretten behandlingen af sagen, indtil klageren efter modtagelsen af skønserklæringen meddeler skatteankenævnet eller Landsskatteretten, hvorvidt klagen opretholdes. I samme periode er 6-måneders-fristen i § 48, stk. 2, suspenderet.

Stk. 4. Begæres syn og skøn udmeldt, indtræder told- og skatteforvaltningen som part i sagen.

19. § 47 og overskriften “Kapitel 17 Domstolsprøvelse” ophæves, og i stedet indsættes:

“Kapitel 17

Domstolsprøvelse m.v.

”§ 47. Reglen i retsplejelovens § 343 om adgang til at kræve syn og skøn udmeldt ved de almindelige domstoles foranstaltning finder tilsvarende anvendelse, når sagen er indbragt for skatteankenævnet eller Landsskatteretten, eller når Skatterådet efter § 4, stk. 3, har tilladt, at der afholdes syn og skøn i en sag, der forelægges for rådet til afgørelse. Det gælder dog ikke i sager vedrørende efterprøvelse af passivposter efter boafgiftslovens § 13 a, sager vedrørende vurdering af fast ejendom og sager vedrørende vurdering af køretøjer efter registreringsafgiftsloven.

Stk. 2. Skatteankenævnet, Landsskatteretten eller Skatterådet kan fastsætte en frist, inden for hvilken sagens part eller parter samt den myndighed, hvis afgørelse sagen vedrører, skal tage stilling til, om der begæres syn og skøn i sagen.

Stk. 3. Hvis en part begærer syn og skøn, udsætter skatteankenævnet, Landsskatteretten eller Skatterådet behandlingen af sagen, indtil klageren efter modtagelsen af skønserklæringen meddeler vedkommende myndighed, hvorvidt sagen opretholdes. I samme periode er 6-månedersfristen efter § 48, stk. 2, suspenderet.

Stk. 4. Begæres syn og skøn udmeldt, indtræder told- og skatteforvaltningen som part i sagen.”

20. § 49, 2. pkt., ophæves.

§ 49. Spørgsmål, som er afgjort af Landsskatteretten, kan skatteministeren indbringe for domstolene senest 3 måneder efter, at Landsskatteretten har truffet afgørelse. Skatteministeren kan ligeledes vedrørende et spørgsmål, der er afgjort af Landsskatteretten, træffe beslutning om, at sagen genoptages med henblik på ændring af afgørelsen til fordel for den, der ville være Skatteministeriets modpart under en eventuel retssag, såfremt Skatteministeriet ikke kan forventes at opnå medhold i sagen, hvis den indbringes for domstolene.

§ 52. Der ydes en godtgørelse på 50 pct. af de udgifter, som en person omfattet af § 53 ifølge regning skal betale eller har betalt til sagkyndig bistand m.v. som nævnt i § 54 i de sager, der er nævnt i § 55. Dog ydes en godtgørelse på 100 pct., hvis den pågældende person i sagen har fået fuldt medhold eller medhold i overvejende grad.

Stk. 2. Godtgørelsen er på 100 pct. af de godtgørelsesberettigede udgifter, hvis udgifterne ifølge regning skal betales eller er betalt i anledning af, at told- og skatteforvaltningen forelægger en afgørelse truffet af et skatteankenævn for Skatterådet til ændring, jf. § 2, stk. 3, eller skatteministeren indbringer en skatterådsafgørelse for Landsskatteretten, jf. § 40, stk. 2, eller Skatteministeriet indbringer en landsskatteretsafgørelse for domstolene eller Skatteministeriet anker en dom til højere instans. Godtgørelsen efter 1. pkt. ydes kun til dækning af de godtgørelsesberettigede udgifter, som afholdes til sagens behandling ved henholdsvis Skatterådet, Landsskatteretten og den pågældende domstolsinstans.

Stk. 3. Skatterådet, skatteankenævnet eller Landsskatteretten kan bestemme, at udgifter, der er eller vil blive afholdt til syn og skøn i en sag for myndigheden, skal godtgøres fuldt ud, jf. § 4, stk. 3, eller § 47.

Stk. 4. Der ydes ikke omkostningsgodtgørelse efter dette kapitel for klager over afgørelser efter lov om opkrævning og inddrivelse af visse

21. § 52, stk. 3, affattes således:

“Skatteankenævnet, Landsskatteretten eller Skatterådet kan bestemme, at udgifter, der er eller vil blive afholdt til syn og skøn efter § 47 i en sag for myndigheden, skal godtgøres fuldt ud. Afgørelse af, om sådanne udgifter skal godtgøres fuldt ud, kan træffes af:

- 1) Retspræsidenten, en retsformand eller en kontorchef i Landsskatteretten,
- 2) Told- og skatteforvaltningen som

fordringer.

Stk. 5. Krav på godtgørelse efter stk. 1-3 kan ikke sælges, pantsættes eller på anden måde overdrages. Kravet kan dog overdrages, herunder pantsættes, til den sagkyndige. Kravet kan i øvrigt ikke gøres til genstand for retsforfølgning eller modregning.

§ 63. Bestemmelserne i kapitel 19 tages op til revision senest i folketingsåret 2006-07.

§ 1. Enhver, der er skattepligtig her til landet, skal over for told- og skatteforvaltningen årligt selvangive sin indkomst, hvad enten den er positiv eller negativ, og om sin ejerbolig. De arter af formue, der omfattes af § 8 B, § 8 F, § 8 H, § 8 P, § 8 Q, § 10, § 10 A eller § 10 B, tillige med oplysning om formueværdien af fast ejendom beliggende i udlandet skal selvangives, medmindre oplysningen er omfattet af en af de nævnte indberetningspligter. Den skattepligtige skal desuden selvangive underskud og tab, der kun kan modregnes i skattepligtig indkomst fra kilder af samme art, som underskuddet eller tabet vedrører.

Stk. 2 – 4......

Stk. 5. Selvangivelsespligtige, som for det seneste indkomstår i overensstemmelse med bestemmelsen i § 4, stk. 5, har undladt at selvangive, eller som ikke har ændret deres forskudsopgørelse for det pågældende indkomstår, modtager en årsopgørelse uden oplysningskort. Dette gælder dog ikke, såfremt den selvangivelsespligtige inden 1. februar i året efter indkomstårets udløb har anmodet told- og skatteforvaltningen om at modtage et oplysningskort. Andre selvangivelsespligtige, som ikke modtager en selvangivelse, modtager en årsopgørelse sammen med et oplysningskort.

§ 2. Selvangivelsespligten omfatter ikke:

1).....

2) Personer, der alene er skattepligtige efter

sekretariat for Skatterådet eller skatteankenævnet.”

22. § 63 ophæves.

§ 2

I skattekontrolloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1126 af 24. november 2005, som ændret bl.a. ved § 4 i lov nr. 1181 af 12. december 2005 og § 17 i lov nr. 404 af 8. maj 2006 og senest ændret ved § 10 i lov nr. 540 af 6. juni 2007, foretages følgende ændringer:

1. I § 1 indsættes efter stk. 5 som nyt stykke:

”*Stk. 6.* Uanset stk. 5 modtager selvangivelsespligtige, som er samlevende med en ægtefælle, som modtager en selvangivelse, jf. kildeskattelovens § 4, alene oplysninger om indberettede tal til brug for årsopgørelsen eventuelt sammen med et oplysningskort. Årsopgørelsen dannes for ægtefællerne efter udløbet af fristen i § 4, stk. 1, 1. pkt.”

2. § 2, stk. 1, nr. 2, affattes således:

” 2) Personer, der alene er skattepligtige efter kildeskattelovens § 2, stk. 1, nr. 3, 6, 8, eller stk.

kildeskattelovens § 2, stk. 1, nr. 3, 6 eller 8, sidstnævnte under forudsætning af, at den pågældende alene beskattes efter § 9, stk. 1, i lov om beskatning af søfolk.

§ 4. Fysiske personer skal selvangive senest den 1. juli i året efter indkomstårets udløb.

Fysiske personer, der alene modtager en årsopgørelse eller en årsopgørelse sammen med et oplysningskort, jf. § 1, stk. 5, skal dog selvangive senest den 1. maj, medmindre en af følgende betingelser er opfyldt:

- 1) At der er tale om samlevende ægtefæller som nævnt i § 4 i kildeskatteloven og den ene ægtefælle har selvangivelsesfrist den 1. juli, i hvilket tilfælde begge ægtefæller har selvangivelsesfrist den 1. juli.
- 2) At den selvangivelsespligtige deltager i et anpartsprojekt som nævnt i personskattelovens § 4, stk. 1, nr. 10 eller 12.
- 3) At den selvangivelsespligtige i året efter indkomståret, men senest den 1. maj meddeler told- og skatteforvaltningen, at den pågældende det år ikke ønsker at være omfattet af ordningen i § 1, stk. 5, og dermed ønsker at anvende selvangivelsesfristen den 1. juli.«

Stk. 2. Juridiske personer skal selvangive senest 6 måneder efter indkomstårets udløb. Udløber indkomståret i perioden 1. januar til 31. marts, skal der selvangives senest den 1. august samme år.

Stk. 3. Udløber selvangivelsesfristen en fredag eller lørdag, kan selvangivelse rettidigt foretages den følgende søndag.

Stk. 4. Told- og skatteforvaltningen kan efter anmodning give henstand med selvangivelsesfristen, hvis særlige omstændigheder taler herfor.

Stk. 5. Selvangivelsespligtige, som alene modtager en årsopgørelse eller en årsopgørelse samtidig med et oplysningskort, kan undlade at

2, sidstnævnte under forudsætning af, at den pågældende alene beskattes efter § 9, stk. 1, i lov om beskatning af søfolk.”

3. § 4 affattes således:

”**§ 4.** Fysiske personer, herunder selvangivelsespligtige, som er samlevende med en ægtefælle, som modtager en selvangivelse, jf. kildeskattelovens § 4, skal selvangive senest den 1. juli i året efter indkomstårets udløb. Fysiske personer, der alene modtager en årsopgørelse eller en årsopgørelse sammen med et oplysningskort, jf. § 1, stk. 5, skal dog selvangive senest den 1. maj, medmindre en af følgende betingelser er opfyldt:

- 1) At den selvangivelsespligtige deltager i et anpartsprojekt som nævnt i personskattelovens § 4, stk. 1, nr. 10 eller 12.
- 2) At den selvangivelsespligtige i året efter indkomståret, men senest den 1. maj, skriftligt meddeler told- og skatteforvaltningen, at den pågældende det år ikke ønsker at være omfattet af ordningen i § 1, stk. 5, og dermed ønsker at anvende selvangivelsesfristen den 1. juli.”

4. § 4, stk. 5, affattes således:

”*Stk. 5.* Selvangivelsespligtige, som alene modtager en årsopgørelse eller en årsopgørelse samtidig med et oplysningskort, jf. 1, stk. 5, eller alene oplysninger om indberettede tal til

selvangive, hvis de anvendte oplysninger i årsopgørelsen er korrekte og fyldestgørende, jf. § 1.

§ 5. Har den selvangivelsespligtige ikke selvangivet rettidigt, betales et skattetillæg på 200 kr., for hver dag selvangivelsesfristen overskrides, dog højst på 5.000 kr. i alt. Fra skattetillægget efter 1. pkt. gøres der følgende undtagelser:

- 1) For fysiske personer, der kun har fået tilsendt en årsopgørelse eller en årsopgørelse sammen med et oplysningskort, og som ikke efter § 4, stk. 1, nr. 3, har fravalgt selvangivelsesfristen den 1. maj i året efter indkomståret, beregnes ikke noget skattetillæg.«
- 2) For fysiske personer, hvis skattepligtige indkomst for det pågældende indkomstår ikke overstiger bundfradraget for mellemskatten efter § 6 a i personskatteloven, udgør skattetillægget 100 kr., for hver dag fristen overskrides, dog højst 2.500 kr. i alt.
- 3) For fonde og foreninger, der efter § 15 i fondsbeskatningsloven kan opfylde selvangivelsespligten ved afgivelse af en særlig erklæring, betales et skattetillæg på 500 kr. for ikke at selvangive rettidigt.

Skattetillægget tilfalder staten. Told- og skatteforvaltningen kan efter ansøgning fritage helt eller delvis for skattetillægget, hvis særlige omstændigheder taler herfor.

Stk. 2. Uanset bestemmelsen i stk. 1, 1. pkt., kan told- og skatteforvaltningen fremtvinge en selvangivelse ved pålæg af daglige bøder. Der er udpantningsret for bøden, og bøden kan inddrives ved indeholdelse i løn m.v. efter reglerne herom i kildeskatteloven. Bøden tilfalder staten.

Stk. 3. Foreligger en selvangivelse ikke på ansættelsestidspunktet, kan skatteansættelsen foretages skønsmæssigt.

brug for årsopgørelsen sammen med et oplysningskort, jf. § 1, stk. 6, kan undlade at selvangive, hvis de anvendte oplysninger i årsopgørelsen eller indberettede tal til brug for årsopgørelsen er korrekte og fyldestgørende, jf. § 1.”

5. § 5 stk. 1, nr. 1, affattes således:

”1) For fysiske personer, der kun har fået tilsendt en årsopgørelse eller en årsopgørelse sammen med et oplysningskort, og som ikke efter § 4, stk. 1, nr. 3, har fravalgt selvangivelsesfristen den 1. maj i året efter indkomståret, beregnes ikke noget skattetillæg. Tilsvarende gælder personer, som alene har fået tilsendt oplysninger om indberettede tal til brug for årsopgørelsen sammen med et oplysningskort.”

§ 9 A. Indberetning til told- og skatteforvaltningen efter § 7, § 7 A, § 7 B, § 7 C, § 7 D, § 7 F, § 7 G, § 7 J, § 7 K, § 8 A, § 8 B, § 8 E, § 8 F, § 8 H, § 8 P, § 8 Q, § 8 T, § 8 U, § 8 V, § 8 Æ, § 9 B, § 10, § 10 A eller § 10 B skal foretages senest den 20. januar eller, hvis denne dag er en lørdag eller søndag, senest den følgende mandag.

Stk. 2. Indbetalinger til pensionsordninger, som er omfattet af pensionsbeskatningslovens § 18, stk. 1, 4. pkt., skal uanset stk. 1 dog først indberettes senest den 1. august eller, hvis denne dag er en lørdag eller søndag, senest den følgende mandag.

Stk. 3. Told- og skatteforvaltningen kan pålægge en virksomhed, der indberetter efter den frist, der er angivet i stk. 1, at underrette den, som de indberettede oplysninger vedrører, om det indberettede inden for en nærmere angiven frist.

6. I § 9 A indsættes efter stk. 2 som nyt stk. 3:

”*Stk. 3.* Har den indberetningspligtige efter § 7 F, § 7 G, § 7 K, § 8 A, § 8 B, § 8 F, § 8 H, § 8 P, § 8 Q, § 8 T, § 8 U, § 8 V, § 8 Æ, § 9 B, § 10, § 10 A, eller § 10 B, forsøgt indberetning, og har told- og skatteforvaltningen meddelt den indberetningspligtige, at indberetningen ønskes genindberettet som følge af fejl eller lignende, skal den indberetningspligtige foretage genindberetning inden en frist, som meddeles af told- og skatteforvaltningen.

Stk. 3 bliver herefter stk. 4.

7. § 9 A, stk. 3, som bliver stk. 4, affattes således:

”*Stk. 4.* Told- og skatteforvaltningen kan pålægge en virksomhed, der indberetter efter den frist, der er angivet i stk. 1, herunder i tilfælde af genindberetning, jf. stk. 3, at underrette den, som de indberettede oplysninger vedrører, om det indberettede inden for en nærmere angiven frist. Tilsvarende gælder, hvis en virksomhed indberetter oplysninger vedrørende et kalenderår efter §§ 7, 7 A, 7 B, 7 C, 7 D, eller 7 J, til indkomstregisteret efter den frist, der er angivet for indberetninger omfattet af stk. 1 for det pågældende kalenderår, herunder ved genindberetning efter § 4, stk. 3, i lov om et indkomstregister efter denne frist.”

8. Efter § 11 F indsættes som ny bestemmelse:

§ 14. Med samme straf som anført i § 13 straffes den, der forsætligt eller af grov uagtsomhed afgiver urigtige eller vildledende oplysninger til brug ved kontrollen med skatteligningen og skatteberegningen.

Stk. 2. Den, der, uden at forholdet omfattes af stk. 1, forsætligt eller af grov uagtsomhed undlader rettidigt at opfylde en pligt, der påhviler ham i medfør af § 3 A, stk. 1 og 3, § 6, stk. 1-3, § 6 A, § 6 B, § 7, § 7 A, § 7 B, § 7 C, § 7 E, § 7 G, § 7 H, § 7 J, §§ 8 A-8 H, stk. 1-4, § 8 J, stk. 3, § 8 L, § 8 P, stk. 1, 2, 4 og 5, § 8 Q, stk. 1-3, § 8 R, stk. 3, § 8 S, § 8 T, stk. 1 og 3, § 8 U, stk. 1 og 3, § 9 A, § 9 B, §§ 10, 10 A, stk. 1, og 10 B, stk. 1, 1.-3. pkt., eller § 11 straffes med bøde.

Stk. 3. Med bøde straffes den, der forsætligt eller af grov uagtsomhed afgiver urigtige eller vildledende oplysninger om opfyldelse af betingelserne for anvendelse af § 3 B, stk. 6.

§ 18. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar for overtrædelse af § 11 A, stk. 1, 6 eller 8, § 11 B, stk. 1 eller 6, § 11 C, stk. 1 eller 5, eller § 11 D, jf. § 13 A, samt for overtrædelse af § 13, § 13 B, § 13 C eller § 16 efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

”§ 11 G. En virksomhed, som forestår udlejning af en skattepligtigs fritidsbolig en del af året, kan efter aftale med den skattepligtige, som ønsker beskatning af lejeindtægten efter ligningslovens § 15 O, stk. 1, til told- og skatteforvaltningen indberette de lejeindtægter, som den skattepligtige har opnået ved udlejning af fritidsboligen gennem virksomheden det foregående kalenderår. Indberetningen skal ske inden udløbet af fristen i § 9 A, stk. 1, og skal indeholde oplysninger til identifikation af den skattepligtige og virksomheden.

Stk. 2. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om indberetningen efter stk. 1, herunder vilkårene for en virksomhed til at få adgang til at indberette.”

9. I § 14 indsættes efter stk. 2 som et nyt stk. 3:

”Stk. 3. Den, som forsætligt eller groft uagtsomt undlader at foretage genindberetning inden for den frist, som told- og skatteforvaltningen har meddelt efter § 9 A, stk. 3, straffes med bøde.”

Stk. 3 bliver herefter stk. 4.

10. § 18 affattes således:

”§ 18. Der kan pålægges selskaber mv. (juridiske personer) strafansvar for at undlade at foretage rettidig indberetning efter § 7 F, § 7 G, § 7 K, § 8 A, § 8 B, § 8 F, § 8 H, § 8 P, § 8 Q, § 8 T, § 8 U, § 8 V, § 8 Æ, § 9 B, § 10, § 10 A eller § 10 B, for overtrædelse af § 9 A, stk. 3, § 11 A, stk. 1, 6 eller 8, § 11 B, stk. 1 eller 6, § 11 C, stk. 1 eller 5, eller § 11 D, jf. § 13 A, samt for

§ 4. Indberetning af oplysninger efter § 3 skal foretages senest den 10. i måneden efter udløbet af den kalendermåned, oplysningerne vedrører. I januar måned skal indberetning dog foretages senest den 17. januar. For indberetningspligtige, som er omfattet af opkrævningslovens § 2, stk. 6, skal indberetning dog foretages senest den sidste hverdag (bankdag) i den måned, oplysningerne vedrører.

Stk. 2. Skatteministeren fastsætter regler for fristen for indberetning for de i kildeskattelovens § 56 og arbejdsmarkedsfondslovens § 13, stk. 9, nævnte indeholdelsespligtige, for hvem der er fastsat regler om fremrykket afregning af indeholdt kildeskat efter kildeskatteloven og indeholdt arbejdsmarkedsbidrag.

Stk. 3. Den, indberetningen vedrører, skal give den indberetningspligtige oplysning om cpr-nr. og cvr-nr. eller SE-nr. samt eventuelle andre oplysninger, der er nødvendige til identifikation af indkomstmotageren. Hvis den, indberetningen vedrører, nægter at give disse oplysninger, kan told- og skatteforvaltningen meddele den indberetningspligtige oplysningerne.

Stk. 4. De i § 7, stk. 1, nævnte myndigheder m.v. er forpligtede til at meddele indkomstregisteret de indberetninger eller ændringer af indberetninger, der ikke sker til indkomstregisteret. Myndighederne m.v. skal foretage indberetning efter 1. pkt. efter nærmere anvisning fra told- og skatteforvaltningen.

Stk. 5. Skatteministeren fastsætter regler for indberetning af oplysninger efter § 3 og nærværende bestemmelse, herunder regler om 1) lempelse af indberetningspligten efter stk. 1

overtrædelse af § 13, § 13 B, § 13 C eller § 16 efter reglerne i straffelovens 5. kapitel."

§ 3

I lov nr. 403 af 8. maj 2006 om et indkomstregister foretages følgende ændringer:

1. I § 4, *stk. 1*, indsættes efter 2. pkt.:

"Hvis fristen efter 1. eller 2. pkt. udløber en lørdag, søndag eller helligdag, skal indberetning ske senest nærmest følgende hverdag."

2. I § 4 indsættes som nyt stk. 3:

"*Stk. 3.* Har den indberetningspligtige forsøgt indberetning, og har told- og skatteforvaltningen meddelt den indberetningspligtige, at indberetningen ønskes genindberettet som følge af fejl eller lignende, skal den indberetningspligtige foretage genindberetning inden en frist, som meddeles af told- og skatteforvaltningen."

Stk. 3 – 5 bliver herefter stk. 4 – 6.

- og 2 og §§ 2 og 3,
 2) registrering af indberetningspligten i erhvervssystemet,
 3) det elektroniske indberetningsformat, idet fastsættelse af regler herom sker efter aftale med videnskabsministeren,
 4) papirindberetningsformatet og
 5) tast selv-løsninger til virksomhederne.

§ 11. Indberetningspligtige efter § 2, der, uden at forholdet omfattes af straffebestemmelser i anden lovgivning, forsætligt eller af grov uagtsomhed undlader rettidigt at opfylde en pligt, der påhviler den pågældende i medfør af § 3 eller § 4, stk. 1 eller 2, straffes med bøde.

Stk. 2. Der kan pålægges juridiske personer strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

§ 69. Den, som undlader at opfylde sin pligt til at indeholde skat, eller som indeholder denne med for lavt beløb, er over for det offentlige umiddelbart ansvarlig for betaling af manglende beløb, medmindre han godtgør, at der ikke er udvist forsømmelighed fra hans side ved iagttagelse af bestemmelserne i denne lov.

Stk. 2. Den, som har indeholdt skat efter denne lov, hæfter over for det offentlige for betaling af det indeholdte beløb.

3. I § 11 indsættes som nyt stk. 2:

”*Stk. 2.* Den som forsætligt eller groft uagtsomt undlader at foretage genindberetning inden for den frist, som told- og skatteforvaltningen har meddelt efter § 4, stk. 3, straffes med bøde.”

Stk. 2 bliver herefter stk. 3.

§ 4

I kildeskatteloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1086 af 14. november 2005, som senest ændret ved § 7 i lov nr. 1235 af 24. oktober 2007, foretages følgende ændring:

1. Efter § 69 indsættes:

”**§ 69 A.** Hvis en indeholdelsespligtig udbetaler rejse- eller befordringsgodtgørelser efter reglerne i ligningslovens § 9A eller § 9 B, og det efterfølgende konstateres, at betingelserne for skattefrihed i disse bestemmelser ikke er opfyldt, kan told- og skatteforvaltningen efter anmodning fra den indeholdelsespligtige tillade, at den indeholdelsespligtige betaler et beløb svarende til 63 pct. af de pågældende godtgørelser. Anmodning skal være modtaget af told- og skatteforvaltningen, inden told- og skatteforvaltningen udsender årsopgørelser til modtagerne, hvori godtgørelserne er medregnet ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, og inden told- og skatteforvaltningen udsender

§ 84. Den indeholdelsespligtige skal skriftligt eller ved andet læsbart medie holde modtageren af A-indkomst underrettet om indeholdelserne efter regler, der fastsættes af skatteministeren.

Stk. 2. Vægrer den indeholdelsespligtige sig ved at give den i stk. 1 nævnte underretning til modtageren af A-indkomst, kan denne ved henvendelse til told- og skatteforvaltningen begære, at underretningen søges tilvejebragt ved told- og skatteforvaltningens mellemkomst. Underretningen kan fremtvinges ved pålæg af daglige bøder, der fastsættes af told- og skatteforvaltningen.

Stk. 3. Skatteministeren bestemmer, hvor lang tid de indeholdelsespligtige skal opbevare de for underretningen fornødne bilag m.v.

agterskrivelser vedrørende de pågældende godtgørelser til modtagerne af godtgørelserne. Anmodningen skal være begrundet og indeholde en opgørelse af de pågældende godtgørelser, oplysninger om identiteten af modtagerne samt om størrelsen af de godtgørelser, de enkelte modtagere har modtaget.

Stk. 2. Betaling efter stk. 1 skal ske inden for fristen for betaling af indeholdt A-skat for den måned, der følger efter den måned, hvori tilladelsen efter stk. 1 er givet. Sker betaling ikke rettidigt, eller betales alene en del af det samlede beløb, der er givet tilladelse til betaling af, bortfalder tilladelsen.”

2. § 84 ophæves.

§ 5

I lov om arbejdsmarkedsbidrag, jf. lovbekendtgørelse nr. 1018 af 10. oktober 2006, som senest ændret ved § 1 i lov nr. 1235 af 24.

§ 8. For personer omfattet af lønmodtagerbidraget, jf. § 7, stk. 1, udgør bidragsgrundlaget:

- a) Vederlag i penge samt den skattepligtige værdi af fri kost og logi for personligt arbejde i tjenesteforhold, der er ydet i forbindelse hermed, herunder løn, feriegodtgørelser, honorarer, tantieme, provision, drikkepenge og lignende ydelser omfattet af kildeskattelovens § 43, stk. 1, herunder vederlag, der med hjemmel i kildeskattelovens § 45, stk. 1, er gjort til B-indkomst, bortset fra fri kost og logi, samt tilsvarende vederlag m.v., der er B-indkomst i medfør af kildeskattelovens § 44,
- b) den skattepligtige værdi af privat anvendelse af bil eller telefon, der helt eller delvis vederlagsfrit stilles til rådighed som led i et ansættelsesforhold eller som led i en aftale om ydelse af personligt arbejde i øvrigt, den skattepligtige værdi af fri sommerbolig omfattet af ligningslovens § 16, stk. 5, 2.-4. og 8. pkt., den skattepligtige værdi af fri lystbåd omfattet af ligningslovens § 16, stk. 6, 2.-4. og 9. pkt., den skattepligtige værdi af fri helårsbolig omfattet af ligningslovens § 16, stk. 9, bortset fra de i § 16, stk. 9, sidste pkt., nævnte tilfælde, samt den skattepligtige værdi af aktier, tegningsretter til aktier eller køberetter til aktier omfattet af ligningslovens § 16 eller § 28, stk. 1 eller 2, jf. statsskattelovens § 4,
- c) indbetalinger, som arbejdsgiveren eller en tidligere arbejdsgiver foretager til en ordning omfattet af § 19 i pensionsbeskatningsloven, herunder indbetalinger til Arbejdsmarkedets Tillægspension vedrørende arbejdsgiverbetalte dagpengeydelse i henhold til lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel, jf. § 11, stk. 5,
- d) fratrædelsesgodtgørelser, efterbetalinger, efterløns- og pensionslignende ydelser, når disse har sammenhæng med et tidligere

oktober 2007, foretages følgende ændringer:

1. I § 8 indsættes som nyt stk. 8:

”Stk. 8. Godtgørelser, som ikke medregnes til indkomstopgørelsen efter ligningslovens § 7 Æ, medregnes ikke i bidragsgrundlaget.”

- tjenesteforhold, lønnet tillidshverv eller erhvervsforhold her i landet,
- e) vederlag, honorarer eller anden indkomst for personligt arbejde uden for ansættelsesforhold, som ikke kan henføres til selvstændig erhvervsvirksomhed,
- f) indbetalinger til Arbejdsmarkedets Tillægspension, bortset fra indbetalinger som nævnt i stk. 5, som foretages for modtagere af dagpenge i henhold til lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel, modtagere af delpension i henhold til lov om delpension, modtagere af førtidspension i henhold til lov om social pension eller § 6, stk. 4, i lov nr. 285 af 25. april 2001 om ændring af lov om social pension og andre love (Førtidspensionsreform), modtagere af kontanthjælp, revalideringsydelse eller ledighedsydelse efter §§ 25, 52 og 74 d i lov om aktiv socialpolitik, modtagere af ydelser efter §§ 42 og 43 i lov om social service, modtagere af introduktionsydelse efter § 27 i lov om integration af udlændinge i Danmark (integrationsloven), modtagere af fleksydelse efter lov om fleksydelse, modtagere af dagpenge og aktiveringsydelse efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., modtagere af godtgørelse i henhold til lov om godtgørelse ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse, modtagere af overgangsydelse eller efterløn i henhold til lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. og modtagere af uddannelsesgodtgørelse, jobrotationsydelse eller aktiveringsydelse efter § 134, stk. 1 og 2, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og modtagere af jobrotationsydelse efter § 97 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. § 11, stk. 5,
- g) den skattepligtige værdi af udbytte i form af rådighed over bil, sommerbolig, lystbåd og helårsbolig omfattet af ligningslovens § 16 A, stk. 9, bortset fra de tilfælde, der er nævnt i ligningslovens § 16, stk. 5, 5. pkt., og § 16, stk. 6, 5. og 8. pkt.,
- h) indbetalinger til en supplerende arbejdsmarkedspension efter §§ 33 b-33 e i lov om social pension, som er omfattet af

§ 19, stk. 4, i pensionsbeskatningsloven, jf. § 11, stk. 5,

- i) indbetalinger, som de kommunale myndigheder foretager til en ordning omfattet af § 19 i pensionsbeskatningsloven for en person, der modtager hjælp efter § 42 i lov om social service,
- j) indbetalinger, som arbejdsgiveren foretager til en pensionsordning i fremmed stat, og som ikke medregnes ved den skattepligtige indkomst som følge af bestemmelser i en dobbeltbeskatningsoverenskomst.

Stk. 2. De i stk. 1 nævnte vederlag m.v. indgår i bidragsgrundlaget i det år, der svarer til det indkomstår, hvori vederlaget m.v. indgår ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst.

Stk. 3. Vederlag, der er omfattet af § 5 og § 8 i lov om beskatning af søfolk, medregnes ikke til bidragsgrundlaget.

Stk. 4. Hjælp og beskæftigelsestillæg efter § 36 i lov om aktiv socialpolitik samt introduktionsydelse og beskæftigelsestillæg efter § 29, stk. 2, i lov om integration af udlændinge i Danmark (integrationsloven) medregnes ikke til bidragsgrundlaget.

Stk. 5. Pensionsopsparing efter § 17 b, stk. 4, i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension, jf. lovbekendtgørelse nr. 5 af 4. januar 2001, og § 17 f, stk. 3, i samme lov medregnes ikke til bidragsgrundlaget.

Stk. 6. Dagpenge efter § 19 a i lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel medregnes ikke til bidragsgrundlaget.

Stk. 7. Vederlag m.v., som Grønland og Færøerne i henhold til indgåede dobbeltbeskatningsaftaler med Danmark ikke er afskåret fra at beskatte, medregnes ikke til bidragsgrundlaget.

§ 11. For bidragsgrundlag, der skal opgøres efter § 8, stk. 1, litra a, samt litra b og e i det omfang, indkomsterne er gjort til A-indkomst med hjemmel i kildeskattelovens § 43, stk. 2, opgør arbejdsgiveren ved enhver udbetaling af løn, vederlag, honorarer m.v. bidragsgrundlaget og beregner bidragets størrelse, jf. dog stk. 2-4

2. § 11, stk. 1, 3. pkt., ophæves.

3. § 11, stk. 6, 2. pkt., ophæves.

og 8. Fri kost og logi omfattet af kildeskattelovens § 43, stk. 1, og fri bil indgår i bidragsgrundlaget med de værdier, som indgår i grundlaget for A-skattetræk. Arbejdsgiveren giver den ansatte meddelelse om bidragets størrelse.

Stk. 2 – 5

Stk. 6. For personer omfattet af § 8, stk. 1, litra d, opgør den virksomhed eller lignende, der foretager udbetaling, bidragsgrundlaget og beregner bidragets størrelse. Den udbetalende virksomhed eller lignende giver den bidragspligtige oplysning om bidragets størrelse.

Stk. 7 – 9.....

§ 2. For hver afregningsperiode og for hver skat eller afgift m.v. skal der indgives en angivelse med de oplysninger, som følger af reglerne i den enkelte skatte- og afgiftslov. Afregningsperioden er kalendermåneden. Hvor der i anden lovgivning er henvist til afgiftsperioden, svarer dette til afregningsperioden.

Stk. 2. Angivelser vedrørende de i bilag 1, liste A, nævnte love skal indgives til de statslige told- og skattemyndigheder senest den 15. i den første måned efter udløbet af afregningsperioden. Angivelser vedrørende de i bilag 1, liste B, nævnte love skal indgives til de statslige told- og skattemyndigheder senest den 10. i den første måned efter udløbet af afregningsperioden, jf. dog stk. 5. I januar måned skal disse angivelser dog indgives senest den 17. januar.

Stk. 3. Såfremt den sidste rettidige angivelsesdag er en lørdag, søndag eller helligdag, anses den nærmest følgende hverdag som sidste rettidige angivelsesdag.

Stk. 4. Skatter og afgifter m.v. (tilsvaret) forfalder til betaling den 1. i den måned, hvor angivelsen skal indgives, og skal indbetales senest samtidig med angivelsesfristens udløb, jf. dog stk. 5.

Stk. 5. For indeholdelsespligtige efter kildeskatteloven og lov om en

§ 6

I lov om opkrævning af skatter og afgifter m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 289 af 28. april 2003, som senest ændret ved § 9 i lov nr. 1235 af 24. oktober 2007, foretages følgende ændring:

1. § 2, stk. 5, affattes således:

”*Stk. 5.* For indeholdelsespligtige efter kildeskatteloven og lov om arbejdsmarkedsbidrag, hvor det sammenlagte tilsvær i henhold til indgivne angivelser, foretagne indberetninger til indkomstregisteret eller foreløbige fastsættelser, jf. § 4, af enten arbejdsmarkedsbidrag og særlig pensionsopsparing eller A-skat i en forudgående 12-måneders-periode regnet fra og med oktober 2 år før kalenderåret til og med september i året før kalenderåret overstiger 250.000 kr. henholdsvis 1 mio. kr., forfalder indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag i kalenderåret til betaling den sidste hverdag (bankdag) i den måned, som indkomsten vedrører. Forfaldstidspunktet for indeholdt A-skat m.v. som nævnt i 1. pkt. finder tilsvarende

arbejdsmarkedsfond, hvor det sammenlagte tilsvarende i henhold til indgivne angivelser eller foreløbige fastsættelser, jf. § 4, af enten arbejdsmarkedsbidrag og særlig pensionsopsparing eller A-skat i en forudgående 12-måneders-periode regnet fra og med oktober 2 år før kalenderåret til og med september i året før kalenderåret overstiger 250.000 kr. henholdsvis 1 mio. kr., forfalder indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag i kalenderåret til betaling den sidste hverdag (bankdag) i den måned, som indkomsten vedrører. Forfaldstidspunktet for indeholdt A-skat m.v. som nævnt i 1. pkt. finder tilsvarende anvendelse for indeholdelsespligtige med flere virksomheder, for hvilke der føres særskilt regnskab, og som har fået tildelt flere SE-numre. Sidste rettidige angivelses- og betalingsdag er forfaldsdagen.

Stk. 6. Udgør betalingen ifølge en angivelse under 50 kr., kan indbetaling af beløbet undlades. Indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag skal kun indbetales, såfremt beløbene tilsammen udgør 50 kr. eller derover.

Stk. 7. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om angivelse og indbetaling af skatter og afgifter m.v. efter stk. 1-5. Skatteministeren kan ligeledes fastsætte regler om angivelse og indbetaling ved ophør af virksomhed.

§ 6. Det modtagende selskab er pligtigt at indsende til told- og skatteforvaltningen genpart af de dokumenter, der i selskabslovgivningen eller ved den konkrete tilladelse er foreskrevet udarbejdet i forbindelse med fusionen.

Stk. 2. I tilfælde, hvor fusionen sker ved et moderselskabs overtagelse af et datterselskabs aktiver og gæld som helhed, fastsætter skatteministeren nærmere regler for, hvilke oplysninger der skal meddeles om fusionen.

anvendelse for indeholdelsespligtige med flere virksomheder, for hvilke der føres særskilt regnskab, og som har fået tildelt flere SE-numre. Dette gælder dog ikke, hvis den indeholdelsespligtiges samlede tilsvarende ikke overstiger 250.000 kr. henholdsvis 1 mio. kr., jf. 1. pkt. Sidste rettidige angivelses- og betalingsdag er forfaldsdagen.”

§ 7

I lov om fusion, spaltning og tilførsel af aktiver m.v. (fusionsskatteloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 1129 af 21. november 2005, som senest ændret ved § 11 i lov nr. 576 af 6. juni 2007, foretages følgende ændringer:

1. § 6, stk. 1, ophæves.

Stk. 2-6 bliver herefter stk. 1-5.

2. § 6, stk. 4, der bliver stk. 3, affattes således:

”Stk. 3. De i stk. 1 og 2 nævnte oplysninger indsendes til told- og skatteforvaltningen senest 1 måned efter den dag, hvor fusionen er vedtaget i alle de fusionerende selskaber. Indsendelsen af

Stk. 3. Skatteministeren er i øvrigt bemyndiget til efter indstilling fra Skatterådet at fastsætte regler om, hvilke yderligere oplysninger der i tilfælde af fusion skal tilvejebringes af det modtagende selskab til brug for told- og skatteforvaltningen.

Stk. 4. De i stk. 1-3 nævnte dokumenter og oplysninger indsendes til told- og skatteforvaltningen senest 1 måned efter den dag, hvor fusionen er vedtaget i alle de fusionerende selskaber. Indsendelsen af de nævnte dokumenter og oplysninger er en betingelse for, at lovens regler kan finde anvendelse.

Stk. 5. Ved fusion af banker, sparekasser, andelskasser og sammenslutninger af andelskasser efter §§ 89-96 i lov om finansiel virksomhed indsendes de i stk. 1-3 nævnte dokumenter og oplysninger til told- og skatteforvaltningen senest 1 måned efter datoen for økonomiministerens godkendelse af fusion i henhold til § 204 i lov om finansiel virksomhed.

Stk. 6. Told- og skatteforvaltningen kan se bort fra overskridelse af fristen på en måned i stk. 4 og 5.

§ 15 a. Ved spaltning af et selskab har selskaberne adgang til beskatning efter reglerne i § 15 b, stk. 1 og 2, når såvel det indskydende selskab som det modtagende selskab er omfattet af begrebet selskab i en medlemsstat i artikel 3 i direktiv 90/434/EØF. Det er en betingelse for anvendelsen, at der er opnået tilladelse hertil fra told- og skatteforvaltningen. Told- og skatteforvaltningen kan fastsætte særlige vilkår for tilladelsen.

Stk. 2 – 5.....

§ 15 b. Spaltes et selskab hjemmehørende i udlandet, finder § 5, § 6, stk. 1, 3, 4 og 6, § 8 tilsvarende anvendelse. § 7, stk. 1, og § 10 finder endvidere tilsvarende anvendelse, hvis det udenlandske selskab ophører ved spaltningen. Ophører det udenlandske selskab ikke ved spaltningen, indgår fortjeneste eller tab på de af det indskydende selskabs aktiver og passiver,

de nævnte oplysninger er en betingelse for, at lovens regler kan finde anvendelse.”

3. I § 6, stk. 5, der bliver stk. 4, ændres ”stk. 1-3” til: ”stk. 1 og 2”, og ordene ”dokumenter og” udgår.

4. I § 6, stk. 6, der bliver stk. 5, ændres ”stk. 4 og 5” til: ”stk. 3 og 4”.

5. I § 15 a, stk. 1, 3. pkt., indsættes efter ”tilladelsen”: ”og kan foreskrive, at der specifikt udarbejdes dokumenter, der skal indsendes inden for de frister, der er nævnt i § 6, stk. 3, henholdsvis § 6, stk. 4.”.

6. I § 15 b, stk. 1, 1. pkt., ændres ”§ 6, stk. 1, 3, 4 og 6” til: ”§ 6, stk. 2, 3 og 5”.

der som følge af spaltningen er knyttet til et her hjemmehørende modtagende selskab eller et i udlandet hjemmehørende modtagende selskabs faste driftssted eller faste ejendom her i landet, ikke i det indskydende selskabs skattepligtige indkomst. § 8, stk. 1-4, finder dog alene anvendelse på de af det indskydende selskabs aktiver og passiver m.v., der som følge af spaltningen er knyttet til et her hjemmehørende modtagende selskab eller til et i udlandet hjemmehørende modtagende selskabs faste driftssted eller faste ejendom her i landet. Et modtagende selskab kan alene overtage den del af det indskydende selskabs skattemæssige afskrivninger, nedskrivninger og henlæggelser, der vedrører de overtagne aktiver.

Sikkerhedsfondshenlæggelser som omhandlet i selskabsskattelovens § 13 C, stk. 1, fordeles som udgangspunkt efter forholdet mellem de overførte forsikringer og den samlede forsikringsbestand på spaltningstidspunktet.

Told- og skatteforvaltningen kan fastsætte en anden fordeling. Ubenyttede investeringsfondshenlæggelser i det indskydende selskab og de dertil knyttede indskud i pengeinstitutter kan overføres til et eller flere af de modtagende selskaber. Ophører det indskydende selskab, beskattes fortjeneste og tab på andre aktiver og passiver efter reglerne i selskabsskattelovens § 7. De af det indskydende selskabs aktiver og passiver, der bliver tilknyttet det modtagende selskabs faste driftssted i udlandet, og som ikke i forvejen er omfattet af dansk beskatning, anses ved opgørelsen af det modtagende selskabs skattepligtige indkomst her i landet for anskaffet til de i selskabsskattelovens § 4 A, stk. 1 og 2, og § 8 B angivne anskaffelsessummer og anskaffelsestidspunkter.

Stk. 2. Spaltes et selskab hjemmehørende her i landet, finder § 5, § 6, stk. 1, 3, 4 og 6, § 8 tilsvarende anvendelse. § 7, stk. 1, og § 10 finder endvidere tilsvarende anvendelse, hvis selskabet ophører ved spaltningen. Ophører selskabet ikke ved spaltningen, indgår fortjeneste eller tab på de af det indskydende selskabs aktiver og passiver, der som følge af spaltningen er knyttet til et her hjemmehørende

7. I § 15 b, stk. 2, 1. pkt., ændres ”§ 6, stk. 1, 3, 4 og 6” til: ”§ 6, stk. 2, 3 og 5”.

modtagende selskab eller et i udlandet hjemmehørende modtagende selskabs faste driftssted eller faste ejendom her i landet, ikke i det indskydende selskabs skattepligtige indkomst. § 8, stk. 1-4, finder dog alene anvendelse på de af det indskydende selskabs aktiver og passiver m.v., der som følge af spaltningen er knyttet til et her i landet hjemmehørende modtagende selskab eller til et i udlandet hjemmehørende modtagende selskabs faste driftssted eller faste ejendom her i landet. Et modtagende selskab kan alene overtage den del af det indskydende selskabs skattemæssige afskrivninger, nedskrivninger og henlæggelser, der vedrører de overtagne aktiver. Sikkerhedsfondshenlæggelser som omhandlet i selskabsskattelovens § 13 C, stk. 1, fordeles som udgangspunkt efter forholdet mellem de overførte forsikringer og den samlede forsikringsbestand på spaltningstidspunktet. Told- og skatteforvaltningen kan fastsætte en anden fordeling. Ubenyttede investeringsfondshenlæggelser i det indskydende selskab og de dertil knyttede indskud i pengeinstitutter kan overføres til et eller flere af de modtagende selskaber. Ophører det indskydende selskab, beskattes fortjeneste eller tab på andre aktiver og passiver efter reglerne i selskabsskattelovens § 5.

Stk. 3 - 6.....

§ 15 c. Ved tilførsel af aktiver har selskaberne adgang til beskatning efter reglerne i § 15 d, når såvel det indskydende selskab som det modtagende selskab er omfattet af begrebet selskab i en medlemsstat i artikel 3 i direktiv 90/434/EØF. Det er en betingelse for anvendelsen, at der er opnået tilladelse hertil fra told- og skatteforvaltningen. Told- og skatteforvaltningen kan fastsætte særlige vilkår for tilladelsen.

Stk. 2 - 4.....

§ 15 d. Ved tilførsel af aktiver indgår fortjeneste eller tab på de af det indskydende selskabs aktiver og passiver, der som følge af

8. I § 15 c, stk. 1, 3. pkt., indsættes efter ”tilladelsen”: ”og kan foreskrive, at der specifikt udarbejdes dokumenter, der skal indsendes inden for de frister, der er nævnt i § 6, stk. 3, henholdsvis § 6, stk. 4.”.

9. I § 15 d, stk. 2, 1. pkt., ændres ”§ 6, stk. 1, 3, 4 og 6” til: ”§ 6, stk. 2, 3 og 5”.

10. I § 15 d, stk. 3, 1. pkt., ændres ”§ 6, stk. 1, 3,

tilførslen er knyttet til et her hjemmehørende modtagende selskab eller til et i udlandet hjemmehørende modtagende selskabs faste driftssted eller faste ejendom her i landet, ikke i det indskydende selskabs skattepligtige indkomst.

Stk. 2. Ved tilførsel af aktiver fra et her hjemmehørende selskab finder § 5, § 6, stk. 1, 3, 4 og 6, og § 8 tilsvarende anvendelse. § 8, stk. 1-4, finder dog alene anvendelse på de af det indskydende selskabs aktiver og passiver m.v., der som følge af tilførslen er knyttet til et her hjemmehørende modtagende selskab eller til et i udlandet hjemmehørende modtagende selskabs faste driftssted eller faste ejendom her i landet. Det modtagende selskab kan alene overtage den del af det indskydende selskabs skattemæssige afskrivninger, nedskrivninger og henlæggelser, der vedrører den eller de tilførte virksomhedsgrene.

Sikkerhedsfondshenlæggelser som omhandlet i selskabsskattelovens § 13 C, stk. 1, fordeles som udgangspunkt efter forholdet mellem de overførte forsikringer og den samlede forsikringsbestand på tilførselstidspunktet. Told- og skatteforvaltningen kan fastsætte en anden fordeling. Ubenyttede

investeringsfondshenlæggelser og de dertil knyttede indskud i pengeinstitutter kan overføres helt eller delvis til et modtagende selskab.

Overføres kun en del af henlæggelserne, anses de først foretagne henlæggelser for overført til det eller de modtagende selskaber.

Stk. 3. Ved tilførsel af aktiver fra et i udlandet hjemmehørende selskab finder § 5, § 6, stk. 1, 3, 4 og 6, og § 8 tilsvarende anvendelse. § 8, stk. 1-4, finder dog alene anvendelse på de af det indskydende selskabs aktiver og passiver m.v., der som følge af tilførslen er knyttet til et her hjemmehørende modtagende selskab eller til et i udlandet hjemmehørende modtagende selskabs faste driftssted eller faste ejendom her i landet. Det modtagende selskab kan alene overtage den del af det indskydende selskabs skattemæssige afskrivninger, nedskrivninger og henlæggelser, der vedrører den eller de tilførte virksomhedsgrene.

Sikkerhedsfondshenlæggelser som omhandlet i

4 og 6" til: "§ 6, stk. 2, 3 og 5".

selskabsskattelovens § 13 C, stk. 1, fordeles som udgangspunkt efter forholdet mellem de overførte forsikringer og den samlede forsikringsbestand på tilførselstidspunktet. Told- og skatteforvaltningen kan fastsætte en anden fordeling. Ubenyttede investeringsfondshenlæggelser og de dertil knyttede indskud i pengeinstitutter kan overføres helt eller delvis til et modtagende selskab. Overføres kun en del af henlæggelserne, anses de først foretagne henlæggelser for overført til det eller de modtagende selskaber. De af det indskydende selskabs aktiver og passiver, der bliver tilknyttet det modtagende selskabs faste driftssted i udlandet, og som ikke i forvejen er omfattet af dansk beskatning, anses ved opgørelsen af det modtagende selskabs skattepligtige indkomst her i landet for anskaffet til de i selskabsskattelovens § 4 A, stk. 1 og 2, og § 8 B angivne anskaffelsestidspunkter.

Stk. 4 – 6

§ 8

I lov om påligning af indkomstskat til staten (ligningsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 1061 af 24. oktober 2006, som senest ændret ved lov nr. 1235 af 24. oktober 2007, foretages følgende ændring:

1. Efter § 7 Z indsættes:

”§ 7 Æ. I tilfælde, hvor den indeholdelsespligtige efter tilladelse fra told- og skatteforvaltningen yder betaling efter kildeskattelovens § 69 A, medregnes de rejse- og befordringsgodtgørelser, der indgår i beregningen af den indeholdelsespligtiges betaling, samt den indeholdelsespligtiges betaling efter kildeskattelovens § 69 A ikke ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst hos modtageren af godtgørelserne.

Stk. 2. Betalinger efter kildeskattelovens § 69 A kan ikke fradrages ved opgørelsen af den indeholdelsespligtiges skattepligtige indkomst.”

§ 9

Stk. 1. Loven træder i kraft dagen efter

	<p>offentliggørelsen i Lovtidende og har virkning fra og med 1. juli 2008, jf. dog stk. 2 - 9.</p> <p><i>Stk. 2.</i> § 1, nr. 2, har virkning for told- og skatteforvaltningens ansættelser af indkomstskat og ejendomsværdiskat, som påklages den 1. juli 2008 eller senere.</p> <p><i>Stk. 3.</i> § 2, nr. 6, 7, 9 og 10, § 3, nr. 2 og 3, samt § 4, nr. 2, § 5, nr. 2 og 3, har virkning fra og med den 1. januar 2009.</p> <p><i>Stk. 4.</i> § 1, nr. 17 og 21, har virkning for klager, som er indgivet den 1. juli 2008 eller senere.</p> <p><i>Stk. 5.</i> § 1, nr. 11, 13 og 20, har virkning for afgørelser fra Landsskatteretten, som træffes dagen efter lovens bekendtgørelse i Lovtidende eller senere.</p> <p><i>Stk. 6.</i> § 1, nr. 12, og § 2, nr. 1 - 5, har virkning fra og med indkomståret 2007.</p> <p><i>Stk. 7.</i> Skatteministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttrædelsen af § 2, nr. 8, § 4, nr. 1, § 5, nr. 1, og § 8.</p> <p><i>Stk. 8.</i> § 6 træder i kraft den 1. januar 2009.</p> <p><i>Stk. 9.</i> § 7 har virkning for fusion, spaltning og tilførsel af aktiver med fusionsdato, spaltningsdato eller tilførselsdato den 1. juli 2008 eller senere.</p>
--	--